

Sosiaalinen media hunajakennona – toimivan vuorovaikutuksen edellytykset

Timo Riitamaa

Journalismin koulutusohjelma

<p>Tekijä tai tekijät Timo Riitamaa</p>	<p>Ryhmä tai aloitusvuosi 2004</p>
<p>Opinnäytetyön nimi Sosiaalinen media hunajakennona – toimivan vuorovaikutuksen edellytykset</p>	<p>Sivu- ja liitesivumäärä 46 + 39</p>
<p>Ohjaaja tai ohjaajat Merja Drake</p>	
<p>Tämä opinnäytetyö käsittelee toimivan vuorovaikutuksen edellytyksiä sosiaalisessa mediassa.</p> <p>Journalististen sisältöjen siirtyessä verkkoon journalismi on kiihtyvällä tahdilla muuttamassa yksisuuntaisesta tietoa ja näkemyksiä välittävästä putkesta vuorovaikutteiseksi prosessiksi, joka rikastaa journalismia ja sen keinovalikoimaa. Tämän työn tavoitteena on selvittää, mitkä ovat hedelmällisen lukijan ja tekijän välisen vuorovaikutuksen edellytykset sosiaalisessa mediassa. Työn tarkoituksena on auttaa toimittajia ja toimituksellisia yhteisöjä toimivien työtapojen löytämisessä sosiaalisen median vuorovaikutukselle.</p> <p>Työn tutkimusaineisto koostuu otoksista kahdesta sosiaalista mediaa hyödyntävästä journalistisesta verkkosivustosta, Olivia-lehden julkaisemasta Oma Oliviasta ja musiikkiverkkomedian NRG.M.fi:stä. Aineisto on vuodelta 2011.</p> <p>Aineistoa tarkastellaan työssä laadullisen tapaustutkimuksen keinoin. Tutkimuksen teoreettisena viitekehystenä toimii Kietzmännin, Hermkensin, McCarthyn ja Silvestren sosiaalisen median rakennetta ja toimintaa tarkasteleva hunajakennoteoria (2011).</p> <p>Tutkimuksessa selvisi, että Kietzmännin ym. hunajakennoteoria soveltuu hyvin sosiaalisen median sovellusten analysointiin ja antaa johdonmukaisia vastauksia onnistuneen sosiaalisen median vuorovaikutuksen edellytyksistä.</p> <p>Teorian avulla voidaan vastata kysymykseen siitä, minkälaisia vaatimuksia esimerkiksi yhteisöllisen journalismin, joukkoistamisen tai lukijayhteisön tiivistämisen tavoittelu sosiaalisen median sovellukselle asettaa. Rinnalleen se tarvitsisi kuitenkin toimittajien verkkoidentiteettien ja toiminnan tavoitteellisuuden tarkastelua.</p>	
<p>Asiasanat verkkjournalismi, sosiaalinen media, internet</p>	

Degree Programme in Journalism

<p>Author or authors Timo Riitamaa</p>	<p>Group or year of entry 2004</p>
<p>The title of thesis SOCIAL MEDIA AS A HONEYCOMB – REQUIREMENTS FOR EFFECTIVE INTERACTION</p>	<p>Number of pages and appendices 46 + 39</p>
<p>Supervisor or supervisors Merja Drake</p>	
<p>This thesis deals with the requirements for effective interaction in social media.</p> <p>As journalistic content shifts from print form to online, journalism is rapidly changing from being a one-way channel for transmitting news and journalistic views into an interactive process enriching both journalism and its tool box. The objective of this thesis is to determine what the requirements are for effective interaction between a writer and a reader in the social media environment. The purpose of this thesis is to help journalists and editorial communities develop effective methods for social media interaction.</p> <p>Research material used consists of samples from two journalistic web sites that utilize social media to a large extent, Oma Olivia of Olivia magazine and the NRGM.fi music site. The research material is from year 2011.</p> <p>The material is processed by means of a qualitative case study. The theoretical frame for this thesis is laid out by the 2011 study by Kietzmann, Hermkens, McCarthy and Silvestre on the assembly and function of social media as a honeycomb structure.</p> <p>This thesis reveals that the honeycomb theory by Kietzmann et al is well suited for the analysis of social media applications and provides consistent insight into the question of conditions for successful social media interaction.</p> <p>The theory can be used to answer questions on what kind of requirements the pursuit of collaborative journalism, crowdsourcing and strengthening of the reader community set on social media applications. However, to provide more conclusive results would require further scrutiny of web identities used by journalists and a review of the effects of setting clear objectives on functioning in social media applications.</p>	
<p>Key words web journalism, social media, internet</p>	

Sisällys

1	Johdanto.....	1
1.1	Tehtävän rajausta.....	2
1.2	Aineiston valikoituminen.....	3
2	Tutkimuksen suunnittelu.....	5
2.1	Tutkimusmenetelmä.....	6
2.2	Tutkimuskysymykset.....	7
3	Tutkimuksen kannalta keskeisiä käsitteitä.....	8
3.1	Sosiaalinen media.....	8
3.2	Sosiaalinen media kennostona.....	9
3.3	Sosiaalisen median kennoston soveltaminen käytännössä.....	16
3.4	Sosiaalisen median sovellusten tyyppijaottelu.....	18
3.5	Muita tutkimukseen liittyviä käsitteitä.....	20
3.6	Toimittajan ja lukijan roolien liudentuminen.....	23
3.7	Toimittajan verkkoidentiteetit.....	26
4	Tutkimuksen toteutus.....	27
4.1	Tapaus 1: Oma Olivia sosiaalisen median kennostona.....	27
4.2	Tapaus 2: NRGM sosiaalisen median kennostona.....	33
5	Johtopäätöksiä ja pohdintaa.....	40
6	Lähteet.....	43
7	Liitteet.....	46
7.1	Liite 1. Oma Olivian ohjeet käyttäjille	
7.2	Liite 2. Juttupaikat joiden tekemiseen Oma Olivian käyttäjät osallistuivat	
7.3	Liite 3. Oma Olivian matkajuttuun liittyvän haasteen 3. vaihe	
7.4	Liite 4. Mannan Shackles-levyn arvio ja siihen liittyvä keskustelu Nuorgamissa	
7.5	Liite 5. Nrgm.fi:n infolaatikko	
7.6	Liite 6. Facebookin yhteisöliitännäiset	

1 Johdanto

God: What are you doing now?

King Arthur: Averting our eyes, oh Lord.

God: Well, don't. It's just like those miserable psalms, always so depressing. Now knock it off!

- Monty Python

Journalististen sisältöjen siirtyessä jatkuvasti vahvemmin verkkoon journalismi on kiihtyvällä tahdilla muuttumassa eräänlaisesta yksisuuntaisesta tietoa ja näkemyksiä välittävästä putkesta vuorovaikutteiseksi prosessiksi, joka rikastaa journalismia ja sen keinovalikoimaa. Internetin tarjoamien mahdollisuuksien vuoksi myös lukijoiden odotukset kasvavat. Sosiaalisen median käyttö journalismin apuvälineenä edellyttää kuitenkin toimittajilta ja viestimiltä ymmärrystä toimivan vuorovaikutuksen edellytyksistä. Onnistukseen on myös hahmotettava, minkälaisia työkaluja sosiaalinen media journalismille tarjoaa.

Tarkastelen opinnäytetyössäni sosiaalista mediaa journalismin näkökulmasta, sen työkaluna ja tekopaikkana. Opinnäytetyöni tavoitteena on selvittää, mitkä ovat hedelmällisen lukijan ja tekijän välisen vuorovaikutuksen edellytykset sosiaalisessa mediassa.

Lukijan ja tekijän välisen vuorovaikutuksen toimintaa tarkastelen työssäni kahden valitsemani esimerkin kautta. Tarkastelen esimerkkejä työssäni laadullisen tapaustutkimuksen ja valitsemani teoreettisen viitekehyksen pohjalta.

53 % toimittajista on sitä mieltä, että heidän työnsä ammattitaitovaatimukset ovat viime vuosien aikana nousseet eniten tekniikan, moniosaamisen ja verkkojulkaisemisen osalta (Jyrkiäinen 2008, 54). Verkossa tapahtuvan sosiaaliseen mediaan tukeutuvan journalismin kehityksen nopeus, kasvava vuorovaikutus ja keinojen moninaisuus, sekä toisaalta printtimedian kriisi tekevät opinnäytetyön aiheesta mielenkiintoisen, ajankohtaisen, työelämään kytkeytyvän ja aiheena tärkeän.

Työssäni pyrin ensinnäkin määrittelemään sosiaalisen median ja muiden keskeisten käsitteiden merkitysisällöt; toiseksi, tutkimaan sosiaalisen median sovellusten eri ulottu-

vuuksia vuorovaikutuksen kannalta; kolmanneksi, tarkastelemaan tekijyyden sekä toimittajan ja lukijan roolien muutosta ja hämärtymistä, joka sosiaalisen median noususta seuraa. Neljänneksi pyrin selvittämään millaista sosiaalisen median käytön tulee olla, jotta se on journalistisesta näkökulmasta tuloksellista.

Opinnäytetyöni tarkoituksena on käydä läpi sosiaalisen median vuorovaikutuksen luonnetta sekä suhdetta ja vaikutuksia journalismiin tavalla, josta on hyötyä journalistisessa työssä. Tutkimuksen tarkoituksena on auttaa toimittajia ja toimituksellisia yhteisöjä toimivien työtapojen löytämisessä sosiaalisen median vuorovaikutukselle. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi yritän tarjota analyyttisiä työkaluja sosiaalisen median eri ulottuvuuksien tarkasteluun.

Opinnäytetyön toisessa luvussa esittelen tutkimuskysymykset sekä –menetelmän. Tutkimusaineistoa olen työssäni tarkastellut laadullisen tutkimuksen keinoin. Kolmannessa luvussa määritellään keskeiset käsitteet ja kiinnitetään huomiota toimittajan muuttuneeseen rooliin. Neljännessä luvussa käsittelen tutkimusaineistoani valitsemani teoreettisen viitekehyksen pohjalta ja viidennessä luvussa käyn läpi johtopäätökset. Työn lopussa on vielä pohdintaa tavoitteista, niiden saavuttamisesta sekä työn puutteista.

Aloitin työni siteeraamalla Monty Pythonia. Tapa jolla journalismia tehdään on osin voimakkaassa muutoksessa. Elossa tästä muutoksesta ei selviä sulkemalla silmiään, vaan ymmärtämällä muutosta ja olemalla osa sitä.

1.1 Tehtävän rajaus

Vaikka puhuin johdannossa lukijan ja tekijän välisestä vuorovaikutuksesta, juuri näiden kahden välinen raja on sumentumassa. Mm. Tanja Aitamurto, Taneli Heikka, Petteri Kilpinen ja Matti Posio (2011, 97) ovat kiinnittäneet huomiota siihen, että lukijat ovat muuttuneet ”käyttäjiksi”. Toivon että työni auttaa näkemään minkälaisilla reunaehdoilla vuorovaikutus sosiaalisessa mediassa on toimivinta ja millaisena sosiaaliseen mediaan tukeutuva verkkojournalismi onnistuneiden esimerkkien valossa näyttäytyy.

Työni keskittyy nimenomaan toimivan sosiaalisen median vuorovaikutuksen ja sen tarjoamien mahdollisuuksien tarkasteluun. Keskiössä ovat lukijayhteisöön, vuorovaikutuk-

seen ja journalististen tuotosten jakeluun liittyvät kysymykset. Sen sijaan uhat, kuten verkkoon siirtyvän journalismin ansaintalogiikkaan liittyvät kysymykset, jäävät työn rajauksen ulkopuolelle.

Työni ei myöskään laajene tarkastelemaan sosiaalisen median nousun laajempia yhteiskunnallisia merkityksiä. Esimerkiksi William H. Dutton (2007) on puhunut sosiaalisesta mediasta uutena viidentenä valtiomahtina, jossa uudella tavalla verkostoituneet ihmiset muodostavat ”verkostojen verkostoja”, joilla voi 2000-luvulla olla samanlainen valtava merkitys kuin neljännen valtiomahdin eli vapaan lehdistön nousulla 1700-luvulta alkaen.

Journalismin sananmukaisten työkalujen näkökulmasta journalismi internetissä on kuin jätepuristin, sika tai jääkaapin tähteistä tehtävä pyttipannu – se syö sisäänsä mitä tahansa. Verkkjournalismin tekninen keinovalikoima murtaa rajat jotka ovat perinteisesti erottaneet kynällä, mikrofonilla, stilli- tai videokameralla toteutettavat journalismin muodot toisistaan. Tämä opinnäyteyö ei kuitenkaan tutki näitä verkkjournalismin käytännön keinoja ja välineiden sulautumista esimerkiksi tekstin ja liikkuvan kuvan yhdistämisen näkökulmasta, vaan keskittyy pelkästään journalismin ja sosiaalisen median vuorovaikutuksen suhteeseen.

1.2 Aineiston valikoituminen

Yliopistojen ja muiden oppilaitosten tietokannoista, eri kirjastojen journalismia ja internetiä käsittelevistä kirjoista sekä niiden lähdeluetteloista, aihepiiriä tuntevien kanssa keskustelemalla ja internet-hauilla muodostui käsitys alan tutkimuksesta. Aiheen ajankohtaisuuden ja sosiaalisen median jatkuvan muutoksen takia tutkimuksen teoreettinen aineisto ei varsinaisesti saavuttanut kylläntymispistettä, mutta siitä saattoi mm. ristiinviittausten määrästä ja toistuvista samankaltaisista määritelmistä sekä sisällöistä päätellen olettaa, että aineisto oli tarkoitusta varten riittävän kattava. Kertyneeseen runsaaseen aineistoon perehtymällä löytyi myös työni keskeinen teoreettinen viitekehys.

Merkittävänä taustalähteenä työssä olivat aiheen luonteen vuoksi tutkimusten ja tieteellisten artikkeleiden lisäksi useat toimittajien ja muiden media-alalla työskentelevien blogit, joissa journalismin ja sosiaalisen median suhdetta pohditaan käytännön työkoke-

mukseen perustuen, työelämänäkökulmasta. Näillä teksteillä oli erityisesti merkitystä tutkimusongelman löytämisessä ja sen rajaamisessa. Runsas blogien lukeminen oli sikkin hyödyllistä että internetin, sosiaalisen median ja siellä tehtävän journalismin nopean kehityksen takia aihetta käsittelevät kirjat tuntuvat happanevan nopeammin kuin maito helteessä. Kuten Uskali (2011, 123) on todennut, kyse on internetin itsensä mahdollistamasta avoimesta innovoinnista, kehityksestä jonka seurauksena verkosta on tullut tärkein innovaatioiden synnytyspaikka ja jakeluväylä. Muutoksen nopeus on hurja ja suunta vaikeasti ennustettava.

Tutkimusaineistoni koostuu edustavista otoksista kahdesta sosiaalista mediaa hyödyntävästä journalistisesta verkkosivustosta, joihin olen opinnäytetyön aihetta kehitellessäni kiinnittänyt myönteisessä mielessä huomiota (Liitteet 3 ja 4).

Huhtikuussa 2011 aloittanut musiikkiverkkomedia NRG.M.fi (jatkossa Nuorgam) on ollut eturivissä nostamassa internetin ja yleisöjen pirstaloitumisen myötä lamaannukseen ja lukijakatoon ajautunutta populaarimusiikkijournalismia takaisin jaloilleen. Nuorgamia julkaisee Musiikkijyhdistys Helsingin Nuorgam ry, jonka taustalla on joukko musiikista ja journalismista kiinnostuneita ihmisiä (Liite 5). Julkaisua tehdään kokonaisuudessaan vapaaehtoistyönä.

Verkkolehden menestys on perustunut journalistiseen otteeseen, joka on yhtä aikaa intohimoinen, asiantunteva ja kriittinen, sekä vuorovaikutukseen lukijoiden kanssa. Korostamalla keskustelun roolia artikkeleiden yhteydessä Nuorgam on onnistunut sitouttamaan lukijoitaan löyhän yhteisön muodostamisen kautta. Tämän työn kannalta huomionarvoista on myös se, että Nuorgam on erinomainen esimerkki mediasta, jonka sisältöjen keskeinen jakelukanava sosiaalinen media on.

Perinteisille musiikkimedioille uuteen aikakauteen sopeutuminen on ollut hankalampaa: Elokuussa 2012 perinteikkäällä Rumba-lehdellä oli vajaat 3300 ja Soundilla vajaat 2600 Facebook-tykkääjää alle puolentoista vuoden ikäisen Nuorgamin noin 5400:an verrattuna.

Tutkimusaineistoni toinen osa, Olivia-lehden joukkoistamissovellus Oma Olivia, on ottanut lukijat mukaan laajalevikkisen ja kaupallisella logiikalla toimivan aikakauslehden tekemiseen. Suoritin osana opintojani kahden ja puolen kuukauden harjoittelun Olivian toimituksessa, jonka aikana käytin myös Oma Oliviaa osana työtäni.

Olivia on Bonnier Publications Oy:n kustantama, kerran kuussa ilmestyvä naistenlehti, joka on ilmestynyt vuodesta 2007. Vuonna 2011 lehden levikki oli hieman yli 43 000 (LT Levikki-tilasto 2011). Bonnier Publicationsin emoyhtiö Bonnier on ruotsalainen vuonna 1804 perustettu perheyriutus, joka toimii 17 maassa. Yhtiö kustantaa sanoma- ja aikakauslehtien lisäksi kirjoja, ja Bonnierilla on liiketoimintaa myös television, elokuvien ja radion parissa.

Olivian tammikuussa 2012 ilmestynyt numero 2/2012 oli ensimmäinen joukkoistamista laajamittaisesti hyväksikäyttäneen tehty aikakauslehti Suomessa. Projektia varten luotiin sivusto Oma Olivia, johon perustettujen vaiheittain etenevien haasteiden avulla lukijat otettiin mukaan juttujen ideointiin, haastateltavien ja näkökulmien valintaan, kysymysten tekoon sekä erilaisten muoti- ja kauneusjuttujen kokoamiseen (Liitteet 1 ja 2). Kyse ei ole melko pienen ihmisjoukon harrastukseksi jääneestä kansalaisjournalismista, vaan verkostoituneesta journalismista, joka osallistaa lukijat journalististen sisältöjen tekemiseen. Perinteisten journalististen organisaatioiden ja yleisöjen aiempaa tiiviimpää yhteistyötä journalismin teossa kuvaavan termin on alun perin lanseerannut Charlie Beckett (2008).

Lukijat ottivat Olivian kokeilun innolla omakseen, ja Oma Olivia oli ehdolla Bonnierin Suuren Journalistipalkinnon saajaksi vuoden 2011 journalistisena tekona. Kokeilua ollaan muuttamassa toistuvaksi käytännöksi.

2 Tutkimuksen suunnittelu

Tässä luvussa kerron tutkimusmenetelmästä ja esittelen tutkimuskysymykset.

2.1 Tutkimusmenetelmä

Ammattikorkeakoulussa tutkimukselliset tavoitteet ovat ammatillisia. *Tutkimustarpeita säätelevät käytännönläheisyys, työelämälähtöisyys ja ajankohtaisuus. Tutkimuskohteina ovat siten työelämän käytännöt, jotka parhaillaan kaipaavat kehittämistä, muuttamista, ylläpitämistä tai peräti uusien käytäntöjen luomista. Mielenkiinto on perustutkimuksen sijaan tarkastelussa, jossa kohteena on esimerkiksi tuotetun tutkimustiedon soveltuvuuden tutkiminen käytännössä.* (Vilkkä 2005, 13.)

Vaikka ammattikorkeakouluissa tutkimus ei tuota uutta teoriaa vaan parempia käytäntöjä, se edellyttää silti tutkimuksellista asennetta. Siihen kuuluu taustatietojen kartoittaminen, kattava tiedonhankinta, tiedon järjestelmällinen kokoaminen ja lopulta näistä muodostuneen tulkintakokonaisuuden ilmaiseminen (Vilkkä 2005, 20). Tutkimuksen perustana on myös teoreettisen viitekehyksen hyödyntäminen sekä tutkimusetiikan noudattaminen. *[T]utkimuksen tekemisen on oltava (...) kurinalaista, järjestelmällistä ja täsmällistä.* (Vilkkä 2005, 21.)

Todellisuuden tarkastelu oppimistarkoituksessa edellyttää teoreettista viitekehystä. Nämä teoriat ohjaavat ja korjaavat kyseenalaisia käytäntöjä. Teorian ja käytännön välillä on eräänlainen uutta luova jännite (Vilkkä 2005, 25). Jotta lukijalla olisi mahdollisuus seurata kirjoittajan ajatuskulkua sekä teoreettinen viitekehitys että olennaiset käsitteet on määriteltävä lukijalle selkeästi (Vilkkä 2005, 26). Teoria ja käsitteet ovat ne työkalut, joiden avulla voidaan kuvata, tulkita ja perustella tuloksia sekä päätelmiä (Vilkkä 2005, 27).

Työni tutkimusmenetelmäksi olen valinnut laadullisen tapaustutkimuksen, koska menetelmänä se täyttää hyvin vaatimukset joita tämänkaltainen sosiaalisen kanssakäymisen ja viestinnän tutkiminen asettaa. Laadullinen tutkimus on melko yleinen tutkimusmenetelmä viestintää tarkasteltaessa (Tuomi & Sarajärvi 2004, 86). Laadullisessa tutkimuksessa tarkastellaan ja yritetään ymmärtää tutkittavaa ilmiötä. Merkitykset ilmenevät suhteina ja niiden muodostamina merkityskokonaisuuksina eli inhimillisinä toimintoina (Vilkkä 2005, 97).

Laadullinen tutkimus ei ole eksaktia tiedettä, eikä sen tavoitteena ole minkään absoluuttisen totuuden löytäminen tutkittavasta aiheesta. Sen sijaan sen keinoin pystytään kaviamaan esille ja näyttämään ihmisen toiminnasta asioita, jotka eivät ole välittömästi havaittavissa (Vilkka 2005, 98). Tutkimusmenetelmässä tutkimusaineisto ja teoria tekevät havaintojen merkitysten tulkinnasta mielekäästä ja mahdollista (Vilkka 2006, 86).

Tämän työn tarkoitusperiä varten laadullinen tutkimusmenetelmä on otollinen myös siksi, että aineisto voidaan rajata kooltaan kohtuulliseksi vaarantamatta itse tuloksia. Laadullisessa tutkimuksessa ratkaisevaa on aineistoon koon sijasta sen laatu (Vilkka 2005, 126). Aineiston on toimittava työkaluna asian tai ilmiön ymmärtämisessä, ja sitä varten riittää pienikin aineisto, jos se on laadukas. Tulkitsen tämän niin, että laadulla tarkoitetaan aineiston olevan aiheen kannalta edustava ja monipuolisesti kattava. Olen seurannut tutkimusaineistoksi valitsemaani Nuorgamia alusta saakka ja toisaalta suorittanut kahden ja puolen kuukauden työharjoittelun Oma Oliviaa ylläpitävässä Olivia-lehdessä, joten uskon että aineistoni valinta on onnistunut.

Tarkkaan rajaukseen ja teoreettiseen kattavuuteen perustuvaa metodologia kutsutaan tapaustutkimukseksi (Vilkka 2005, 130). Menetelmä soveltuu aineistoihin, jotka pystytään rajaamaan täsmällisesti ja joista pyritään vetämään johtopäätöksiä, jotka kehittävät toimintaa (Vilkka 2005, 131).

2.2 Tutkimuskysymykset

Tutkimuskysymykseni on:

Miten hyvin Kietzmännin ym. (2011) sosiaalisen median hunajakennojaottelu toimii tekijän ja lukijan subteen vuorovaikutuksen analysoinnissa?

Tutkimuskysymystäni tukevia kysymyksiä ovat:

- Miten hunajakennon eri osat näkyvät esimerkkitapauksissa?
- Mitä puutteita hunajakennorakenteessa on?
- Miten hyvin tekijän ja lukijan vuorovaikutusta sosiaalisessa mediassa voidaan arvioida?

3 Tutkimuksen kannalta keskeisiä käsitteitä

Tutkimuksen kannalta on perusteltua avata keskeisistä käsitteistä erityisesti sosiaalisen median osalta hieman laajemmin.

3.1 Sosiaalinen media

Jotta voi järkevästi puhua sosiaalisesta mediasta, on ymmärrettävä syvemmin mitä termillä tarkoitetaan. Kun kyse on suhteellisen uudesta ja nopeassa muutoksessa olevasta median muodosta, termin merkityssisältö elää. Sosiaalisen median eri ulottuvuuksien ymmärtäminen on kuitenkin tarpeen, jotta sosiaalisen median journalismille tarjoamat mahdollisuudet aukeavat.

Termin tarkka määrittäminen on hankalaa, sillä sosiaalisen median käsite ei kumpua tieteellisestä keskustelusta, vaan se on käytännön tarpeen luoma termi kuvaamaan tietynlaista verkkoympäristöä (Matikainen 2009, 13).

Sanastokeskus TSK (2010, 13) määrittelee sosiaalisen median sanastossaan sosiaalisen median tietoverkkoja ja tietotekniikkaa hyödyntäväksi viestinnän muodoksi, jossa käsitellään vuorovaikutteisesti ja käyttäjälähtöisesti tuotettua sisältöä ja luodaan ja ylläpidetään ihmisten välisiä suhteita.

Englanninkielisen Wikipedian sosiaalista mediaa käsittelevä artikkeli toteaa että sosiaalisella medialla viitataan verkkopohjaisten ja mobiilien tekniikoiden käyttöön kommunikaation muuttamiseksi vuoropuheluksi (käännös kirjoittajan).

Kaplan ja Haenlein (2010) määrittelevät sosiaalisen median joukoksi verkkopohjaisia sovelluksia, jotka rakentuvat Web 2.0:n aatteelliselle ja tekniselle perustalle ja mahdollistavat käyttäjälähtöisten sisältöjen luomisen ja vaihdon. Terminä Web 2.0 on kiistelty ja hankalasti määriteltävä, mutta sillä viitataan yleisesti jakamista, yhteistyötä ja vuorovaikutusta edistäviin teknisiin ratkaisuihin, jotka ovat mahdollistaneet sosiaalisen median synnyn internetissä.

Kietzmann, Hermkens, McCarthy ja Silvestre (2011) mukaan kaikkialla tavoitettavissa olemisen mahdollistavien ja lähes mihin tahansa käyttöliittymiin sisällön skaalaavien viestintäteknikoiden ansiosta sosiaalinen media muuttaa merkittäväällä tavalla tapaa jolla organisaatiot, yhteisöt ja yksilöt viestivät. Nimenomaan sisällönkulutuksen voimakas siirtyminen mobiililaitteisiin ansaitsee huomiota. Esimerkkeinä voidaan mainita, että Ilta-Sanomien mobiilisivusto on Suomen seitsemänneksi suosituin sanomalehtisivusto verkossa ja vuonna 2010 Suomessa myytiin noin 800 000 älypuhelinia (Liikenne- ja viestintäministeriö 2011). Kietzmann ym. ovat analysoineet sosiaalisen median eri ulottuvuuksia luomansa kennostorakenteen kautta, josta lisää jäljempänä.

Mielestäni on tärkeätä huomata, että toisin kuin esimerkiksi Sanastokeskuksen määritelmässä, sosiaalisessa mediassa ei useinkaan ole kyse niinkään käyttäjälähtöisestä sisällöstä, kuin muiden (esimerkiksi journalististen toimijoiden) sisältöjen rikastamisesta kommentoimalla, täydentämällä ja jakamalla. Jakaminen toimii eräänlaisena sanoman magnetofonina: ”Minä jaan tämän, jotta muutkin huomaisivat.” Kaplanin ja Haenleinin sekä Wikipedian määritelmät taas ovat sinänsä päteviä, mutta teknisesti painottuneita. Tämän tutkimuksen kannalta kaikkein kiinnostavin onkin Kietzmannin ja kumppaneiden analyysi (2011) sosiaalisesta mediasta heidän luomansa kennoston pohjalta.

3.2 Sosiaalinen media kennostona

Kietzmann ym. (2011) ovat esittäneet, että sosiaalisen median sovellusten ja toiminnan ymmärtämiseksi se voidaan jaotella koostuvaksi seitsemästä eri osa-alueesta, jotka muodostavat eräänlaisen hunajakennon. Nämä osa-alueet ovat *identiteetti, keskustelut, jakaminen, läsnäolo, subteet, maine ja ryhmät*. Eri sosiaalisen median sovelluksia on mahdollista tarkastella sen mukaan, minkälaisesta kennoston osasista ja niiden suhteista ne muodostuvat.

Malli kuvailee sosiaalisen median kanssakäynnin eri ulottuvuuksia tarkastelemalla, mistä kennoston osista sovellus koostuu. Näin se soveltuu ensinnäkin sosiaalisen median vuorovaikutuksen ja sovellusten suunnitteluun omista tarpeista lähtien ja toiseksi käynnissä olevan vuorovaikutuksen tai olemassaolevien sovellusten toiminnan tarkasteluun (Kietzmann, Silvestre, McCarthy, Pitt 2012).

Sosiaalisen median kennosto

Kietzmann ym. (2011)

Kuvio 1. Kietzmann ym. (2011) kennomallin jäsenys.

Identiteetillä viitataan laajuuteen jolla käyttäjät voivat olla omalla persoonallaan läsnä sosiaalisen median ympäristössä, alkaen nimen, iän, sukupuolen, ammatin ja sijainnin keromisestä aina omien tunteiden ja mieltymysten jakamiseen. Eri sosiaalisen median sovelluksilla ja toisaalta myös niiden käyttäjillä on toisistaan poikkeavia identiteetin, itsensä jakamisen, tasoja. Keskimäärin esimerkiksi tiedämme paljon enemmän Facebookystävistämme, kuin ihmisistä joita seuraamme Twitterissä. Identiteetin jakamisessa on myös laadullisia eroja: ammatilliseen verkostoitumiseen käytettävä verkkoyhteisöpalvelu LinkedIn kannustaa jakamaan identiteetin ammatillista ulottuvuutta, ruokablogeissa elämä tyypistyy ruoanlaitoksi ja toisaalta esimerkiksi Facebook on suuntautunut voimakkaasti koko persoonallisuuteen.

Identiteetillä on merkitystä luottamuksen ja vuoropuhelun rakentamisessa. Toisaalta siihen liittyy monia yksityisyydensuojaan liittyviä kysymyksiä. Mm. David Brin (1998) on analysoinut alati kehittyvän teknologian myötä kapenevan yksityisyyden vaikutuksia yhteiskuntaan ja ihmisten elämään. Brinin mielestä ihmisten olennaisiin tarpeisiin luokituvan yksityisyyden kaventumiselle ei voida mitään, mutta tavallaan järjenvastaisesti ainoa tapa ehkäistä yksityisyyden kaventumisen haittavaikutuksia on demokratisoida se, eli mahdollistaa myös valvojen valvonta.

Keskusteluilla viitataan käyttäjien välisen vuorovaikutuksen määrän ja syvyyteen. Journalismin kannalta tämä on keskeinen ulottuvuus. Esimerkiksi Facebook on keskusteluorientoitunut, kun taas videoiden sisällönjakopalvelu YouTube on jakamisorientoitunut. YouTubessakin videoista voi keskustella, mutta palvelun tekninen toteutus ja toisaalta syntynyt tapa toimia ovat sellaisia, että näille keskusteluille annetaan suhteellisen vähän arvoa tai huomiota. Onkin mielenkiintoista huomata, että pelkät tekniset ominaisuudet eivät ratkaise kennon eri osien painoarvoa kussakin sosiaalisen median sovelluksessa, vaan myös niihin ajan myötä muodostuva käyttäytymiskulttuuri.

Kietzmann ym. (2011) jakavat keskustelut kahteen ulottuvuuteen: Muutoksen määrään sekä muutoksen suuntaan. Muutoksen määrä kertoo uusien keskusteluiden määrästä, muutoksen suunta taas viittaa keskustelun jatkuvuuteen tai jatkumattomuuteen. Jälleen kahta yleisesti tunnettua sosiaalisen median sovellusta Twitteriä ja Facebookia esimerkkinä käyttäen, Twitter on orientoitunut suureen määrään eräänlaisia tokaisuja tai korkeintaan lyhyitä keskusteluja, kun taas Facebook on ympäristönä suotuisampi ylläpitämään vuoropuhelua ja pidempiäkin keskusteluja.

Journalistisessa mielessä keskusteluun osallistuminen esimerkiksi lehden omassa sosiaalista mediaa hyödyntävässä palvelussa tai viestimen Facebook-ryhmässä edellyttää harvintaa ja ymmärrystä sosiaalisesta mediasta toimintaympäristönä. Yleisesti ottaen käyttäjät arvostavat vuoropuhelua, mutta eivät yksisuuntaista tuputtamista.

Jakaminen kuvastaa vaihdon, levittämisen ja vastaanottamisen laajuutta ja rikkautta. Jaettava voi olla mitä tahansa itse tuotettua tai muiden tuottamaa sisältöä, minkä välittäminen on teknisesti mahdollista aina teksteistä, kuvista ja videoista tekniikan kehittyessä jopa printattaviin esineisiin. Kietzmann ym. (2011) toteavat, että jakaminen itsessään on vuorovaikutuksen muoto sosiaalisessa mediassa, mutta kysymys siitä johtaako jakaminen keskusteluun tai syvempien suhteiden luomiseen riippuu kulloisenkin sosiaalisen median sovelluksen tavoitteista. Esimerkiksi kuvien sisällönjakopalvelu Flickr:ssa sosiaalisuuden tavoitteena on kuvien jakaminen, LinkedInissä taas ammatilliset, uraan liittyvät pyrkimykset.

Kun sosiaalisessa mediassa toimimiselle tai varta vasten luodulle sosiaalista mediaa hyödyntävälle sovellukselle asetetaan tavoitteita, on tärkeitä miettiä, minkälaista jakamista ja siihen liittyvää vuorovaikutusta sovelluksella tavoitellaan. Kietzmann ym. (2011) huomauttavat, että sosiaalista mediaa kennostona tarkastellessa jakamisella on kaksi perustavanlaatuaista seurausta suhteessa siihen asetettuihin tavoitteisiin. Ensimmäkin on arvioitava mitkä ovat käyttäjien olemassa olevat syyt ja toisaalta mitkä voisivat olla lisäsyitä sosiaalisen median sovelluksen käyttämiselle. Esimerkiksi keskustelupalsta Yksivaihde.netin yhteinen syy palstan käytölle on halu keskustella polkupyöristä.

Uudet syyt vahvistavat vuorovaikutusta. Edellä mainitussa Yksivaihde.netissä alkuperäisen syyn lisäksi syiksi ovat nousseet keskustelu liikennepolitiikasta ja ystäväystyminen muihin käyttäjiin. Ilman jaettuja sosiaalisen kanssakäymisen tavoitteita tuloksena on löyhä verkosto ilman yhdistäviä ja syventäviä tekijöitä. Jaetut tavoitteet taas johtavat suhteiden vankistumiseen.

Toinen jakamisen perustavanlaatuinen seuraus on huomionarvoinen kysymys siitä, mitä kaikkea on mahdollista jakaa. Jakamiseen nimittäin liittyy usein tekijänoikeuksia koskevia kysymyksiä, jotka on huomioitava.

Kennoston neljäs osa *Läsnäolo* kertoo missä määrin muut käyttäjät tietävät missä käyttäjä fyysisesti on, onko tämä läsnä sosiaalisen median sovelluksessa ja onko tämä myös tavoitettavissa. Tällä ulottuvuudella on merkitystä todellisen ja virtuaalisen todellisuuden välisen yhteyden kannalta. Monissa sosiaalisen median sovelluksissa ja jopa suosittussa sähköpostipalvelu Gmailissa on mahdollista asettaa palvelun oletusasetukseksi, että muut käyttäjät saavat tiedon siitä että henkilö on läsnä sovelluksessa juuri nyt ja on siten tavoitettavissa reaaliaikaisesti.

Mobiililaitteilla käytettävät palvelut kuten Foursquare mahdollistavat kirjautumisen läsnä olevaksi erilaisiin paikkoihin, kuten museoihin ja baareihin. Yhä useammassa puhelimessa ja kamerassa on sisäänrakennettu gps-paikkannin, jonka ansiosta otettuihin kuviin on yhdistettävissä paikkatietoa. Omien kavereiden voi antaa nähdä missä itse fyysisesti sijaitsee. Läsnäololla on kennostossa vahvistava vaikutus suhteessa keskustelun ja suhteiden ulottuvuuksiin.

Suhteet kuvastavat missä määrin käyttäjät voivat olla suhteessa toiseen käyttäjään, luoden edellytykset keskustelulle, jakamiselle, sosiaalisuudelle tai esimerkiksi ”todellisille” tapaamisille. Suhde voi olla yksinkertaisesti ystävyysuhde, tai se voi muodostua yhteisen kiinnostuksen kohteen jakamisesta. Nämä suhteet määrittelemät mitä tietoa ja miten sosiaalisessa mediassa vaihdetaan. Joissakin tapauksissa, esimerkiksi LinkedInissä, suhteet ovat melko muodollisia, säädeltyjä – edellyttäen molemman osapuolen hyväksyntää – ja noudattavat tiettyä muotoa ja tietynlaisen tiedon vaihtoa. Blogeissa suhteet taas muodostuvat täysin epämuodollisesti, kun taas esimerkiksi Twitterissä suhteilla ei juurikaan ole merkitystä. YouTuben kaltainen palvelu on suhteista lähes vapaa, kun taas Facebookissa suhteilla on iso merkitys. Eri sovelluksissa on myös eroja sen suhteen, onko ne luotu ensisijaisesti olemassa olevien suhteiden ylläpitoon, vai uusien luomiseen. Kietzmann ym. huomauttavat (2011), että melko säännönmukaisesti sellaiset sosiaalisen median sovellukset jotka eivät anna kovin paljoa arvoa identiteettiulottuvuudelle, eivät anna sitä myöskään suhteille.

Kietzmann ym. (2011) ammentavat aiemmasta sosiaalisten verkostojen tutkimuksesta käyttöönsä *rakenteen* ja *virtauksen* ominaisuudet kuvastamaan suhteiden eri ulottuvuuksien merkitystä. *Rakenne* kuvastaa käyttäjän suhteiden määrään ja tämän sijaintiin kyseisessä suhdeverkostossa. Mitä tiiviimpi ja suurempi käyttäjän suhdeverkosto ja mitä keskeisemmässä asemassa käyttäjä tässä verkostossa on, sitä todennäköisempää on että käyttäjä on vaikutusvaltainen henkilö kyseisessä verkostossa.

Virtaus suhteiden ominaisuutena kuvastaa miten olemassa olevat suhteet toimivat ja miten ne muuttuvat. Se kuvastaa myös suhteen voimakkuutta: vahvat suhteet ovat pitkäkestoisia ja vaikuttavia, heikot taas satunnaisia ja etäisiä. Se kuvastaa myös sitä miten monikanavaisia suhteet ovat, esimerkiksi että käyttäjät kuuluvat paitsi samaan harrastuspiiriin, he ovat myös työkavereita.

Kietzmann ym. (2011) korostavat, että jos sosiaalista mediaa haluaa käyttää ammatillisessa mielessä vuorovaikutukseen, on ymmärrettävä miten suhteita ylläpidetään ja luodaan. Tapa jolla suhteiden luominen mahdollistetaan on valittava sen mukaan, millaisia suhteita tavoitellaan. Esimerkiksi muodollisissa verkostoissa on tärkeätä kyetä

varmistumaan käyttäjien oikeasta identiteetistä, kun taas jos tavoitteena on vain luoda uusia tai mahdollisimman laajoja verkostoja, on luotava edellytykset ja houkuttimet uusien merkityksellisten suhteiden synnylle. Tätä voidaan edistää korostamalla identiteettiulottuvuuden roolia.

Maine kertoo laajuuden jolla käyttäjät voivat tunnistaa oman ja muiden arvon tai aseman sosiaalisen median ympäristössä. *Maine* luo käyttäjälle luottamus pääomaa ja sitä voidaan osoittaa eri tavoin. Esimerkiksi Twitterissä suuri seuraajien määrä kertoo käyttäjän suosiosta, LinkedInissä *maine* taas syntyy suosituksista. YouTube:ssä *mainetta* merkkää videoiden katselukerrat, Facebookissa tykkäysten ja kommenttien määrä.

Yksi tapa viestiä *mainetta* on palkita käyttäjiä näkyvästi aktiivisuudesta. Esimerkiksi tässä työssä tutkimusaineistona oleva Oma Olivia palkitsee käyttäjiä aktiivisuudesta pisteillä, joita keräämällä ansaitsee virtuaalisia kunniamerkkejä (kuvio 2, seuraavalla sivulla). Riippuen aktiivisuudesta käyttäjä voi päästä ”assistentiksi”, ”rivitoimittajaksi”, ”tähtitoimittajaksi” tai ”päätoimittajaksi”. Pisteet sekä kunniamerkit voi lisäksi jakaa ystäville Facebookissa.

Kuvio 2. Ruutukaappaus Oma Oliviasta. Aktiivisuudesta jaettavat kunniamerkit.

Maine viestii muille ja erityisesti uusille käyttäjille muiden käyttäjien aktiivisuudesta ja parhaassa tapauksessa myös aktiivisuuden laadukkuudesta. Aktiivisuudesta kertova *maine* on määriteltävissä mekaanisesti, mutta laadullisen *maineen* määrittäminen edellyttäisi esimerkiksi käyttäjien keskinäisessä käytössä olevaa pisteytysjärjestelmää.

Kietzmannin ym. (2011) tekstissä määrällisen maineen luonnetta käsitellään melko lyhyesti. Mielestäni on hyvä huomata, että se on voimakkaan kontekstisidonnaista. Jos esimerkiksi koomikolla on paljon seuraajia Twitterissä, hän on luultavasti hauska. Jos taas teknologiagurulla, hän ymmärtänee jotain tekniikasta. Määrään perustuvissa maineen mittareissa on aina huomioitava mistä määrällinen onnistuminen on syntynyt: Poliitikon blogikirjoituksen jakaminen miljoona kertaa ei välttämättä kerro siitä että tämä on erityisen fiksu poliitikko, vaan se voi yhtä hyvin kertoa siitä, että poliitikko on kirjoittanut jotain erityisen päätöntä tai kiistanalaista.

Kennoston viimeinen, seitsemäs kenno *Ryhmä* kuvastaa sitä missä määrin käyttäjät voivat muodostaa ryhmiä ja alaryhmiä. Mitä isompi sosiaalinen verkosto on, sitä tärkeämpää on sosiaalisen kanssakäymisen mielekkyyden säilyttämiseksi kyetä jakamaan sosiaaliset yhteydet ryhmiksi. Kietzmann ym. (2011) jakavat ryhmät luonteensa perusteella kahteen: Ryhmiin, joissa käyttäjä jaottelee kontaktinsa oman logiikkansa perusteella esimerkiksi läheisiin ystäviin, tuttaviiin, seuraajiin, jne., sekä toisaalta ryhmiin jotka ovat avoimia kaikille, tai liittyminen niihin vaatii hyväksynnän tai kutsun.

Sosiaalisen median ympäristöissä joissa on paljon käyttäjiä ja paljon viestintää, ryhmitteilyn mahdollistaminen ja mahdollisuus suodattaa sisältöjä on toimivuuden kannalta erittäin hyödyllistä. Eri ryhmissä käyttäjä voi säädellä missä määrin eri sosiaalisen median kennoston osat ovat muiden nähtävissä. Käyttäjä voi esimerkiksi päättää, että vain läheisimmät ystävät näkevät milloin tämä on läsnä, tai että vain osa käyttäjän tuottamasta tai jakamasta sisällöstä näkyy muille käyttäjille.

Kuten todettua, eri sosiaalisen median sovelluksissa korostuvat eri hunajakennon osat. Esimerkiksi videopalvelu YouTubessa korostuu voimakkaasti jakaminen, mutta läsnä on myös jossain määrin keskustelun ja maineen elementtejä. Ammatillisessa verkostoitumissivusto LinkedInissä korostuvat taas identiteetti, maine ja suhteet. Facebookista, joka on tällä hetkellä kaikkein suosituin sosiaalisen median sovellus, on löydettävissä hunajakennon kaikkia elementtejä, mutta voimakkain on suhteet. Sen jälkeen seuraavat Facebookissa Kietzmannin ym. mukaan identiteetti, läsnäolo, keskustelut ja maine.

Omalta osaltani lisäisin, että eri sosiaalisen median sovellusten sijaintiin kennostossa vaikuttaa myös se, onko käyttäjä luonnollinen henkilö (ihminen), vai oikeushenkilö (vaikkapa yritys). Esimerkiksi YouTuben mainekomponentti on melko olematon ihmisen kohdalla, mutta hyvin suuri jos sisällön lataajana onkin mediayhtiö.

Itse ajattelen että Facebookin kaltaisessa sosiaalisen median sovelluksessa, joka tarjoaa käyttäjälleen hyvin laajat mahdollisuudet, käyttäjä voi määrittää omalla toiminnallaan pitkälle mitkä hunajakennon osa-alueet korostuvat ylitse muiden. Joillekin käyttäjille Facebookin jakamis- ja ryhmäfunktiot voivat olla hyvin merkittävät, vaikka Kietzmann ym. eivät niitä Facebookin kohdalla nosta esille.

3.3 Sosiaalisen median kennoston soveltaminen käytännössä

Hunajakennoa voi käyttää kehyksenä sosiaalisen median ymmärtämiselle ja siellä toimimisen suunnittelulle. Kietzmann ym. (2011) esittelevät tiiviin neliosaisen ohjenuoran sosiaalisessa mediassa toimimista varten. Suuntaviivat on alun perin luotu yrityskäyttöön, mutta en näe miksi ne eivät olisi sovellettavissa myös tavoitteelliseen journalistiseen toimintaan.

Cognize - havaitse - Tunnista ja ymmärrä sosiaalisen median toimintaympäristö kennosta hyväksikäyttäen. Näin voi ymmärtää sosiaalisen median toiminnallisuuden ja sen seuraukset kanssakäymisen kannalta. Sosiaalisen median menestyksellä käyttö edellyttää ajantasaista ja laaja-alaista ymmärrystä siitä mitä sosiaalisen median kehityksessä tapahtuu ja miten muut toimijat ovat onnistuneet tai epäonnistuneet.

Congruity – toimi yhteensopivasti – Toimijan on luotava noudatettavat toimintatavat, jotka ovat yhteensopivia eri sosiaalisen median sovelluksiin ja toisaalta omiin asetettuihin tavoitteisiin. Kietzmann ym. (2011) kehottavat keskittymään niihin kennoston osiin, jotka ovat keskeisiä (tässä tapauksessa journalististen) tavoitteiden kanssa. Onko tarkoituksena esimerkiksi saada vain paljon seuraajia sisältöjen levittämiseksi, vai onko tavoitteena vuorovaikutus tai yhteistyö?

Toimijan on tavoitteiden määrittelyn lisäksi valittava onnistumisen arviointiin käytettävät mittarit ja panostettava viestintään sosiaalisen median sovelluksen (oli se sitten eril-

linen sovellus tai esimerkiksi ryhmä Facebookissa) olemassaolosta kohderyhmälle. Toimijan on myös mietittävä mitä kennoston osia käyttämällä tämä voi luoda luottamusta käyttäjissä.

Curate – kuratoi – Toimijan on toimittava sosiaalisen median vuorovaikutuksen ja sisällön kuraattorina. Kuratoinnille, kuten sanaa sosiaalisen median yhteydessä käytetään erotuksena perinteiselle taiteen parissa työskentelevän kuraattorin työhön, ei vielä ole yleisesti tunnustettua määritelmää, mutta se viittaa verkkosisältöjen keräilyyn uudellaisiksi kokonaisuuksiksi ja näiden kokonaisuuksien jakamisen tapaan. Kyse on siis eräänlaisen laadunvalvojan ja esivalitsijan työstä. Koostettaessa sattumanvaraisesta materiaalista harkittuja kokonaisuuksia ja antamalla materiaalille konteksti, kuratoinnissa syntyy myös uusia sisältöjä. Kuratoinnista on suomeksi kirjoittanut mm. Yle Internetin palvelupäällikkö Kari Haakana (2011).

Kuratoinnissa toimijan on määriteltävä itselleen miten usein ja milloin toimija osallistuu keskusteluihin ja kuka toimijaa sosiaalisessa mediassa edustaa. Kietzmann ym. (2011) huomauttavat, että kuratointi ei ole eksaktia tiedettä, vaan edellyttää että toimijat löytävät ne ihmiset joilla on muutenkin edellytyksiä, mielenkiintoa ja ymmärrystä sosiaalisessa mediassa toimimiseen ja sisältöjen luomiseen. Kyse on kuvainnollisesti eräänlaisesta sävelkorvan harjoituttamisesta.

Kietzmann ym. (2011) toteavat myös, että edellytyksenä suhteiden luomiselle sosiaalisessa mediassa toimijan (tämän työn kannalta siis esimerkiksi lehden) edustajalla täytyy olla valtuudet luoda, toimia ja ratkaista asioita, ei vain passiivisesti nyökytellä päätä hyväksyvästi suhteessa palvelun käyttäjiin.

Chase – pysy kyydissä – Sosiaalisen median toimijan on jatkuvasti seurattava muutoksia, jotka vaikuttavat omaan toimintaympäristöön. Sosiaalisen median hahmottaminen kennostona antaa työkalun muutosten, omien tavoitteiden saavuttamisen ja muiden toimijoiden kehityksen seuraamiseen. Verkossa on myös tarjolla työkaluja, joita voi käyttää tietyistä aiheista tai vaikkapa toimijasta itsestään käytyjen keskustelujen seuraamiseen. Sosiaalisen median muutoksen nopeuden takia pelkkä tiivis seuranta ei riitä, vaan myös reaktioiden on oltava nopeita.

Kietzmann ym. (2011) korostavat, että vaikka sosiaalisessa mediassa toimiminen ei ole eksaktia tiedettä, on kuitenkin tärkeitä miettiä käytäntöjä ja tavoitteita, joihin toiminta pohjautuu. Toimijoille jotka suhtautuvat vakavasti sosiaaliseen mediaan, sosiaalisen median hahmottaminen kennostona tarjoaa työkalun. Tarkastelemalla kennoston seitsemää rakennuspalaa: *identiteettiä, keskusteluja, jakamista, läsnäoloa, suhteita, mainetta ja ryhmiä*, toimijat voivat seurata ja ymmärtää miten erilaiset toimintatavat eroavat toiminnallisesti ja vaikutuksiltaan.

Opinnäytetyössäni tarkastelen tutkimusaineistoani systemaattisesti Kietzmannin ym. (2011) sosiaalisen median kennoston avulla. Selvitän miten eri kennoston osat ovat niissä havaittavissa ja minkälaisia seurauksia niistä on. Tarkastelen myös tutkimusaineiston muodostavia sivustoja suhteessa toisiinsa.

3.4 Sosiaalisen median sovellusten tyyppijaottelu

Työni kannalta on tarkoituksenmukaista perehtyä myös lyhyesti sosiaalisen median sovellusten tyyppijaotteluun.

Kaplan ja Haenlein (2010) ovat jaotelleet sosiaalisen median sovellukset seitsemään eri tyyppiin, jotka ovat *yhteistyösovellukset, blogit ja mikroblogit, sisältöyhteisöt, sosiaalisen verkostoitumisen sovellukset, virtuaaliset pelimaailmat ja virtuaaliset sosiaaliset maailmat*.

Yhteistyösovellukset mahdollistavat eri käyttäjien yhteiskäyttöisen toiminnan erilaisten sisältöjen luomiseksi. Yhteistyösovellusten takana oleva toimintaperiaate on, että usein monen ihmisen yhteistyö tuottaa laadukkaamman, laajemman ja nopeamman lopputuloksen kuin yhden toimijan tekemä lopputulos. Hyvä ja tunnettu esimerkki on vapaa tietosanakirja Wikipedia. Journalismissa yleistyvässä joukkoistamisessa on myös kyse yhteistyösovellusten käytöstä.

Blogit ovat ihmisille nykyisin jo tuttuja. *Mikroblogeilla* viitataan blogeihin jotka on teknisesti optimoitu tai rajattu lyhyisiin, yksinkertaisiin merkintöihin. Tunnetuin esimerkki on yksittäiset viestit 140 merkkiin rajoittava ja nopeampainen *Twitter*. Toisaalta mikroblogi voi keskittyä myös kuvalliseen viestintään, kuten esimerkiksi *Tumblr*.

Sisältöyhteisöillä viitataan sosiaalisen median sovelluksiin, joita käytetään pääasiallisesti sisältöjen jakamiseen. Esimerkiksi *YouTubessa* jaetaan videoita, *Flicker:ssä* valokuvia ja *Slidesharessa* PowerPoint-esityksiä.

Sosiaalisen verkostoitumisen sovellukset ovat kaikkein suosituin sosiaalisen median sovellusten muoto. YK:n alaisen Kansainvälisen televiestintäliiton arvion (2011) mukaan kolmannes maailman seitsemästä miljardista ihmisestä käyttää internetiä. Facebookin oman ilmoituksen mukaan sillä oli vuoden 2012 kesällä 955 miljoonaa käyttäjää. Luku on iso, kun otetaan huomioon että esimerkiksi venäjänkielisessä maailmassa on käytössä myös vielä Facebookia suositumpi Vkontakte ja Kiinassa koko Facebook on sensuroitu ja sen tilalla käytetään Weiboa. Väkirikkaassa Brasiliassa Facebook jää suosiossa jälkeen toiselle sosiaalisen verkostoitumisen sovellukselle Orkutille.

Kaplanin ja Haenleinin (2010) jaottelun kaksi viimeistä osaa ovat virtuaaliset pelimaailmat kuten *World of Warcraft* ja virtuaaliset sosiaaliset maailmat kuten esimerkiksi *Second Life*.

Virtuaalisten pelimaailmojen ja virtuaalisten sosiaalisten maailmojen erottelu kahdeksi eri tyyppiseksi sosiaalisen median sovellukseksi tuntuu tarpeettomalta suhteessa Kaplanin ja Haenleinin (2010) jaottelun muiden osien väljyyteen. Monissa virtuaalisissa pelimaailmoissa luodaan virtuaalisia hahmoja ja toimitaan niillä sosiaalisessa kanssakäymisessä hyvin samantapaisesti kuin kirjoittajien erikseen mainitsemissa virtuaalisissa sosiaalisissa maailmoissa. Erottelu kertoo ehkä enemmän ajankohdasta jolloin se on luotu ja niistä toteutumattomista odotuksista, joita erityisesti *Second Lifeen* virtuaalisena sosiaalisena maailmana silloin asetettiin.

Kaplanin ja Haenleinin (2010) sosiaalisen median sovellusten jaottelua täydentää mainiosti Lietsalan ja Sirkkusen (2008) luoma jaottelu, joka koostuu *sisällön tuottamisen ja julkaisun sovelluksista* kuten erilaiset blogit, *sisällön jakeluun tarkoitetuista sovelluksista* kuten esimerkiksi YouTube ja Flickr, *sosiaalisen verkostoitumisen sovelluksista* kuten Facebook, *yhteistyöpalveluista* kuten Wikipedia, *virtuaalisista maailmoista* kuten World of Warcraft ja Second Life, sekä viimeisenä ja mielenkiintoisena *liitännäisistä*.

Liitännäiset ovat kapeata tarkoitusta varten tehtyjä lisäosia olemassa oleviin sovelluksiin kuten internet-selaimiin, joiden kanssa ne toimivat vuorovaikutuksessa. Yksi suosittu esimerkki jossa myös sosiaalisen median ulottuvuus erottuu hyvin on *Google Maps*, johon ihmiset voivat itse lisätä esimerkiksi paikkatiedolla varustettuja valokuvia.

Lietsala ja Sirkkunen (2008) toteavat että sovellusten jaottelemisen on hyödyllistä, koska se auttaa erottamaan eri motiivit ja tavat sosiaalisen median sovellusten käytölle. Kun eri sosiaalisen median sovellukset ulottuvat luomisesta, julkaisemisesta ja levittämisestä vertaisjakeluun, vanhojen sosiaalisten verkostojen ylläpitämiseen, uusien luomiseen ja itsensä markkinoimiseen, yhteisten tuotosten luomiseen, pelaamiseen, kokemiseen ja elämiseen virtuaalisissa maailmoissa sekä toisia sovelluksia täydentäviin ja niihin lisäarvoa tuottaviin sovelluksiin, käyttäjälle jää ennennäkemättömän vapaat kädet toimintansa luonteelle omista tarpeista lähtien.

3.5 Muita tutkimukseen liittyviä käsitteitä

Useimmissa tapauksissa joissa se on mahdollista, olen käyttänyt Sanastokeskus TSK:n (2010) Sosiaalisen median sanastoa käsitteiden määrittelyyn.

Facebook

Facebook on verkkoyhteisöpalvelu, joka tarjoaa käyttäjille mahdollisuuden yhteydenpitoon ja henkilökohtaisten tietojen jakamiseen muiden käyttäjien kanssa. Facebook on tätä kirjoittaessa maailman suosituin sosiaalisen median sovellus.

Flickr

Flickr on sisällönjakelupalvelu, joka tarjoaa käyttäjille mahdollisuuden julkaista valokuviaan ja katsella ja kommentoida muiden julkaisemia kuvia. Flickr:ssä kuvia on myös mahdollista kuvailla ja hakea avoimen avainsanoituksen periaatteella.

Foursquare

Foursquare on paikkatietoa hyväksikäyttävä verkkoyhteisöpalvelu ja mobiilisovellus. Palvelun käyttäjät ”kirjautuvat” eri paikkoihin ja kertovat siten tuttavapiirilleen, missä liikkuvat. Monet palvelun käyttäjät kilpailevat kirjautumistensa määrällä

paikkojen pormestarin arvonimestä. Erityisesti Yhdysvalloissa monet kaupat tarjoavat Foursquaren käyttäjille alennuksia ja muita etuja.

Joukkoistaminen

Sanastokeskus (2010) määrittelee joukkoistamisen toiminnaksi, jossa ongelma annetaan ratkaistavaksi tai tehtävä suoritettavaksi ennalta määrittelemättömälle joukolle avoimen kutsun kautta. Koska joukkoistaminen on sosiaalisen median journalististen mahdollisuuksien kannalta niin keskeinen ulottuvuus, avaan käsitettä hieman syvemmin.

Estellés-Arolas ja González-Ladrón-de-Guevara (2012) tutkivat joukkoistamista käymällä läpi yli 40 termin määritelmää ja päätyivät määrittelemään joukkoistamisen (engl. *Crowdsourcing*) osallistuvaksi verkossa tapahtuvaksi toiminnaksi, jossa yksilö, instituutio, järjestö tai yhtiö ehdottaa kokonsa, osaamisensa ja heterogeenisuutensa puolesta vaihtelevalle ihmisjoukolle avoimen kutsun suorittamaan vapaaehtoisesti tehtävää. Joukko osallistuu tehtävän ratkaisuun rahan, työpanoksensa, kokemuksensa ja/tai tietopohjansa avulla, tuottaen molemminpuolista hyötyä.

Työ jonka olisi aiemmin tehnyt erikseen nimetty ja usein palkallinen ihminen tai ihmiset, ulkoistetaan siis ennalta määrittelemättömälle, usein suurelle joukolle ihmisiä. Termin lanseerasi Wired-lehden toimittaja Jeff Howe viime vuosikymmenen puolivälissä (Howe 2006).

Teettäjälleen joukkoistaminen tarjoaa onnistuessaan tavallista monipuolisemmat tulokset, uusia näkökulmia, nopeutta ja kohderyhmän sitouttamista. Joukkoistamisen merkitys medialle vaihtelee sellaisen journalismin mahdollistamisesta joka ei toimituksen omilla resursseilla onnistuisi aina joukkoistamiseen, jota tehdään lähinnä lukijasuhteen vahvistaminen mielessä. On kuitenkin syytä ymmärtää, että joukkoistamisessa on kyse molemminpuolisesta hyötymisestä. Tekijälleen hyöty voi olla selvän rahan lisäksi, tai sijasta, esimerkiksi oppimisen ja luomisen iloa, yhteisöllisyyttä, mainetta ja kunniaa, palkintoja tai hauskuutta.

Eri tyyppisiä joukkoistamisen tapoja ovat mm. kilpailut (esimerkiksi parhaan uuden juttuidean keksiminen); *crowdfunding* eli vertaisrahoitus, jossa lukijat voivat esimerkiksi rahoittaa tärkeäksi kokemansa jutun tekokustannuksia; mikrotehtävät, joissa työläs tai laaja mutta yksinkertainen tehtävä jaetaan lukijoiden tehtäväksi (esimerkiksi laajan tekstin läpikäyminen kiireellisellä aikataululla); ja makrotehtävät, joissa isoja ihmisjoukkoja käytetään avuksi laajoihin asiakysymyksiin liittyvissä tehtävissä. Tiivistäen joukkoistaminen luo uutta, ratkoo ongelmia ja kehittää toimintaa.

Joukkoistamisessa sinänsä ei ole mitään uutta, edes journalismissa. Esimerkiksi Kansanradio on yhdenlainen perinteikäs esimerkki onnistuneesta joukkoistamisesta. Sen sijaan maailma jossa joukkoistamista harjoitetaan on internetin, mobiiliteknologioiden ja sosiaalisen median takia erilainen kuin ennen. Seurauksena joukkoistaminen tarjoaa aivan uudenlaisia mahdollisuuksia, joita ei kannata jättää hyödyntämättä.

LinkedIn

LinkedIn on ammatilliseen verkostoitumiseen ja uran edistämiseen tarkoitettu verkkoyhteisöpalvelu. Tuomalla esiin käyttäjänsä työuraa, osaamista, koulutusta ja kontakteja LinkedIn on hyvä esimerkki kapeaa käyttötarkoitusta varten räätälöidystä, suositusta sosiaalisen median sovelluksesta.

Mikroblogi

Mikroblogi on blogi, johon voi tehdä vain tekstiviestimäisen lyhyitä merkintöjä. Merkintä voi olla lyhyt teksti tai esimerkiksi yksittäinen kuva.

Twitter

Twitter on verkkopalvelu jossa on mikroblogin ja verkkoyhteisöpalvelun ominaisuuksia. Käyttäjä voi lähettää lyhyitä blogimerkintöjä, "tviittejä" (englanniksi tweet), palvelun verkkosivustolle selaimella tai matkapuhelimella. Merkinnät tulevat näkyviin käyttäjän palvelussa luomaan profiiliin. Muiden käyttäjien tekemät blogimerkinnät voi nähdä palvelun verkkosivulla, tai niistä voi saada tiedon tekstiviestinä, verkkosyötteenä tai muiden sovellusten avulla.

Wikipedia

Wikipedia on vapaa ja ilmainen sanakirja, jota kuka tahansa voi muokata. Samalla se on suurin ja suosituin esimerkki wikistä, eli verkkoyhteisön tuottamasta verkkosivustosta, jota käyttäjät voivat täydentää ja muokata suoraan selaimella. Englanninkielisessä Wikipediassa on hieman yli neljä miljoonaa artikkelia (elokuu 2012) ja suomenkielisessäkin runsaat 303 000.

YouTube

YouTube on sisällönjakopalvelu, joka tarjoaa käyttäjälle mahdollisuuden julkaista videoita ja katsella muiden julkaisemia videoita.

3.6 Toimittajan ja lukijan roolien liudentuminen

Uutisten asteittainen siirtyminen verkkoon ja sosiaalisen median esiinmarssi muuttavat monella tavalla toimittajan ja lukijan välistä suhdetta. Vuorovaikutuksen lisääntyminen, joukkoistaminen ja suoranainen kansalaisjournalismi hämärtävät ammattilaisen ja amatööriin välistä eroa. Tämä roolien liudentuminen näyttää ahdistavan monia toimittajia, mielestäni turhaan.

Aina tulee olemaan tarvetta ihmisille, jotka ovat kyltymättömän uteliaita, yleissivistyneitä, kriittisiä, kykeneviä arvottamaan ja asettamaan asioita kontekstiinsa ja ilmaisemaan asioita jonkinlaisella selkeydellä. Toimittajan oma, usein toimittajantäyteinen ystäväpiiri voi saada kuvittelemaan että tällaiset ominaisuudet olisivat hyvinkin yleisiä ihmisten keskuudessa, mutta näin ei oikeasti ole. Ilmeiseksi tämä käy kun seuraa keskimääräistä moderoimatonta verkkokeskustelua. Sosiaalinen media ja roolien liudentuminen eivät ole uhka, vaan mahdollisuus tehdä sellaista journalismia, jolle on yleisöä ja tarvetta.

Lukijat haluavat vuorovaikutusta. Yle Internetin vuoden 2010 syksyllä 15/30 Research-tutkimusyhtiöllä teettämän tutkimuksen mukaan 46 % suomalaisista käyttää verkkoyhteisöpalveluita ja sosiaalista mediaa. Voidaan olettaa että kuluneiden kahden vuoden aikana luku on vielä kasvanut voimakkaasti. Toisaalta muutosta ei pidä liioitella. Kaikista verkon käyttäjistä 18 % haluaisi osallistua toimittajien työhön kommentoimalla, keskustelemalla, ideoimalla ja seuraamalla juttujen syntyä (Aalto 2011). Kaikki median, verkon ja sosiaalisen median käyttäjät eivät halua olla aktiivisia toimijoita. Matikainen (2011, 28) onkin jaotellut käyttäjät *aktiivisiin tuottajiin, jakajiin ja passiivisiin seuraajiin* (eli

perinteiseen mediayleisöön). Vaikka aktiivisten osuus varmasti jatkaa kasvuaan, passiivisella vastaanottamisella tulee aina olemaan suuri merkitys. Tämä on selvää esimerkiksi jokaiselle vanhemmalle joka on lysähtänyt illalla television eteen lapsen viimein nukahdettua.

Menestyksekkääseen toimintaan sosiaalisessa mediassa ei riitä pelkkä toimiva keskusteluyhteys, vaan monet lukijat odottavat että heidän järkeviin kysymyksiin tai ehdotuksiin myös tavalla tai toisella vastataan. Jos sosiaalista mediaa haluaa journalismin apuvälineenä käyttää, edellytyksensä on valmius todelliseen vuorovaikutukseen. Tämä puolestaan edellyttää sen hyväksymistä, että vuorovaikutukseen kuluu myös aikaa.

Parhaan voimansa sosiaalinen media ja lukijoiden ja perinteisten sisältöjen tekijöiden vuorovaikutus näyttää äkillisissä, isoissa kriisitilanteissa. Monissa luonnonmullistuksissa ja konflikteissa verkkoyhteyden – parhaassa tapauksessa mobiiliyhteyden – omaava lukija muuttuu uutisorganisaatioille ensisijaiseksi uutislähteeksi ja tilannekuvan antajaksi. Virallisista lähteistä tuleva tieto on jo pitkään ollut vain yksi informaatiolähde muiden joukossa, kun media pyrkii seuraamaan esimerkiksi hirmumyrskyn tai sodan tapahtumia.

Perinteinen media ei myöskään yhä useammin ole uutisaineiston ensimmäinen julkaisija, vaan taho joka eräänlaisena megafonina tuo se laajempaan tietoisuuteen ja antaa aineistolle uskottavuutta oman brändinsä uskottavuuden kautta. Esimerkiksi raskauttavat todisteet raakuuksista konflikteissa on viime vuosina lähes aina julkaistu ensimmäisenä verkossa kuvaajan tai tämän viiteryhmän toimesta, mutta laajempaan tietoon ne ovat tulleet vasta, kun perinteinen media on alkanut levittämään materiaalia. Tiedonvälitys voikin usein olla kirjaimellisesti vain sitä: tiedon välittämistä.

Journalismin tulevaisuutta tutkinut Johanna Vehkoo (2011) on kiinnittänyt huomiota siihen, että sama tiedon suhteellisen vapaa liikkuminen on johtanut skuupin, journalismin entisen kuninkaan eli yhden tiedotusvälineen ennen muita julkaiseman merkittävän uutisen, muuttumisen lähes merkityksettömämmäksi. Erityisen totta tämä on taloudellisesti. Jos sanomalehdellä oli ennen yksinoikeus skuuppiinsa ainakin seuraavan päivän lehtiin saakka, internetin myötä uutinen on kaikkien yhteisomaisuutta minuuttien sisäl-

lä. Alkuperäisen uutisen tekijää toki arvostetaan ammattikunnan sisällä, mutta lukijalle asialla ei ole käytännössä merkitystä. Outi Vainionkulma-Immonen (2011) onkin todennut, että skuupin metsästäjän sijasta ”tulevaisuudessa menestyy se, joka onnistuu luomaan ympärilleen vahvan, sitoutuneen yhteisön”. Tämä onkin yksi sosiaalisen median suurista mahdollisuuksista.

Uutisvälityksen muutosten seurauksena mediataloissa on viime aikoina kiinnitetty skuuppien saalistamisen sijasta entistä enemmän resursseja jo julkisena olevan tiedon tarkasteluun uusista näkökulmista mm. infografiikan ja laajoista aineistoista mielenkiintoisia asioita esiin kaivavien tietojenkäsittelymenetelmien keinoin. Esimerkiksi brittilehti The Guardian käytti lukijoitaan apunaan valtavan kuittipinon läpikäymisessä tutkimaan parlamentaarikkojen kulukorvauksiin liittyviä epäselvyyksiä.

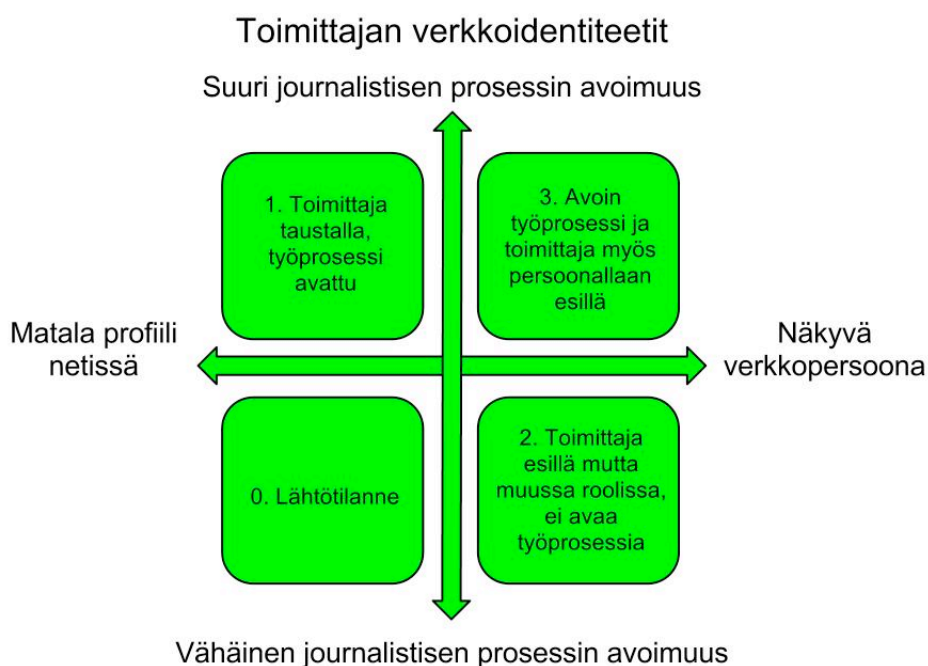
Suomessa median mukautuminen sosiaalisen median nousuun on ollut hieman jälkijätöistä, mutta vauhtiin päästyään nopeata. Hyvä esimerkki on Helsingin Sanomat, jonka syksyllä 2010 julkaisema nuiva ohjeistus toimittajien sosiaalisen median käytöstä uusittiin alle vuodessa huomattavasti myönteisemmällä ohjeistuksella (Helsingin Sanomat 2010, 2011). Maailmalla esimerkistä käy BBC, jonka uutistoiminnan päällikkö Peter Horrocks totesi toimittajilleen jo vuonna 2010, että nämä voivat joko omaksua sosiaalisen median, tai lähteä tekemään jotain muuta (The Guardian 2010). Aiemmat yksityiskohtaiset sosiaalisen median ohjeet ovat kuolleet omaan mahdottomuuteensa. BBC:n uusin, nelisivuinen sosiaalisen median ohje alkaakin yksinkertaisesti neuvolla ”Älä tee mitään tyhmää” (BBC 2011). Pelonsekaisista käyttäytymisohjeista on siirrytty kohti hyödyllisiä käytännön neuvoja. Esimerkiksi Reutersin sosiaalisen median ohjeessa (Reuters 2012) kiinnitetään huomiota sosiaalisen median lähteiden suojeluun.

Journalismin perinteisten tehtävien; tiedonhankinnan ja –suodattamisen sekä edelleen jakamisen, tiedon jalostamisen, keskustelemisen ja osallistumisen, isännöinnin, moderoinnin, sisältöjen tuottamisen ja julkaisemisen mahdollisuudet laajenevat verkon myötä voimakkaasti. Wikit, videopalvelut, sosiaaliset verkostot vuorovaikutuksena ja lähteinä, paikkatiedon yleistyminen, joukkoistaminen, crowdfunding eli vertaisrahoitus, tietokantojen lisääntyminen ja niiden käsittelyn helpottuminen, live-journalismi, hyperpaikallinen journalismi ja niin edespäin tarjoavat kiinnostavia mahdollisuuksia.

3.7 Toimittajan verkkoidentiteetit

Journalistisen toiminnan kannalta merkittävää on paitsi kunkin sosiaalisen median toimintaympäristön ominaisuuksien tarjoamat mahdollisuudet, myös se identiteetti tai itsensä ja työskentelyprosessinsa likoon laittamisen aste jonka kukin toimittaja sosiaalisessa mediassa valitsee. Tämän työn kannalta toimittajien erilaisten verkkoidentiteettien ymmärtämisellä on merkitystä, jotta pystytään erottamaan milloin sosiaalisen median toimintaympäristön hyvässä tai huonossa toimivuudessa on kyse itse sovelluksen ominaisuuksista, milloin taas tavasta jolla toimittajat tässä ympäristössä toimivat.

Yle Internetin strategiapäällikkö Tuija Aalto (2009) on jaotellut toimittajien verkkoidentiteetit neljään tavalla, joka tekee erilaisten toimittajaroolien hahmottamisen helpoksi. Jaottelu (kuva 3, alla) perustuu toimittajan omaan näkyvyyteen verkossa ja toisaalta journalistisen prosessin avoimuuteen.

Aalto (2009)

Kuvio 3. Toimittajan verkkoidentiteettien nelikenttä Aallon (2009) mukaan.

Lähtötilanteena on toimittajille nykyisin yleinen yksityinen ja henkilökohtainen verkkoidentiteetti, jossa toimittaja pitää matalaa profiilia, eikä avaa juttujensa journalistista prosessia sosiaalisessa mediassa. Ykköstyyppin toimittaja taas pysyy edelleen henkilönä

taustalla, mutta avaa jutunteon prosessia lukijoille kertomalla esimerkiksi tulevista jutuistaan verkossa. Kakkostyyppin toimittaja taas voi olla verkossa hyvinkin näkyvä ja keskusteleva omalla persoonallaan, mutta ei avaa työhön liittyviä prosesseja ulospäin. Laajimmassa ja avoimimmassa verkkoidentiteetissä toimittaja on paitsi läsnä persoonal- laan ja käy jatkuvaa vuoropuhelua yleisönsä kanssa, myös avaa kesken olevia töitään yleisölle ja näin osallistaa tai on ainakin avoin lukijoiden ajatuksille journalistisen prosessin ollessa käynnissä.

Minkä tahansa median menestys sosiaalisessa mediassa perustuu yhdistelmään oikean- laista välinettä ja oikeanlaista toimintaa valitussa välineessä. Helpointa toiminta on sel- laisille toimittajille, jotka ovat tottuneita olemaan sosiaalisessa mediassa, mutta jotka ovat myös tietoisesti pohtineet omaa ammattiminäänsä ja sosiaalisen median työllään tarjoamia mahdollisuuksia. Mikään sosiaalisen median sovellus ei pysty itsessään paik- kaamaan ammattitaidottoman toimittajan vuorovaikutukselle aiheuttamia puutteita. Vastaavasti aktiivinen, sosiaalisen median käyttöön tottunut ja siihen tavoitteellisesti suhtautuva toimittaja pystyy paikkaamaan itse sovelluksessa olevia puutteita.

4 Tutkimuksen toteutus

Kuten edellä kerroin, tutkimusaineistoni koostuu kahdesta sosiaalista mediaa hyödyn- tävästä journalistisesta verkkosivustosta Oma Oliviaasta ja Nuorgamista. Aineistoa ole tarkastellut Kietzmannin ym. (2011) sosiaalisen median hunajakenkojaottelun näkö- kulmasta. Tarkastelun kohteena ovat miten *identiteetti, keskustelut, jakaminen, läsnäolo, sub- teet, maine ja ryhmät* sivustoilla näyttäytyvät ja mitä seurauksia niistä on.

4.1 Tapaus 1: Oma Olivia sosiaalisen median kennostona

Kahdesta tutkimusaineistoni muodostavasta sosiaalista mediaa hyödyntävästä verk- kosivustosta ensimmäinen on Olivia-lehden joukkoistamissovellus Oma Olivia. Olivian tammikuussa 2012 ilmestynyt numero 2/2012 oli ensimmäinen joukkoistamista laaja- mittaisesti hyväksikäyttäen tehty aikakauslehti Suomessa. Oma Oliviassa joukkoistami- nen ilmene verkostoituneena journalismina, jossa lukijat osallistetaan sisältöjen ja niiden näkökulmien ideointiin.

Kietzmannin ym. (2011) sosiaalisen median hunajakenkojaottelun pohjalta Oma Olivian *Identiteettiulottuvuus* on kapea. Käyttäjät tietävät toisistaan korkeintaan nimen ja ulkonäön, eikä niidenkään paljastaminen ole pakollista, vaan sovellusta on mahdollista käyttää anonyymisti. Kuten oheisesta kuvasta näkyy, käyttäjillä ei ole mahdollisuuksia tietää toisistaan kovin paljoa.

Kuva 4. Oma Olivian käyttäjän profiili sisältää vähän tietoa käyttäjästä, mutta maineulottuvuutta korostetaan voimakkaasti.

Kietzmann ym. (2011) korostavat, että identiteetillä on merkitystä keskinäisen luottamuksen ja vuoropuhelun rakentamisessa. Oma Olivian kapea identiteettiulottuvuus ei ainakaan edistä vilkasta keskustelua tai varsinkaan vuoropuhelua.

Jos tarkastelemme Oma Oliviaa *Keskustelu-ulottuvuuden* kannalta, huomaa tietysti ensimmäisenä että Oma Olivia on luotu keskusteluja varten. Kyse on kohtuullisen yksinkertaisesta sosiaalisen median sovelluksesta, jonka nimenomainen tehtävä on osallistaa Olivian lukijoita lehden sisältöjen ideointiin. Keskustelu on sovelluksen selkeästi voimakkain ulottuvuus Kietzmannin ym. (2011) kennostossa. Teknisesti Oma Olivian toteutus ei kuitenkaan ole paras mahdollinen aktiivisen vuoropuhelun edistämisen kannalta, kuten alla olevia kuvia vertaamalla voi havaita.

Kuva 5. Ruutukaappaus Oma Oliviassa käydystä keskustelusta.

Pauli Kosonen · Helsinki, Finland

Just näin Axa, tunnistan minäkin tässä nuoren teiniviiksisen ehdottomuuden, joka laukoo näppiksen takaa totuuksia – tässä tapauksessa aika karkeita huteja myös – vaikei ole rokkimaailmaa oikeasti nähnytään. Jos olisi, osaisi suhteuttaa asioita, ehkä jopa nostaa hattua ihmisille, jotka laittavat tähtäimen rohkeasti kauemmas.

Vastaa · 👍 1 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 10:13

Ville Särmä · ★ Huippukommentoija · Helsinki, Finland

Rock 'n' rollin aitouden kaipuu on yhä ajankohtainen ja todella omituinen juttu. 80-luvun maailmanvalloitusyritykset on helppo nähdä juuri tässä valossa, siinä missä 2010-luvun meininki taas edustaa jotain muuta... joka ei ole yhtä rock. Siinä Niko on oikeassa, että artisti ei ehkä enää jää samalla tavalla tienvarsimotelliin oman onnensa nojaan. Muuhun arvion sisältöön en ota kantaa. Ikävää jos jengiä vituttaa. Manna itse näköjään vastasi arvioon (vau mitä nykyaikaa!) varsin asiallisesti.

Vastaa · Tykkää · Seuraa julkaisua · 6. joulukuuta 2011 kello 19:03

Ville Särmä · ★ Huippukommentoija · Helsinki, Finland

Lisään vielä, että "maailmanvalloitusyrityksiin" suhtaudutaan meillä yhä tosi helposti tyypillisellä pikkumaan tyylillä joka on tuttu urheilumaailmastakin. Ei ne edes ole mitään maailmanvalloitusyrityksiä.

Vastaa · Tykkää · 6. joulukuuta 2011 kello 19:08

Arttu Tolonen · ★ Huippukommentoija · Translator, writer, musician yrityksessä Freelance

Asiavirheet valitettavia ja niitä saa lukea ihan aikuistenkin toimittajien jutuissa. Sellaisissakin organisaatioissa joilla on varaa järeämpään toimitusprosessiin kuin talkoovoimin tehtävälä saitilla. Tekeväälle sattuu.

Kun kiihkein sydämentykytys on laantunut, kannattaa lukea tuo arvio niin, että jättää kaiken lausetta "Huono levy Shackles ei ole" edeltävän lukematta, jolloin kyseessä on täysin toimiva levykritiikki.

Myös Niko Peltosen suhteen voi tehdä taustatyötä. Ei tarvitse mutupohjalta olettaa, että hän on teini tai on kasvattanut amisviikset.

Vastaa · 👍 15 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 12:03

Milla Palovaara · Producer of Finnish literature yrityksessä Like Kustannus

Manna, thumbs up for you sister. Olipa oudon tökerö veto tämä "arvio".

Vastaa · 👍 8 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 12:23

Maria Laiho

VVMP!!

Vastaa · Tykkää · 5. joulukuuta 2011 kello 13:09

Kuva 6. Ruutukaappaus Nuorgamissa käydystä keskustelusta. Visuaalisesti Nuorgamin keskustelua on helpompi seurata.

Käyttäjien on hankala seurata Oma Oliviassa keskustelua mikäli se haarautuu, koska välikommentit hautautuvat helposti tekstin joukkoon: Ainoastaan henkilö jonka kommenttia kommentoidaan saa siitä tiedon. Ilman harvan sommittelun vaikeuttamaa huolellista seuraamista keskustelu on aina ikään kuin vain viimeisin puheenvuoro. Tämän voi olettaa haittaavan jossain määrin keskustelun määrää, mutta erityisesti sen syvyyttä: Käy helposti niin että keskustelun sijasta korostuvat yksittäiset puheenvuorot.

Kietzmannin ym. (2011) esittämältä keskustelun kahdelta ulottuvuudelta eli muutoksen määrän ja muutoksen suunnan kannalta tarkasteltuna Oma Olivia on selkeästi suunta-orientoitunut, eli keskustelun jatkuvuus ja aiheessa pysyminen on suurta. Tämä on seurausta siitä että keskusteluiden suunta on kussakin haasteessa ennalta väljästi asetettu ja toisaalta keskusteluiden määrä määräytyy haasteiden määrän mukaan, eli se on ylhäältä

ohjattu ja rajallinen. Keskustelut pohjautuvat haasteisiin, jotka itsessään suuntaavat keskustelua.

Keskustelu-ulottuvuudesta puhuttaessa on huomioitava toimittajan oman toiminnan ja tämän omaksuman verkkoidentiteetin voimakas vaikutus keskustelun etenemiseen. Aktiivisella osallistumisella toimittaja voi ohjailta keskustelua journalististen tavoitteiden kannalta hedelmälliseen suuntaan ja toisaalta myös kaivaa esiin ja antaa huomiota mielenkiintoisille kommentteille, jotka uhkaisivat muuten jäädä huomaamatta. Tutkimusaineistoksi valikoituneessa otoksessa näkyy hyvin toimittajan aktiivinen ja tavoitteellinen toiminta keskustelun eteenpäin viemiseksi.

Jakamisulottuvuus on Oma Oliviassa kapea: Teksti on ainoa sisältö, jota sovelluksessa jaetaan. Sovelluksen tavoitteiden kannalta sitä ei toisaalta voi välttämättä pitää puutteena: Sovellus on luotu määriteltyjen tavoitteiden (ketä haastatellaan, mitä kysytään, jne.) saavuttamiseen, joiden kannalta laaja jakamisulottuvuus ei ole välttämätön.

Toisaalta Kietzmann ym. (2011) toteavat, että jakamisulottuvuus on omiaan vahvistamaan käyttäjien sitoutumista sosiaalisen median sovellukseen ja luomaan uusia sitouttavia syitä. Rikkaamman vuorovaikutuksen mahdollistaminen voisi siten olla perusteltua. Riskinä tosin on, että käyttäjien toiminta ei olisi enää niin tavoite-orientoitunutta, tai ainakaan nämä tavoitteet eivät pysyisi yhtä hyvin sovelluksen ylläpitäjän hallinnassa. Voidaan myös olettaa, että mitä monimutkaisempi sosiaalisen median sovellus, sitä enemmän aikaa keskustelun ohjailemiseen pitää käyttää. Silti ainakin kuvien jakamisen mahdollistaminen olisi mielestäni perusteltua, varsinkin kun tehtävien joukossa on muotiin, kauneuteen ja kuvauspaikkoihin liittyviä haasteita. Niissä kuvista voisi olla apua.

Kennoston neljättä osaa *Läsnäoloa* ei Oma Oliviassa ole pidetty tärkeänä. Muut käyttäjät eivät tiedä missä käyttäjä on, tai onko käyttäjä läsnä sovelluksessa. Yksittäisen käyttäjän tavoittaminen yksityisviestillä ei sisälly sovelluksen teknisiin ominaisuuksiin. Oma Olivian toiminnan tavoitteiden kannalta läsnäolo-ulottuvuuden korostaminen ei vaikuta tärkeältä.

Myöskään *Subdeulottuvuus* ei Oma Oliviasa korostu. Kuten Kietzmann ym. (2011) toteavat, sovelluksissa joissa ei anneta kovin paljon arvoa identiteettiulottuvuudelle, ei sitä anneta myöskään suhteille. Sinänsä Oma Olivian jatkokehityksessä suhdeulottuvuuden korostaminen voisi olla perustelua. Oma Oliviasa yhteisöllisyyttä on tuotettu mm. sovelluksen käyttäjien ja Olivian toimituksen tapaamisella, mutta itse sovellus hyödyttäisi Olivian lukijayhteisön vahvistamiseen tähtääviä tavoitteita todennäköisesti enemmän jos sovelluksen jatkokehittelyssä suhdeulottuvuutta vahvistettaisiin.

Suhdeulottuvuuden sijasta Oma Olivian käyttäjät asemoituvat muiden käyttäjien joukkoon *Maineulottuvuuden* kautta. Maine on ehkä silmiinpistävin ulottuvuus Oma Oliviasa. Käyttäjien kokonaissijoitus muiden käyttäjien joukossa, ansaittujen pisteiden ja kommenttien määrä, aktiivisuudesta jaetut kunniamerkit ja kärkisijoitetut osallistujat ovat kaikki korostetusti esillä.

Ulottuvuuden tehtävä on kahtalainen: Se kertoo muille käyttäjille käyttäjän asemasta kyseisessä sosiaalisen median ympäristössä, mikä tuo painoarvoa käyttäjän puheenvuoroille. Lisäksi siinä on, vaikka Kietzmann ym. (2011) eivät sitä mainitse – kyse kilvoittelusta. Kärkisijoista kilpaillaan, mikä on omiaan lisäämään käyttäjien aktiivisuutta: *Maineulottuvuus* on varmasti motivoinut ainakin osaa aktiivisimmista Oma Olivian käyttäjistä, joka on omalta osaltaan pitänyt sovellusta virkeänä ja siten lisännyt muidenkin aktiivisuutta.

Pelkkään aktiivisuuteen pohjautuva maine ei sinällään kerro mitään kommenttien laadusta. Optimaalisessa tapauksessa ansaittu maine kertoisi kommenttien määrän lisäksi myös jotain niiden laadusta. Tässä mielessä jäljempänä esiteltävä Nuorgamin *maineulottuvuus* on kehittyneempi.

Oma Olivian *ryhmäulottuvuus*, jos sellaista yrittää sovelluksessa nähdä, perustuu siihen että Oma Oliviasa toiminta on jaettu useaan erilliseen haasteeseen. Näin käyttäjä voi päättää missä sovelluksen osa-alueissa tämä on mukana, eikä näin ole pakotettu seuraamaan vähemmän kiinnostavia keskusteluja halutessaan pysyä mukana kiinnostavissa keskusteluissa.

Kaiken kaikkiaan Oma Olivia on kannustava ja konkreettisuudessaan ilahduttava esimerkki sosiaalisen median käytöstä osana journalistista prosessia ja uudenlaista, aktiivista ja vuorovaikutteista lukijasuhdetta. Vuorovaikutuksen toteuttaminen osiin pilkottuina haasteina, konkreettiset, keskustelua ohjaavat tavoitteet ja toimituksen sitouttaminen prosessiin käyvät esimerkistä muille. Oma Olivian puutteet liittyvät tekniseen toteutukseen, joka ei kaikilta osin tue Olivian tavoitteita lukijoiden osallistamisesta ja lukijayhteisön vahvistamisesta optimaalisella tavalla.

4.2 Tapaus 2: NRGM sosiaalisen median kennostona

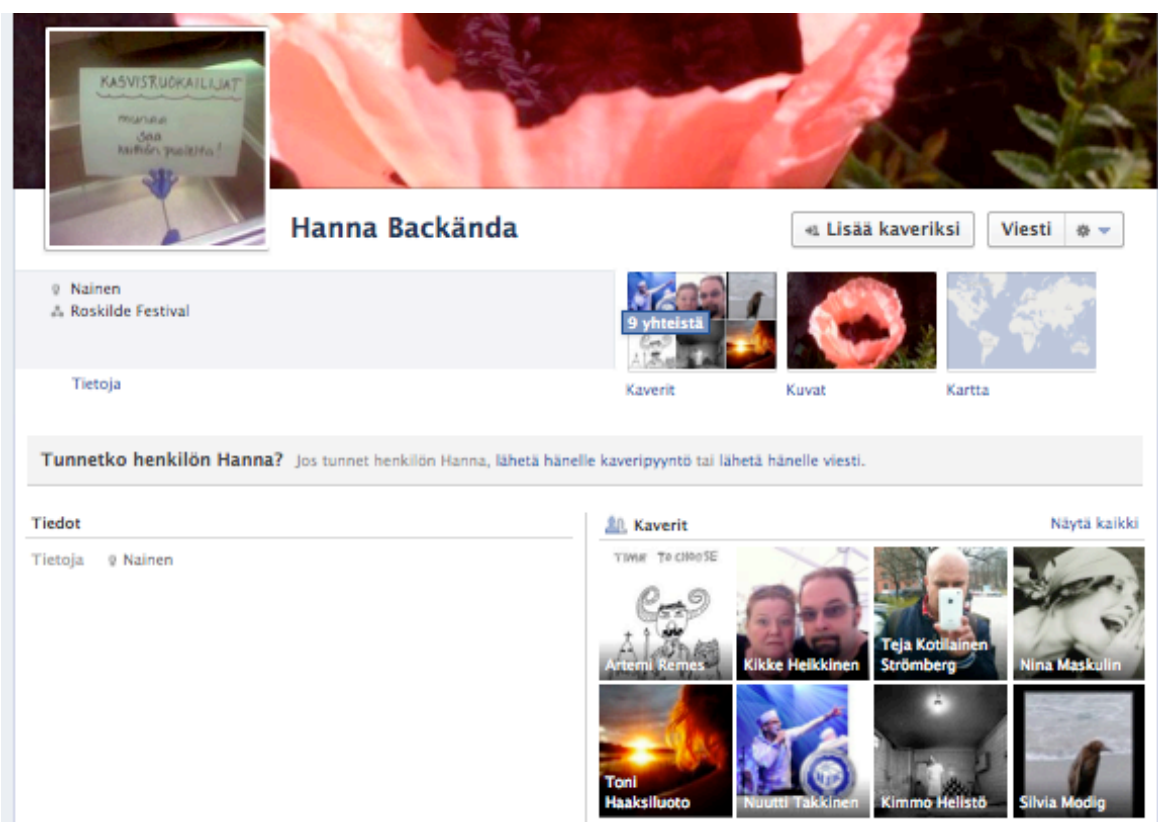
Siinä missä Olivian Oma Olivia on printtilehden sosiaalisessa mediassa toimiva joukoistamissovellus, Nuorgam ilmestyy pelkästään internetissä. Sosiaalista mediaa Nuorgam käyttää hyväkseen sisältöjensä jakeluun ja lukijoidensa sitouttamiseen. Kun Oma Olivian ensisijainen tavoite on verkottunut journalismi, Nuorgamissa se on lukijoiden yhteisöllisyyden vahvistaminen. Huomattava osa lehden lukijoista päätyy lehden juttujen äärelle klikkaamalla toisen lukijan tai Nuorgamin jakamaa linkkiä sosiaalisessa mediassa: Nuorgam on merkillepantava esimerkki myös jakelutapansa vuoksi.

Nuorgamissa sosiaalinen media on tuotu sovellukseen integroimalla media moneen eri olemassa olevaan sosiaalisen median sovellukseen. Sivustolta löytyy linkit sisältöjen jakamista varten mm. *Facebookiin*, *Twitteriin*, *YouTubeen*, *Pinterestiin*, *Soundcloudiin* ja *Spotifyhin*. Artikkeleihin liittyvä pääasiallinen sosiaalisen median sovellus on Facebookin kautta käytävä keskustelu. Kyse on *yhteisöliitännäisestä*, teknisestä tavasta kytkeä Facebook verkkosivustoon (Liite 6). Yhteisöliitännäinen voi Facebookin tapauksessa olla esimerkiksi tykkää-, tilaa- tai jaa-painike, tai kuten Nuorgamin tapauksessa juuri kommentointiliitännäinen. Kommentointiliitännäisessä käyttäjät voivat kommentoida sivuston sisältöä Facebook-tunnuksillaan Facebookilta lainatussa kommenttipalkissa.

On tietysti aiheellista pohtia onko juuri Facebookin yhteisöliitännäisen käyttäminen keskustelijoiden määrää rajaavaa, koska kaikki ihmiset eivät Facebookia käytä. Tiedot käyttäjämääristä eivät tätä huolta kuitenkaan juuri tue. Usein jaetun tiedon mukaan Facebookilla olisi Suomessa yli kaksi miljoonaa käyttäjää (Socialbakers 2012), mutta todellisuudessa luku lienee jonkin verran pienempi (Pönkä 2011). On uskottavaa että jos

ihminen seuraa ainoastaan verkossa ilmestyvää mediaa kuten Nuorgamia, on todennäköistä että tällä on käytössään myös Facebook-profiili.

Kietzmannin ym. (2011) sosiaalisen median hunajakenkojaottelun pohjalta Nuorgamia voidaan tarkastella seuraavasti: *Identiteetti-ulottuvuuden* laajuus on pitkälti käyttäjän määriteltävissä. Koska vuorovaikutus tapahtuu kunkin artikkelin kommenttipalstaan integroidulla Facebook-profililla, jokainen käyttäjä näkee lähes kaikissa tapauksissa toisen käyttäjän todellisen nimen sekä profiilikuvan. Halutessaan käyttäjä voi vielä klikata toisen käyttäjän profiilia, jolloin on tästä käyttäjästä kiinni, miten laajasti tämä tietoaan jakaa. Facebookissa jaetun tiedon määrä vaihtelee käyttäjäkohtaisesti suuresti. Alla olevassa kuvassa käyttäjä, joka jakaa hyvin vähän tietoa itsestään.

Kuva 7. Satunnaisen Nuorgamin käyttäjän kaikille julkinen osuus tämän Facebook-profilista. Käyttäjä jakaa muille vain rajattuja tietoja itsestään. Silti profilista on nähtävissä mm. yhteiset Facebook-ystävät.

Joillakin käyttäjillä profiili on hyvin rajattu, toisilla taas täysin avoin, jolloin kuka tahansa voi tietää kaiken mitä toinen on omasta persoonastaan Facebookissa jakanut, kattaen persoonan eri ulottuvuudet kuten iän, ammatin, asuinpaikan, mieltymykset, mielipiteet ja tunteet. Joka tapauksessa käyttäjä voi halutessaan nähdä jopa yksityisyyttään varjelevan käyttäjän kanssa jakamansa yhteiset Facebook-kaverit.

Identiteetti-ulottuvuuden keskimääräistä laajuutta onkin omiaan kasvattamaan juuri se, että artikkelien yhteydessä käytävä keskustelu käydään nimenomaan Facebook-profiileilla, eli sosiaalisen median sovelluksella joka tällä hetkellä sisältää keskimäärin ehkä kaikkein voimakkaimmin ihmisen persoonallisuuden eri puolia. Seuraavalla sivulla olevassa kuvassa käyttäjä, joka jakaa Facebook-profilissaan laajasti tietoja itsestään myös tuntemattomille.

Arttu Tolonen Lisää kaveriksi Viesti

Translator, writer, musician yrityksessä Freelance
Asuu nyt paikkakunnalla Helsinki, Finland
Paikkakunnalta Helsinki, Finland

Tietoja Kaverit Kuvat Kartta Tykkäämiset 253

Tunnetko henkilön Arttu? Jos tunnet henkilön Arttu, lähetä hänelle kaveripyyntö tai lähetä hänelle viesti.

Työ ja koulutus
Freelance
Translator, writer, musician - tammikuu 2002–nyt

Tiedot
Tietoja Asuu nyt paikkakunnalla Helsinki, Finland
2002 Aloitti työn paikassa Freelance

Kartta

Kaverit Näytä kaikki
Erikki Perälä Veera Nuorteva Janne Fläckölä Tomi Nuoto
Jussi Karmala Tommi Forsström Timo Teittinen Ariemi Rimes Pekko Klippi

Albumit
Kansikuvat (6) How Hipster Are You? Photos (1) Helsinki, May 2008 – August 2009 (94) Profiilikuvat (10)

Suosikit Näytä kaikki
Koti6 3 kaveria Nuorgam 83 kaveria Good Life Coffee 26 kaveria Love Records 94 kaveria

Arttu Tolonen
14 tuntia sitten lähellä paikkaa Toole via matkapuhelin
"Kansa ei hyväksy mustaa Mannerheimia", "Huijasiko Yle kansaa"
Kirjoittaako Timo Soini lööpitkin nyt?

Toiminta Viimeaikaiset
Arttu recommends Mitä musta Mannerheim voi...
Lisää viimeaikaista toimintaa

Tykkäämiset

Kuva 8. Satunnaisen Nuorgamin käyttäjän Facebook-profiili. Käyttäjä antaa kenen tahansa nähdä suurimman osan persoonastaan kertovista tiedoista ja siitä mitä tämä Facebookissa tekee.

Mahdollisuudella tietää yhteiset Facebook-kaverit on mielestäni keskustelun laatua voimakkaasti vahvistava vaikutus. Nimen ja ulkonäön jälkeen se on voimakkain käyttäjän johonkin sosiaaliseen yhteyteen sitova tieto, joka tuottaa sinällään sosiaalista kont-

rollia ja kannustaa käyttäytymään sosiaalisen median ympäristössä asiallisesti: Jaetut tuttavat vähentävät tuntemattomuuden mahdollistamaa huonoa käytöstä internetissä.

Keskustelu-ulottuvuus on Nuorgamissa vahva toimivan käyttöliittymän ansiosta. Vilkasta ja jopa haaroittuvaa keskustelua on suhteellisen helppo seurata. Alla kuva Nuorgamissa käydystä keskustelusta.

Julkaise Facebookissa Julkaistaan nimellä Timo Riitamaa (Vaihda) **Kommentoi**

Axa Sorjanen · Työskentelee yrityksessä Yleisradio
Joskus 1980-luvun ensimmäisellä puoliskolla, kun opettelin toimittajan ammattia kirjoittamalla elämyksellisiä rokkijuttuja, oikeat aikuiset toimittajat naureskelivat osaamattomuudellemme ja ennen kaikkea laiskuudellemme. Siis sille, että hengen palo oli niin voimakas, että oikean toimittajan lapiotyöt taustoja ja faktoja tarkistettaessa jäivät poikkeuksetta tekemättä. Omat ennakkoluulot, kavereiden jutut ja levy-yhtiöiden tiedotteet riittivät lähteiksi. Tässä järjestyksessä.
Kovin vähän on mikään tuosta muuttunut. Onneksi me meistä, jotka jäivät alalle ja hankkivat toimittajan töistä oikean ammatin sekä leipänsä, oppivat perustyon merkityksen. Jotta on nykynuorisolla siltäkin sentään toivoa tässä setien ja tätien hallitsemissa maailmassa.
Vastaa · 11 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 9:51

Tiina-Rakel Liekki
Arvostelussa on perusteettomia oletuksia, joissa aikuisen naisartistin oletetaan olevan vietävissä ilmeisesti sukupuolen vuoksi? Sanavalinnat kuten "otetaan", "varustetaan" ja "lennätetään" tuskin olisivat käytössä jos artisti olisi mies. Jos arvostelija olisi tehnyt taustatyön huolellisesti hän tietäisi, että Manna levyttää omalle levymerkilleen, omalla riskillä. Englanninkielisessä indie-musiikissa myyntiluvut Suomessa tuskin ovat päätä huimaavia, mutta Shacklesin kuvaaminen myynnillisesti epäonnistuneessa valossa on tulkinnallista. Shackles on Mannan ensimmäinen levy joka ylsi listoilla top 15:sta ja käsittääkseni myi jo ensimmäisellä viikolla enemmän kuin edellinen albumi on myynyt tähän mennessä.
Vastaa · 11 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 4. joulukuuta 2011 kello 22:54

Mikael Koskimaa · Tilaa
Oon samaa mieltä sun kanssa. Arvostelija ajoi itsensä ensimmäiseen miinaan. Jos tuosta arvostelun kolmannesta kappaleesta kuitenkin poistetaan vähättelevä sävy, niin se aika pitkälle kiteyttää sen kuvan joka levystä on tullut julkisuuteen. Manna on tuskin itse ruokkinut sitä kuvaa, media vaan tarttuu helposti niihin nyansseihin: Los Angeles, ulkomainen tuottaja blaah blaah, ja homma alkaa elää omaa elämäänsä, ja se on just se ongelma. Levy on kuitenkin varsin sympaattinen kun sitä kuunnellessa poistaa päästään ne „Amerikan_odotukset“.
Vastaa · Tykkää · 6. joulukuuta 2011 kello 13:14

Pekka Kuusisto
TÄMÄ KIRJOITUS ON LÄHTÖASELMALTAAN NIIN TUNKKAISTA PASKAA ETTÄ MENI CAPS LOCK PÄÄLLE OMG WTF.
Vastaa · 7 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 11:21

Jyrki Jantunen · Tilaa
eteenpäin siskot! ja jätkätkin vois pikkuhiljaa ryhdistäytyä.
Vastaa · 6 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 8:10

Kaj Flink · Tilaa
juu niin ryhdistäydyin jaa klikkasin kamux mut onnex jäi entään eetu norton.
Vastaa · Tykkää · 15. joulukuuta 2011 kello 2:27

Manna Mariam Jäntti · Työskentelee yrityksessä Lumikki Records
Kiitos Vuk. Ketään ei tosiaan "lennätetty" mihinkään tai varusteltu minkään asteisella entouragella kuten tekstissä annettiin ymmärtää. Arvion vasemmassa yläkulmassa lukee oma levymerkkini: Lumikki Records, siitä voi in arvella että toiminta oli näidenmässä mittakaavassa ja autonominemnaa. Liikennin valmiin levyni

Kuva 9. Ruutukaappaus Nuorgamissa ilmestyneen artikkelin keskustelusta.

Lähes kaikki keskustelijat ovat läsnä omalla nimellään. Sovelluksessa on vaivatonta seurata mihin kommenttiin mikäkin jatkokommentti liittyy ja kiinnostavat kommentit vastauksineen voi tilata erikseen seurantaan. Toimiva toteutus edistää vilkasta keskustelua.

Lisäetu Facebookin tai muun vastaavan suosituksen sosiaalisen median sovelluksen omaksumisesta keskustelun paikaksi on se, että se on ympäristö jossa käyttäjät muutenkin ovat läsnä: Sovellukseen ei tarvitse erikseen mennä katsomaan mitä keskustelussa on tapahtunut, vaan tieto uusista artikkeleista tai kommentteista tulee ilmi siinä ympäristössä, jossa käyttäjä muutenkin viettää aikaa. Rautalangasta asian voisi vääntää niin, että on parempi että kaupungin ilmoitustaulu on keskellä toria kuin erillisessä ilmoitustaulurakennuksessa kaupungin laidalla.

Oma Oliviaan verrattuna Nuorgamin toimituskunnan ote keskusteluun on seurusteluvampi, mutta epämääräisempi. Siinä missä Oma Oliviassa keskustelu on tavoitteellista ja suuntautunutta, Nuorgamissa keskustelu on useimmiten pelkästään yhteisöä vahvistavaa. Tavoitteellisuuden sijasta korostuu kaverillisuus. Toimittajien läsnäololla ja keskusteluun osallistumisella toki viestitään sitä että lukijoita kuunnellaan, mutta osallistavaa Nuorgamin toiminta ei ole. Tässä on kyse ennemminkin toimittajien omaksumasta verkkoidentiteetistä ja valitusta toimintatavasta kuin sovelluksen teknisistä mahdollisuuksista.

Kietzmannin ym. (2011) termein *määrän* ja *syvyyden* kannalta tarkasteltuna Nuorgamissa on määrällisesti paljon keskusteluita: Artikkeleita joiden alla keskustelua käydään tulee viikoittain lisää ja tekninen toteutus mahdollistaa keskustelujen haarautumisen yksittäisen artikkelin alla käytävän keskustelun sisälläkin. Toisaalta syvyyttä keskusteluissa ei juuri ole. Intohimojakin herättäneen artikkelin alla käytävä keskustelu on ajallisesti lyhyempi kuin Oma Olivian alla käytävät keskustelun keskimäärin. Oma Olivian vahvuutena on tässä vertailussa nähdäkseni juuri tavoitteellisuus.

Jos Oma Oliviassa hunajakennoston kenoista keskustelu-ulottuvuus oli ylivoimaisesti vahvin eikä jakamista ollut havaittavissa, Nuorgamissa myös *jakamisulottuvuus* on läsnä, joskin vain osana keskustelua. Keskustelun joukkoon on luontevaa sijoittaa linkkejä ulkopuolisiin sisältöihin. Kuitenkin ennen kaikkea jakaminen ilmenee Nuorgamin yh-

teydessä siten, että käyttäjät jakavat kiinnostaviksi kokemiaan sisältöjä omassa sosiaalisen median suhdeverkostossaan. Näin Facebook ei toimi vain keskustelun mahdollistavana yhteisöliitännäisenä vaan myös keskeisenä sisältöjen jakelukanavana.

Läsnäolo-ulottuvuus näkyy Nuorgamissa siten, että tieto uusista kommenteista keskusteluun johon käyttäjä on itse osallistunut välittyy reaaliaikaisesti. Jos keskustelijat ovat Facebookissa keskenään ystäviä, on heillä yksityisyysasetuksista riippuen mahdollisuus tietää niin toisen käyttäjän olinpaikka kuin se onko tämä läsnä Facebookissa. Nämä ovat kuitenkin Facebookiin liittyviä ominaisuuksia, jotka eivät ole suoranaisesti kytköksissä Nuorgamin käyttämään Facebookin keskusteluliitännäiseen.

Myös *Subdeulottuvuus* ja sen laajuus riippuu käyttäjien keskinäisistä suhteista Facebookissa. Toisaalta yhteen aihepiiriin – populaarimusiikkiin – keskittyvänä foorumina Nuorgamin sisältöjen lukeminen ja niistä keskusteleminen muodostaa itsessään samanhenkisten ihmisten tietynlaisen heimoutuneen suhdeverkoston. Nuorgamin sosiaalisen median ulottuvuuden toteutumisen kannalta suhdeulottuvuus ei ole kovin merkittävä.

Maineulottuvuutta ei Nuorgamissa korosteta kuten Oma Oliviassa, mutta se on silti olemassa. Facebook-yhteisöliitännäinen myöntää automaattisesti ”Huippukommentoijan” statuksia (Ruutukaappaus seuraavalla sivulla). Mielenkiintoisesti tämä välillisesti arvoa ja asemaa osoittava titteli ei perustu pelkästään aktiivisuuteen, vaan myös siihen miten monet muut käyttäjät ovat pitäneet käyttäjän kommenteista ”peukuttamalla” niitä. Näin toteutuu aiemmin haikailemani maineulottuvuus joka ei perustu pelkkään ahkeruuteen, vaan myös kommenttien vertaisarvioituun laatuun.

Tero Uuttana · Huippukommentoija · University of Jyväskylä

Meikästä tuo on melkein heikointa antia, mitä Tuunela kahdelle ekalle levyille rustasi. Oma valintani olisi ollut Meteoriitti, jos joku olisi pitänyt nostaa.

Vastaa · 2 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 15 tuntia sitten

Laura Piippo · University of Jyväskylä

Ja mua ihan vähäsen häiritsee, että Arto on "Tuunela" ja Vesala ja Luoti puolestaan "Paula" ja "Mira".

Vastaa · Tykkää · 14 tuntia sitten

Tero Uuttana · Huippukommentoija · University of Jyväskylä

Toisaalta Tuunela ei käytä bändin nimessään "Artoa", kun taas PMMP tunnetaan myös nimellä Paulan ja Miran molemmat puolet.

Vastaa · Tykkää · 14 tuntia sitten

Laura Piippo · University of Jyväskylä

Siksi häiritsikin vain vähäsen eikä paljon.

Vastaa · Tykkää · 14 tuntia sitten

Facebookin yhteisöliittännäinen

Kuva 10. Ruutukaappaus Nuorgamissa käydystä keskustelusta. Kietzmannin ym. (2011) maineulottuvuus näkyy käyttäjän saamassa Huippukommentoijan tittelissä.

Ryhmäulottuvuus ei Nuorgamissa korostu. Nuorgamin kannalta kyse on vain keskustelusta, eikä sen puitteissa ole mahdollista järjestäytyä erilaisiin alaryhmiin. Jos Nuorgamin sisältöjen yhteydessä käydyistä keskusteluista seuraa jonkinlaista ryhmäytymistä, se tapahtuu Facebookissa ja on Nuorgamin ulottumattomissa.

5 Johtopäätöksiä ja pohdintaa

Analysoin opinnäytetyössäni kahta journalistista esimerkkitapausta, joissa tutkin tekijän ja lukijan välistä vuorovaikutusta sosiaalisessa mediassa. Opinnäytetyöni tavoitteena oli tutkia mitkä ovat toimivan vuorovaikutuksen edellytykset sosiaalisessa mediassa ja miten hyvin Kietzmannin ym. (2011) sosiaalisen median hunajakennojaottelu soveltuu tällaisen analyysin tekemiseen. Toteutin tutkimukseni havainnoivan tapaustutkimuksen keinoin.

Tutkimuskysymykseni oli *Miten hyvin Kietzmannin ym. (2011) sosiaalisen median hunajakennojaottelu toimii tekijä/lukijasubteen vuorovaikutuksen analysoinnissa?* Tätä kysymystä tukevia kysymyksiä työssäni olivat *Miten hunajakennon eri osat näkyvät esimerkkitapauksissa? Mitä puutteita hunajakennorakenteessa on? Miten hyvin tekijän ja lukijan vuorovaikutusta sosiaalisessa mediassa voidaan arvioida?*

Kietzmannin ym. (2011) sosiaalisen median hunajakenojaottelu rajoittuu eri sosiaalisen median sovellusten toiminnallisen rakenteen tarkasteluun. Sellaisenaan se ei yksin riitä selittämään onnistuneen sosiaalisen median vuorovaikutuksen edellytyksiä tai osoita, miten onnistuminen on taattua. Esimerkinomaisesti tarkasteltuna malli ei esimerkiksi kerro meille, miksi Uuden Suomen Puheenvuoro –blogialustasta on tullut tekstien laadusta päätellen maan suurin mielenterveysongelmaisten avohoitola, tai esimerkiksi sitä mikä selittää Vauva-lehden keskustelupalstalle muodostunutta, usein aggressiivista keskustelukulttuuria.

Kietzmannin ym. (2011) hunajakenojaottelu antaa kuitenkin toimivia välineitä sen selvittämiseen, minkälaisia edellytyksiä esimerkiksi yhteisöllisen journalismin, joukkoistamisen tai lukijayhteisön tiivistämisen tavoittelu sosiaalisen median sovellukselle asettaa. Mielestäni eri sovellusten analysointi Kietzmannin ym. (2011) kennoston pohjalta antaa johdonmukaisia ja todellisia vastauksia toimivan vuorovaikutuksen perusteista.

Sosiaalisen median ja journalismin suhdetta tutkinut Tanja Aitamurto on kiinnittänyt huomiota siihen miten sosiaalisessa mediassa toimiminen edellyttää yleisöjen näkemistä yhteisöinä (Aitamurto 2010, 30-32). Siihen mikä lopulta saa yhteisön toimimaan, osallistumaan ja tuottamaan sosiaalisen median sovelluksessa tiettyjen teknisten minimedellytysten jälkeen ei Kietzmannin ym. (2011) malli pysty tai edes pyri vastaamaan. Malli on vain tavoitteellista havainnointia, oppimista ja oman toiminnan suunnittelua helpottava ”rakennuspiirustus”. Kuitenkaan kuvainnollisesti sanottuna oikealla paikalla olevat seinät ja hyvä huonejako eivät yksin riitä, vaan rinnalle tarvitaan ainakin sosiologian keinovalikoimasta ponnistavia tarkastelutapoja kokonaisemman kuvan saamiseksi siitä, mikä saa yhteisöt ja yksittäiset lukijat toimimaan journalistisia tavoitteita edistävällä tavalla ja miten yksittäisen toimittajan tai median pitäisi kussakin sosiaalisen median ympäristössä toimia.

Mielestäni onnistuin vastaamaan asettamiini tutkimuskysymyksiin. Ainakin osittain tämä johtuu siitä, että oivalsin jo varhaisessa vaiheessa ja tutkimuskysymyksiä asettaessani sen moniulotteisuuden, josta toimiva viestintä sosiaalisessa mediassa koostuu. Työstä käy ilmi miten hyvin Kietzmannin ym. sosiaalisen median hunajakenojaottelu toimii tekijä/lukijasuhteen vuorovaikutuksen analysoinnissa. Työ vastaa myös kysymyksiin

siitä miten hunajakennon eri osat näkyvät esimerkkitapauksissa, mitä puutteita hunajakennorakenteessa on ja miten hyvin tekijän ja lukijan vuorovaikutusta sosiaalisessa mediassa ylipäänsä voidaan arvioida. Koen myös että työ antaa vastauksia kysymyksiin siitä, millaista sosiaalisen median käytön tulee olla, jotta se on journalistisesta näkökulmasta tuloksellista.

Ammatillisen osaamisen näkökulmasta opinnäytetyöprosessilla on ollut iso vaikutus. Käsitteeni sosiaalisen median toiminnasta ja mahdollisuuksista ei perustu enää tuntuun, vaan analyysiin. Lisäksi prosessin läpikotaisuuden takia analyttinen ote tulee luonnostaan: Olo on vähän kuin pitäisi päässään röntgenlaseja, paitsi että kun teininä niillä olisi katsellut tyttöjä, näiden läpi voi katsella sosiaalista mediaa.

Kietzmannin ym. hunajakkenno toimii hyvin tarkoituksessaan, mutta jättää jäljelle jatkokysymyksiä. Jos kirjoittaisin perään toisen opinnäytetyön, haluaisin ehdottomasti tutkia toimittajan verkkoidentiteetin ja sosiaalisessa mediassa toimimiselle etukäteen asetettujen selkeiden tavoitteiden vaikutuksia.

Sosiaalisen median käytössä journalismin tukena on kyse lukijoiden ja tekijöiden yhteistyöstä, lukijayhteisön vahvistamisesta ja journalististen sisältöjen jakelusta. Jos toimittajan verkkoidentiteetin ja tavoitteellisen tehtävänasettelun tarkasteluun olisi ollut tässä työssä laajemmin mahdollisuuksia, olisin työssäni pystynyt antamaan kattavampia vastauksia sosiaalisen median vuorovaikutuksesta. Suhteessa asettamiini tutkimuskysymyksiin olen kuitenkin tyytyväinen saavuttamiini tuloksiin.

Riippumatta välineestä hyvä journalismi on edelleen totuudessa pysymistä, uuden tiedon esilletuontia, vallan vartiointia ja maailman jäsentämistä. Vielä parempaa journalismi on, jos se tehdään hyvin ja elämyksellisesti, vuorovaikutuksessa lukijoiden kanssa. Riippumatta välineestä journalismille on tarvetta ja kysyntää. Journalismi ei ole kriisissä, ainoastaan sen ansaintalogiikka: Verkossa olevasta sisällöstä ei olla valmiita maksamaan yhtä paljon kuin fyysisestä lehdestä, koska ilmaista sisältöä on kaikkialla. Samaan aikaan medioiden omistajat odottavat aiempaa suurempaa tuottoa pääomalleen. Journalistien ja lukijoiden yhteistyön lisääntyminen ja roolien hämärtyminen on kuitenkin muun ohessa myös yksi vastaus ansaintalogiikan ongelmiin. Yhdessä tekeminen on lisäresurssi

ja yhdessä tehdessä syntyy yhteisöjä, jotka koetaan arvokkaiksi ja joihin halutaan kuulua. Siksi jokaisen toimittajan on pyrittävä kehittymään tavalla, joka vaalii journalismin keskeisiä arvoja ja tavoitteita, mutta vie sen keinovalikoimaa eteenpäin.

6 Lähteet

Aalto, Tuija. 2009. Toimittajan monet roolit sosiaalisessa mediassa.

Luettavissa: <http://blogit.yle.fi/aalto/toimittaja-tekee-tyotaan-sosiaalisessa-mediassa-monessa-moodissa>. Luettu: 22.11.2011.

Aalto, Tuija. 2011. Suomalaiset verkossa -tutkimus: Netin käyttömotiivit Yle Internetin asiakasymmärryksen tukena. Teoksessa Almgren, Päivi & Jokitalo, Päivi. (toim.) Kirjas-to 2012 Asiakkaan asialla, 42-61. Avain.

Aitamurto, Tanja. 2010. Kymmenen väitettä journalismin tuhosta – ja miksi niistä ei kannata huolestua. Raportti journalismin trendeistä Yhdysvalloissa vuonna 2009. Helsingin Sanomain Säätiö. Luettavissa: http://www.hssaatio.fi/pdf/aitamurto_fi.pdf

Aitamurto, Tanja; Heikka, Taneli; Kilpinen, Petteri; Posio, Matti. 2011. Uusi kultakausi. Sosiaalinen media muuttaa kaiken. WSOY.

Beckett, Charlie. 2008. SuperMedia. Saving journalism so it can save the world. Oxford: Blackwell Publishing.

BBC News. 2011: Social media guidance. Luettavissa:

http://news.bbc.co.uk/2/shared/bsp/hi/pdfs/14_07_11_news_social_media_guidance.pdf. Luettu: 28.11.2011.

Brin, David. 1998. The transparent society: will technology force us to choose between privacy and freedom? Basic Books.

Dutton, William H. 2007. The Fifth Estate Emerging through the Network of Networks. Lehdessä Prometheus, Vol. 27, No. 1, 1-15.

Luettavissa: http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1167502

Estellés-Arolas, Enrique & Gonzáles-Ladrón-de-Guevara. 2012. Towards an integrated crowdsourcing definition. Lehdessä Journal of Information Science, April 2012 vol. 38, No. 2, 189-200. Luettavissa: <http://jis.sagepub.com/content/38/2/189.abstract>

The Guardian 2010: BBC tells news staff to embrace social media. Luettavissa:

<http://www.guardian.co.uk/media/pda/2010/feb/10/bbc-news-social-media>. Luettu: 28.11.2011.

Haakana, Kari. 2011. Päivän sana on kuratointi

Luettavissa: <http://blogit.yle.fi/aikaleima/paivan-sana-kuratointi>. Luettu: 18.11.2011.

Howe, Jeff. 2006. The Rise of Crowdsourcing. Lehdessä Wired 14.06

Luettavissa: <http://www.wired.com/wired/archive/14.06/crowds.html>.

Helsingin Sanomat 2010. HS-toimittajat ja sosiaalinen media. Luettavissa: <http://www.hs.fi/kulttuuri/artikkeli/HStoimittajat+ja+sosiaalinen+media/1135261407567> . Luettu 23.11.2011.

Helsingin Sanomat 2011. HS uudisti sosiaalisen median ohjeensa. Luettavissa: <http://www.hs.fi/kulttuuri/HS+uudisti+sosiaalisen+median+ohjeensa/a1305548863985>. Luettu 23.11.2011.

International Telecommunication Unionin 2011. The World in 2011: ICT Facts and Figures. Luettavissa: <http://www.itu.int/ITU-D/ict/facts/2011/index.html>. Luettu: 28.7.2012.

Jyrkiäinen, Jyrki. 2008. Journalistit muuttuvassa mediassa. Tampere: Tampereen yliopisto, tiedotusopin laitos. Luettavissa: <http://tampub.uta.fi/handle/10024/65349>

Kaplan, Andreas M., Hanelin, Michael. 2010. Users of the world, unite! The challenges and opportunities of Social Media. Lehdessä Business Horizons (2010) 53, 59—68.

Kietzmann, Jan H., Hermkens, Kristopher, McCarthy, Ian P. & Silvestre, Bruno S. 2011. Social media? Get serious! Understanding the functional building blocks of social media. Lehdessä Business Horizons (2011) 54, 241-251. Luettavissa: http://beedie.sfu.ca/files/PDF/research/McCarthy_Papers/2011_Social_Media_BH.pdf

Kietzmann, Jan H., Silvestre, Bruno S., McCarthy, Ian P. & Pitt, Leyland F. 2012. Unpacking the social media phenomenon: towards a research agenda. Lehdessä Journal of Public Affairs (2012) Vol. 12, 2, 109-119.

Levikintarkastus Oy 2011: LT-Levikkitilasto 2011. Luettavissa: <http://www.levikintarkastus.fi/levikintarkastus/tilastot.php>. Luettu: 28.7.2012.

Lietsala, Katri & Sirkkunen, Esa. 2008. Social Media, Introduction to the tools and processes of participatory economy. Tampereen yliopisto, Hypermedia Laboratory Net Series 17.

Liikenne- ja viestintäministeriö. 2011. Viestintä muutoksessa – Niukkuudesta yltäkylläisyyteen. Luettavissa: <http://www.lvm.fi/web/fi/julkaisu/-/view/1276735>. Luettu: 23.11.2011.

Matikainen, Janne. 2009. Sosiaalisen ja perinteisen median rajalla. Viestinnän tutkimuskeskus CRC, Helsingin yliopisto. Viestinnän laitoksen tutkimusraportteja 3/2009.

Matikainen, Janne. 2011. Yleisöjen sukupolvet – vastaanottajista tuottajiin? Teoksessa Matikainen, Janne (toim.) Muuttuvat mediat - haasteelliset sukupolvet, 14-33. Infor.

<http://www.nrgm.fi/>

<http://www.omaolivia.fi/>

Pönkä, Harto. 2011. Facebookissa ei ole 2 miljoonaa suomalaista. Paljonko sitten? Luettavissa: <http://harto.wordpress.com/2011/07/22/facebookissa-ei-ole-2-miljoonaa-suomalaista-paljonko-sitten/>. Luettu: 23.11.2011.

Reuters 2012: Reporting From the Internet And Using Social Media. Luettavissa: http://handbook.reuters.com/index.php/Reporting_From_the_Internet_And_Using_Social_Media. Luettu 22.3.2012.

Socialbakers 2012. Finland Facebook Statistics
<http://www.socialbakers.com/facebook-statistics/finland>. Luettu 22.11.2011.

Sosiaalisen median sanasto 2010. Sanastokeskus TSK. Luettavissa:
http://www.tsk.fi/tiedostot/pdf/Sosiaalisen_median_sanasto

Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli. 2004. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Tammi.

Uskali, Turo. 2011. Innovaatiot ja journalismi. Infor

Vainionkulma-Immonen, Outi. 2011. Media, joka kykenee synnyttämään ja ylläpitämään yhteisöjä, on tulevaisuuden menestyjä. Luettavissa:
<http://outi.posterous.com/media-joka-kykenee-synnyttamaan-ja-yllapitama>. Luettu: 18.11.2011.

Vehkoo, Johanna. 2011. Painokoneet Seis! - Kertomuksia uuden journalismin ajasta. Teos, Helsinki.

Vilka, Hanna. 2005. Tutki ja kehitä. Tammi.

Vilka, Hanna. 2006. Tutki ja havainnoi. Tammi.

<http://www.yksivaihde.net/>

7 Liitteet

7.1 Liite 1. Oma Olivian ohjeet käyttäjille

omaoливia
Tule mukaan tekemään Olivias!

etusivu | haasteet | tervetuloa | ohje | palkinnot | lehti

OSALLISTU JA VOITA MAHTAVIA PALKINTOJA

Tervetuloa tekemään aikakauslehtiä!

Oma Olivia -aivustolla tehdään juttuja Olivia-lehteen. Usempien haasteiden tulokset ilmestyvät Olivian numerossa 2/2012, joka ilmestyy 18. tammikuuta. Lisäksi julkaisemme aiheista Olivian nettisä osoitteessa www.olivia.fi. Lehtijutut ja blogipostaukset syntyvät lukijoiden sekä Olivian toimittajien ja bloggaajien yhteistyönä. Oma Oliviasa voit jakaa kokemuksiasi, lähestyä ja kommentoida sekä työstää muiden jättämistä kommentteista.

Mikä minun kannattaa osallistua?

Osallistumalla voit voittaa upeita palkintoja. Pääpalkintoja kaikkien rekisteröityneiden kesken on kolme. Arvomme 5.1.2012 kolme voittajaa, jotka saavat valita vuoroaan yhden pääpalkinnon: yksössijalle arvottu valitsee ensin, sitten toiseksi tulut ja lopulta kolmanneksi. Tässä palkinnot:

1. Muotisuunnittelija Hanna Saerinin voittajan toiveiden mukaan valmistama vaate ensi kesän mallistosta.
2. Osallistuminen kaikkien aikojen ensimmäiselle Vojo-leirille. Leiri kestää pitkän viikonlopun torstaista sunnuntaihin keuhkokuumeella 2012. Palkinto sisältää matkat, majoitukset, ruuat sekä koko leirin ohjatus sisällön. Leirin aikana osallistutaan yhteisiin ja henkilökohtaisiin väimennäköin, nautitaan luonnossa liikkumisesta, hyvistä ruuista ja rentouttavista hoidoista. Leirin tavoite on yksinkertainen: jokainen leirille osallistunut saa työkaluja oman unelmaelämänsä rakentamiseen. Leirin järjestää Vojo Wellbeing.
3. Kuukauden työharjoittelu Olivian toimituksessa.

Usean haasteen vetäjä palkitsee yhden aktiivisista osallistujista **elämyspalkinnolla**. Valinta ei perustu pelkästään saavutettuun pistemäärään. Lue lisää valintojen perusteluista haaste sivulta. Valinta on subjektiivinen eikä siitä voi valittaa.

Lisäksi arvomme **joka viikko muun muassa kirja-, asuste- tai kosmetiikkapalkintoja**. Viikkovointaan osallistuvat sata aktiivinta käyttäjää, jotka ovat myös arvontavikolla osallistuneet johonkin haasteeseen.

RYHDY FANIKSI

Olemme Facebookissa

Olivia
Tykkää Sinä tykkäät tästä.

6,872 henkilöä tykkää kohteesta Olivia

Rikka Rikka Kaarle Jonna Noora
Päivi Anu Sallamaa Tiinaari Eeva

Facebookin yhteisönsivoinen

Miten aloitan?

Rekisteröidy joko täyttämällä tietosi Rekisteröidy-lomakkeeseen tai käyttämällä Facebook Connect -toimintoa. Sen jälkeen sinulle kertyy pisteitä aina kun osallistut.

No mistä niitä pisteitä saa?

Jaamme pisteitä aktiivisuudesta. **1 pisteen** saat, kun tykkäät ideasta tai kommentista. **10 pistettä** saat, kun äänestät jotain vaihtoehtoa. **40 pistettä** saat, kun kommentoit. **60 pistettä** ropsahtaa, kun osallistut kommentilla ideointivaiheeseen.

Aikarimmin osallistuneet näkyvät Oma Olivian etusivulla osallistujalistassa.

Miten saan kunniamerkkejä?

Myönämme Oma Olivian tekijöille kunniamerkkejä (kuva oikealla ylhäällä) aktiivisuuden mukaan. Tasoja on neljä.

- Aasariksi pääset, kun olet kerännyt 10 pistettä.
- Rivitoimittajaksi pääset, kun olet kerännyt 100 pistettä.
- Tähtitoimittajaksi pääset, kun olet kerännyt 800 pistettä.
- Päätoimittajaksi pääset, kun olet kerännyt 3000 pistettä.

Voit jakaa pisteesi ja kunniamerkkisi ystävilleesi Facebookiin.

Kettä haastoiden vetäjät ovat?

Haasteita vetävät Olivian toimituksen jäsenet ja Olivian bloggaajat. He kirjoittavat haastoiden etenemisestä haastoesivulla.

Keskustelun etiketti

Noudata keskustelussa hyviä nettikeskustelun tapoja, älä ilkeä. Oma Olivia on yhteinen projekti, joka haluaa toteuttaa hyvässä hengessä.

7.2 Liite 2. Juttupaikat joiden tekemiseen Oma Olivian käyttäjät osallistuivat

omaolivia

Tule mukaan tekemään Olivias!

[etusivu](#) | [haasteet](#) | [tervetuloa](#) | [ohje](#) | [palkinnot](#) | [lehti](#)

LEHTI

Oma Oliviasa tehdään Olivia-lehden juttuja, joista useimmat ilmestyvät joka numerossa omalla paikallaan. Muun muassa näitä paikkoja teemme yhdessä tällä sivustolla. Paikoilla on omat toimintokseen lempinimet.

"Tekniikan maailma"

Ruokajuttu, jossa esitellään keittotaidon salattuja tekniikoita.

"Pääherikkari"

Lehden alkupuolella sijaitseva laaja henkilöjuttu. Haastateltavien kuvien nostetaan erityisesti.

RYHDY FANIKSI

Olemme Facebookissa

Olivia

Tykkää

Sinä tykkäät tästä.

6,872 henkilöä tykkää kohteesta Olivia

Päivi
Sallamaari
Eeva
Ainu
Noora

Riikka
Elinmaari
Kaarle
Jonna
Riikka

Facebookin yhteisötilinä

"Näin käytät" -juttu

Muotijutussa lähtökohтана on jokin käytännöllinen tilanne tai yksittäinen vaatekappale.

Lisää Olivian juttuja pääset lukemaan myös [Olivian verkkosivulla](#).

7.3 Liite 3. Oma Olivian matkajuttuun liittyvän haasteen 3. vaihe

Euroopan helmet

Matkajutun kohteet ovat nyt selvillä. On aika kertoa parhaat matkakokemukset ja jakaa vinkit!

KERRO TARINASI

VAIHE 3 / 3 :

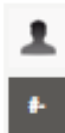
Vaihe 3 / 3

Kerro tarinasi

Matkajutun kohteet ovat nyt selvillä. Oma Olivian käyttäjien mielestä Euroopan helmiä ovat Lofootit, Berliini, Rooma, Saarenmaa ja Venäjän Karjala.

On aika kehittää juttua. Jaa kokemuksesi. Kirjoita pieni omakohtainen ja todennukainen tarina jostakin alla listatusta kohteesta. Tai anna vinkki! Mikä hotelli on kaupungin paras? Mää palkkakunnalla pitää ehdottomasti että kokea? Mikä kahvila keittää parhaat sumpit?

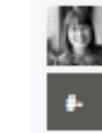
KOMMENTIT

Paula P • To, 10/13/2011 - 16:45 • 12 tykkää

Berliinissä ehdottomasti kokemisen arvoinen paikka on Hohenschönhausenin museo DDR:n aikainen vankila, jossa entiset vangit toimivat oppaina. Kävin vieraillessa museossa toissa keväänä osana kielikursssia. Oman ryhmäni oppaana toimi vanhempi herra, joka teki ensimmäistä kertaa tuttavuutta vankilan kanssa heti toisen maailmansodan jälkeen ja myöhemmin DDR:n aikana levitettiin häilyksen vastaisia lentolehtiä. tarinat olivat hyvin mielenkiintoisia ja koskettavia.

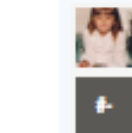
Tykkää

Ninni Lehtinen • Ma, 10/17/2011 - 09:23 • 4 tykkää

Joo! Kävin siellä vuosi sitten. Ehkä kutsutavin, koskettavin turistikohte, jossa olen käynyt.

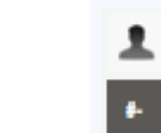
Tykkää

Elina Parkimäki • Ma, 10/17/2011 - 15:38 • 3 tykkää

Ei nyt liity varsinaisesti aiheeseen, pohoiteltu, mutta kohtuullisen koskettava paikka on myös miehitysmuseo Riisassa. Siellä tuli kylä itku kurkkuun.

Tykkää

Elmi Kotola • Pe, 10/28/2011 - 23:43 • 4 tykkää

Mulla samantyyppinen kokemus Budapestista . Terror häizi -museo on kidutuksen ja terrorin uhrin muistoksi perustettu. Kellarikerroksen sellit esittelevät ottoja, joissa kommunistien vastustajinaan päämät ihmiset olivat ja joissa heitä kidutettiin ja murhattiin. :)

Tykkää

VETÄJÄ

Ninni Lehtinen

Ninni Lehtinen on Olivian toimittajista, joilla on tarve ekoyä rinkiä sellissä vierailin kaupunkien ja erilaisten. Aktivisim ja eniten juttuun vaikuttava osallistuja saa 300 euron lahjakortin Holiday Clubin. www.holidayclub.fi

Lofootit!

11/07/2011 - 14:57

Kitos vinkeistä ja tarinoista!

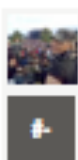
Jostain syystä yhtään Lofoottien-kävijää ei ole täällä keskuudessamme. Sen sijaan kiinnostuneita on paljon, joten olisi säälä jättää Lofootit kokonaan pois jutusta! Tunnetko Lofootteihin rakastuneen? Kannusta hänet oits tänne!

Jaa tarinasi!

10/17/2011 - 09:42

Tässä vaiheessa kerään vinkkejä ja kertomuksia, joista parhaat päätyvät lehteen. Avaan tässä vielä vähän Olivian matkajuttujen filosofiaa: juttujen on tarkoitus olla pieniä nojatuolimatkoja. Toisin sanoen samalla kun juttu antaa vinkkejä sille, joka suunnittelee lomamatkaansa kohteeseen, jutun kuvat ja teksti antavat elämyksiä myös sille, joka ei ole lähdeissä matkalle. Yleisluonteiset kohteet kuvaukset löytyvät opaskirjoistakin.

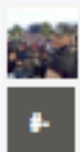
SiiRY blogiin

Johanna Mäki • To, 10/13/2011 - 17:47 • 7 tykkää

Koskettavaa. Juurikin tämän tyyppiset paikat kiinnostavat. Jotain todella aitoa!

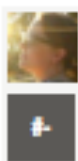
Tykkää

Johanna Mäki • Ma, 10/17/2011 - 20:29 • 5 tykkää

Matkustanut olen kohtuu paljon ja aina nämä aidoimmat asiat kiinnostavat eniten. Näissä haasteen kaupungeissa en ole käynyt, joten myös mielenkiinnolla jään odottamaan monia ihania matkakertomuksia. Olisi mukava lukea vaikkapa erikoisista yöpymispaikoista, sekä mahtavista kulinarisista nautinnoista.

Tykkää

Outi Väinöniemi-Immonen • Pe, 10/14/2011 - 09:46 • 5 tykkää

Berlinissä kannattaa antaa mahdollisuus klassiselle musiikille. Berliin filharmonikot on ehkä maailman paras orkesteri ja heidän kobaalinsa yksi maailman parhaista: siellä voi todella kokea sen, mitä tuntuu olla musiikin ympäröimänä. Solisti ja kapellimestari niin ikään huppuuokkaa. Lippuja saa jo muutamilla kymppeillä. :)

<http://www.berliner-philharmoniker.de/en/>

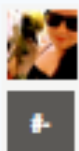
Tykkää

Hanne K • La, 10/15/2011 - 22:35 • 6 tykkää

Oi, itse muusikkona tartuin ehdottomasti tähän kommenttiin! Klassinen musiikki on ihan liian aliarvostettu. :)

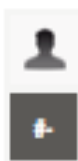
Tykkää

Jade M • La, 10/22/2011 - 16:43 • 3 tykkää

Todellakin liian aliarvostettu! Useimmat käsittää ulkomailta konserteissa kävijät ainoastaan rock ja pop musiikin kuuntelijoina, mutta monet suuntaa kyllä klassisenkin musiikin perässä muille maille.

Tykkää

Sari Heikkilä • Pe, 10/14/2011 - 11:27 • 4 tykkää

Roomassa on pakko kiertää kaikki mahtavan vaikuttavat historialliset nähtävyydet!! Colosseumit yms...

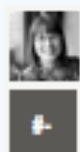
Tykkää

Elmi Katola • La, 10/15/2011 - 02:42 • 2 tykkää

..Sari, jään odottamaan mielenkiinnolla kertomustasi matkasta kun itse olen ollut myös Roomassa!

Tykkää

Ninni Lehtinen • Ma, 10/17/2011 - 09:25 • 2 tykkää

Hyvät! Kerro tarinas! Mitä koit esimerkiksi Colosseumilla?

Tykkää

Paula P • Ma, 10/31/2011 - 22:33 • 3 tykkää

Rooma on kylä ihana ja erilaiset rauniot ja vanhat puuterrat ovat ihania. Sitä parhaan kokemuksen kaupungista sain perhelomalla vanhempiani kanssa. Molemmat puhuvat italiaa varsin hyvin ja palvelussa huomaa heti muutoksen kun puhuu kieltä. Tuskin iänne pokkeus tuo kuitenkaan :) Kyseistä reissulta jäi colosseumin yms lisäksi mieleen ravintolareissu paikkaan, jonne saimme paikallista takseikkita suositukseen. Pieni aito-italialainen ravintola, jonka vanha omistaja oli oikein mielissään italiaa puhuvista vieräistään. Tirambu oli tietenkin isoäidin reseptillä ja toisin kuin "modernissa versioissa" kaakaojauhe jälkiruoan päällä oli kahvijauhetta (todella hyvää!) ja isäntämme melkein velvoitti kaikki juomaan grappa (joka on aivan hirveää). Lähessämme saimme kaikki vielä monta poskisuudetta ja iloiset hyväilyn toivotukset.

Tykkää

Sirpa Mattila • Ke, 11/09/2011 - 19:32 • 1 tykkää

Minusta Rooma on niin romanttinen paikka, jonne haluan matkustaa rakkaani kanssa.

Tykkää

Sari Jauhainen • Pe, 10/14/2011 - 13:31 • 6 tykkää

Rakastettusani Roomassa harmittaa vain se asia,ettei yksi elämä riitä,jotta oppisi tuntemaan sen kunnolla.Yleensä "pakollisia" turistryä kannattaa vältellä,mutta kylä ne kaikki on nähtävä Roomassa,ainakin kerran.Maailmassa on paljon upeita paikkoja,kauniita luontoa,mutta Roomassa historian aisti,aitä eletään edelleen.Sitä tajuaa oman pienuutensa ja elämän lyhyden,kun ympärillä on tuhansiakin vuosia vanhoja paikkoja.Roomaa ei voi seittää,se pitää kokea itse.

Tykkää

Hanne K • Ke, 10/26/2011 - 22:28 • 3 tykkää

En äänestänyt Roomaa siksi, että se tuntuu jo niin koluttua kohteelta - jos se kuitenkin päätyy juttuun, niin haluaisin kuulla juuri niistä paikoista ja elämyksistä, joita turistimassat eivät ole vallanneet.

Tykkää

Pivi Hyönen • Pe, 10/14/2011 - 17:57 • 6 tykkää

Minulla ei ole kokemuksia mistään näistä kohteista joten mielenkiinnolla jään odottamaan lehteen tulevaa juttua. :)

Tykkää

Mari P • Pe, 10/14/2011 - 19:50 • 5 tykkää

Berlini, kesäkuu 2010 ja Peppi Jamn kappi. Minä, melkein kaksi-kolmevuotias tyttö kynneltä silmällä laulamassa kymmenien tuhansien muiden kanssa Eddie Vedderin johdolla. Kun kappi oli ohi, ihmisissä lähti valumaan kohti juna. Kukaan ei sanonut mitään, koko tuhansien ihmisten letka lauloi Blackin kertosäettä kuin yhteisestä sopimuksesta. Tunnelma oli taianomainen, en unohda sitä ikinä. Elämäni toiseksi paras ilta.

Tykkää

Eeva Suhonen • La, 10/15/2011 - 11:23 • 3 tykkää

Vipuri on ristiriitaisesti pahasta näistä tyneisyydestään huolimatta ehkä "Suomen" parhaan säilynyt kaupunki. Kun (tai jos) pääsee ensisijaisesti eroon, voi asettua katseensa rakennuksiin ja kaupunkimaisemaan ja nähdä sen, mitä Vipurin oli tarkoitus olla.

Vime kesänä Salmelan taidesalissa oli esillä paljon taita, jotka olivat saaneet inspiraationsa Vipurista. Oltiin mielenkiintoista kuulla Salmelan taidelijoiden näkymystä Vipurista myös verbaalisesti.

Tykkää

Ninni Lehtniemi • Ma, 10/17/2011 - 09:26 • 1 tykkää

Kinnostavaa! Kertoisitko lisää tuosta ehdituksesta ja siitä, miten pääsit sen yli?

Tykkää

Eeva Suhonen • Ke, 10/19/2011 - 18:52 • 7 tykkää

Ahdistui iski katsellessa rakennuksia, kaupunkeja ja puistoja, jotka olivat sinänsä hyvin kauniita, mutta jätetty hunningolle. Kysyin monesti miehekseni eivätkö ihmiset välitä kaupungistaan. En yhtään ihmettele monen suomalaisen halua "adoptoida" ja kunnostaa rakennus Viipurista.

Tykkää

Eeva K • La, 10/15/2011 - 18:32 • 2 tykkää

Magnet Berlinissä, täällä kohtaa monta musamakua samassa rakennuksessa. Haukinta on tietenkin nähdä Lapkon tarroja seinillä. :)

Tykkää

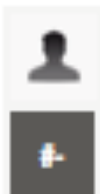

Mimosa • La, 10/15/2011 - 18:22 • 8 tykkää

Aivan kuin olisin käynyt itse Roomassa, kun kuuntelin serkkuni matkakertomusta. Hän oli kiertänyt lähes koko kaupungin kävelien kaverinsa kanssa vajaan viikossa. Parasista olivat oikeet kahvikahvilat ja ohikulkijoiden seuraaminen niissä istuen. Serkkuni sairautui vakavasti viisi vuotta sitten, ja sairastettuaan puolitoista vuotta juuri ennen kuolemaansa hän esitti toiveen, että pääsisi vielä Roomaan. Minusta tuntuu, että minun pitäisi lähteä sinne, koska hän ei ehtinyt. Tähtöisin nähdä Colosseumin, sillä Gladiattori on yksi lempielokuvistani-)

Tykkää

Kaarina Lappalainen • La, 10/15/2011 - 19:22 • 2 tykkää

Roomassa on paljon vastakohtia: rumuutta ja kaseutta, pahuutta ja hyvyttä. Siellä asuu paljon kerjäläisiä kaduilla ja rikkaita palatsissa, mutta suurin osa ihmisistä on aivan tavallisia, ahkeria ja mukavia.

Ennen ensimmäistä matkaa kannattaa lukea jokin Rooman historiasta kertova kirja.

Tykkää

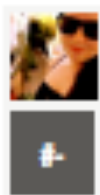

Niini Lehtinen • Ma, 10/17/2011 - 09:27 • 1 tykkää

Milainen sinun kokemuksesi oli? Missä kävit? Miten tutustuit ihmisiin?

Tykkää

Jade M • La, 10/15/2011 - 21:54 • 5 tykkää

On pari vuotta siitä kun tein ensimmäisen matkani Venäjän Karjalaan ja se oli taatusti penaa reissu ikinä, tietysti Pariisin jälkeen. Olin sotahistoria matkalla kiertämässä tuttuja paikkoja missä on sodittu aikoinaan kuten esimerkiksi Tali- Ihantelassa ja muita tunnettuja paikkoja. Söimme hyvin ja pidimme iltoja hauskaa. Vaikka Karjala on melko huonossa kunnossa, oli siellä oma vanhanajan charminsa , vaikka jatkuvasti se kehittyikin ikimuistoisia kokemuksia on ollut esimerkiksi Venäjän armeijan harjoitusten seuraaminen, polkupyöräily 8 km lähimmälle kioskille hakemaan jäätelöä ja pomppivat sammakot matkalla sekä syöminen Vipurissa historiallisessa punaisessa tornissa. Mahtava oli myös Valamon luostari sekä Laatokan risteily. Majoituspaikkoja en enää muista, mutta hotelli Pipunpiha Sortavalassa oli hyvä hotelli jota voin suositella kaikille. Reissu kesti viisi päivää ja jäin kaipamaan lisää. Seuraavaksi on suunnitella reissu junailla Venäjän halki kunhan vaan löydän matkaseuraa !

Tykkää

Niini Lehtinen • Ma, 10/17/2011 - 09:30 • 1 tykkää

Hieno! Oliko tämä pakettimatka, vai järjestittekö matkan omalla porukalla? Mitä söitte ja missä piditte hauskaa? Tutustuuko paikallisiin? Minua kiinnostaa kuulla myös lisää siitä, miten nuori nainen innostuu sotahistoriasta!

Tykkää

Jade M - La, 10/22/2011 - 16:58 • 🗨️ 1 tykkää

Se oli koulun opintomatka ,mutta oikeastaan pakettimatka koska meitä opiskelijoita oli joku 8 ja muita enimmäkseen vanhempia ihmisiä noin 40. Matkanjärjestäjää en enää muista,mutta näitäköty matka se oli. Söimme aikuruo kana PALJON borsikeittoa ,aivan liika! Sitten erinäisiä ihan hyviä ruokia joita en niin tarkasti muista enkä ruokapaikkoja. Hintataso ravintoloissa erittäin halpa! Hauskaa pidimme hotellin diakossa ja aulabaarissa seuraten venäläistä jääkettä sekä siemailen drinkkejä. Paikallisiin ei tullut enempää tutustuttua kuin erinäisiä majatalossa jota pyöritti suomalainen mies ja hänen venäläinen vaimonsa. Se on harmi kun matka oli niin aikataulutettu ja vain vähän aikaa jäi omalle tutkiskelulle joka oikeastaan rajoitui yleiseen filisteelyyn. Vielä enemmän matkasta olisi saanut irti jos olisi lähtenyt omalla autolla ja porukalla,mutta silloin historia olisi jäänyt vähemmäksi. Matkanjohtajalla oli monien vuosien kokemusta Venäjän matkailusta ja sotahistoriasta joten sinänsä hyvä vaihtoehto on lähteä isolla bussilla. Itse lähdin mukaan matkalle, koska oma isoisäni on ollut alueella sodassa ja isällä asui Karjalassa,mutta tuli sittemmin evakoon Pohjanmaalle joten alue kiinnosti kovasti.Yleisesti on myös mielenkiintoista nähdä itse sota paikat konkreettisesti eikä lukea niistä kirjasta. Sopivassa suhteessa historiaa ja uutta kultuuria + hupia.

🗨️ Tykkää

Jade M - La, 10/22/2011 - 17:01 • 🗨️ 3 tykkää

Unohtui lisää : Valamon luostarin ruokalassa kannattaa käydä syömässä! Lisää ei aina saa hakea ja keittäjät ovat tukoja venäläisiä emäntiä jotka eivät osaa sanoakaan englantia :D Ruokalan fiilis on ihan omanlainen ja siellä saattaa murkkejakin näkyä. Itse ruoka on yksinkertaisen maistavaa ja muistatkseni aika edullista.

🗨️ Tykkää

TT - Su, 10/16/2011 - 10:13 - 3 tykkää

Eipä ole kokemuksia plakkarissa siksi tämä tuntuikin niin kiinnostavalta tutkailla muiden kokemuksia ja luoda oma mielikuva niiden pohjalta.

Tykkää

Launa Naasinen - Su, 10/16/2011 - 13:06 - 4 tykkää

Roma on mahtava kaupunki, täynnä historian eri kerroksia. Mahtavinta on kokaa kuinka nykypäivän dolce vita sekoittuu yhteen antiikin naunioiden ja barokkikirkkojen kanssa. Muutama matkavinkki: vieraile Gianicolo-kukkulalla sijaitsevassa Suomen Rooman-instituutissa ihmettelemässä upeaa renessanssihuvilaa ja sieltä aukeavaa näkymää yli Rooman (<http://www.inroma.org/>). Filistele Trasteveren kaupunginosaa Bar San Callistossa. Trastikaessa saa myös hyvää ruokaa, joka on useimmiten myös edullisempaa kuin "tois puolel jokka". Jos kuitenkin ruokalet keskustan puolella, niin käy ihmeessä ghettoissa, esim. Via del Portico d'Ottavian varrella olevissa ravintoloissa. Vetelehdä kaupungilla, joka on kuin ulkomuseo. Muista syödä jälleitä tai nappaa kahvi beerissa. Voit valita kahvipuolueesi, eli kumpi tarjoaa parempaa kahvia: Sant'Eustachio il Caffè (os. Piazza Sant'Eustachio, 82) vai La Casa del Caffè l. CaffèTazza D'Oro (os. Via degli Orfani, 84). Kumpikin sijaitsee aivan Pantheonin tuntumassa, joten kupposten välillä voit käydä ihmettelemässä kupolikattoa. Jos museot kiinnostavat, niin suosittelän Centrale Montemartiniä (<http://www.centralemontemartini.org/>) tai Palazzo Massimo alle Terme -museota (<http://www.romeguide.it/palazzomassimo/palazzomassimowalkterme.htm>). Roomassa riittää ihmeteltävää loputtomien, tässä vain muutama ehdotus!

Tykkää

Ninni Lehtniemi - Ma, 10/17/2011 - 09:32 - 1 tykkää

Oi mitä vinkkejät Trastevere on ihana!

Tykkää

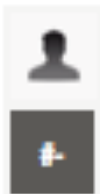

Jade M - La, 10/22/2011 - 17:32 - 2 tykkää

Roomassa todella on tekemistä vaikka mitä mielenkiitos näistä vinkeistä! Täytyy alkaa katsomaan halpoja lentoja Roomaan.

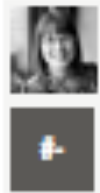
Tykkää

TT - Ma, 10/17/2011 - 09:03 • 1 tykkää

Nyhdän tässä onkin käyty jo useammassa kiinnostavassa paikassa ja rahatkin säilyivät plakkarissa kyllä se on edullista tämä matkustaminen nykyään, kiitos teille kaikille.

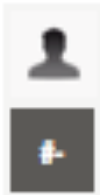
Tykkää

Ninni Lehtinen - Ma, 10/17/2011 - 09:21 • 1 tykkää

Upeita kertomuksia! Mutta missä ovat Lofootien- ja Saarenmaan-kävijät? Huhuu? Kaipaamme vinkkejänne ja tarinoitarnne!

Tykkää

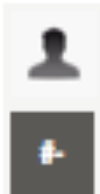

Oona - Ma, 10/17/2011 - 23:21 • 1 tykkää

Sen verran eksoteisempia paikkoja on nyt listalla, että itse en ole missä käynyt enkä voi siis vinkkejä antaa. Ainostaan Berliinissä on tullut pipahdettua, ja silloin en paikalle lämmennyt - ihmiset tuntuivat epäystävällisiltä ja koko kaupunki jotenkin työkeältä. Lieneekö ollut vain omassa päässäni... Odotankin mielenkiinnolla hyviä Berliini-vinkkejä, siitä varailta että antaisin paikalle vielä joskus toisen mahdollisuuden!

Värikäs, vaihtoehtoinen Kreuzberg on vierailun arvoinen. Erilaiset alakulttuurit kukoistavat täällä boheemikaupunginosanakin pidetyllä alueella. Jo paikka kadulla kävely on elämys värikkäine, alunperin vallatuine taloineen.

Tykkää

heidit mullu - Ti, 10/18/2011 - 14:30 • 1 tykkää

Itse en ole missään näistä vielä käynyt, mutta Rooma on listailani kärkipäässä. Joten aion mennä heti kun saadaan rahalliarvot ja aikataulut sopimaan mieheni kanssa. Odotan innolla tätä juttua, koska olisi hienoa tietää etukäteen, missä paikoissa kannattaa käydä niiden perinteisten paikkojen lisäksi. Ja missä olisi parhaat ravintolat ja edullisimmat (mutta myös lasokkaat) hotellit.

Tykkää

Minna Marjamaa · Ke, 10/19/2011 - 12:29 · 5 tykkää

Venäjän Karjalassa suosittelen nimenomaan Vienan Karjalaa, en Kannasta tai Laatokan seutua. Petroskoista yöspäin runokylät ja niiden upea arkkitehtuuri on Suomessa kovin tuntematon ja vierasta. Yöpyminen maalauskellissä pienessä kylässä jossa aika seisoo 1800-luvulla ja ihmisten kanssa jutustelu. Suosittelen omalla autolla tai busilla kulkemista ja Markus Lehtipuun kirjaan tutustumista ennen matkaa. Kannattaa hankkia hyvä kartta ja tehdä matkasuunnitelma etukäteen.

Suosittelen Solovetakin luostaria. Sen historia ja miljöö on ainutlaatuinen ja tunneima aito. Vaikuttavimpia matkakohtia koko Euroopassa: Historiassa yhdistyy Venäjän kirkko sekä GULAG karmeisella tavalla ja turisteja on toistaiseksi hyvin vähän. Nykyisin alueella järjestetään myös reissuja valaite katsomaan. Ota hyvä kamera mukaan!

Kizhi Äänisellä on upea paikka erityisesti ruokan aikaan, jo matka sinne on hieno. Kesäaikaan kannattaa tehdä piknikki Kizhille tai johonkin muihin lähisaariin. Petroskoista lähtee aluksia Kizhiä ympäröivään saaristoon ja noilla aluksilla kulkee saariston asukkaita omainen kantamukseineen. Hyvin kauniita ja ainutlaatuisia.

Äänisen alueen kallopiirrokset. Tee yön yli telttateki niiden äärelle.

Petroskoin keskukauppahalli, lähiruokaa ja -viljavaatteita edulliseen hintaan. Karjalanpiirakoita, kantareleja, säilöttyjä kasviksia, hienoja erimuotoisia paprikoita, joiden olemassaolosta en Suomessa edes tiennyt. Ihana tunneima - ja voimakas tuoksu! Petroskoin nähtävyvä huvipuisto. Petroskoi on erityisesti syksyllä ja talvella hyvin kaunis.

Petroskoissa on erittäin hyvä kaukasialainen ravintola Kavkas, hinnat eivät ole kovinkaan korkeita ja ruoka on laadukasta. Muutenkin Venäjällä kannattaa aina suosia kaukasialaisia tai gruzialaisia ravintoloita, niistä saa usein takuuvarmasti hyvää ruokaa verrattuna usein vähän epämääräisiin venäläisiin ravintoloihin.

Yöjuna Pietari-Petroskoi ja mahdollisesti vielä eteenpäin Murmankiin.

Vienan Karjala on uskomattoman kaunis ja turistille tuntematon seutu, jolle olen itse menettänyt sydämeni jo 90-luvulla.

Tykkää

Jade M • Ma, 11/28/2011 - 13:57 • 1 tykkää

Kiitos virkeistä! Pitää kiinnittää enemmän huomiota Vienan Karjalaan kun menen Venäjälle. Viimeksi kun olin Karjalassa oli matka suhteellisen lyhyt vain 5 päivää ,olisi mukavampaa olla vaikkapa 10 päivää ja kierellä ympäri autolla.

Tykkää

Heidi Tang • Ka, 10/19/2011 - 23:11 • 2 tykkää

Ehottaisin kaikille käyntä Italian kauniin Napolin lähdön kupeessa sijaitsevassa Sorrentossa. Siellä sielu lepää vaukkoimmassakin ruumissa.

Tykkää

Tiina T • To, 10/20/2011 - 10:52 • 1 tykkää

Roomaan olen aina halunnut mennä, joten odotan mielenkiinnolla lisää kommentteja sieltä oikelta.

Iteä olen käynyt yli 10 v sitten Berliinissä ja osallistuin siellä kuulubaan Love Paradeen. Meno oli kylä aikamoista. Matkustettiin sinne kavereiden kanssa erikoisilla paikallisjunilla Hampurista Berliiniin. Junaa piti aina välillä vaihtaa eikä junissa ollut muita matkustajia kuin Love Paradeen menijöitä.

Tykkää

RAIMO VAHTERISTO • To, 10/20/2011 - 13:13 • 1 tykkää

En ole käynyt haasteen paikossa. Roomaan olen aina halunnut mennä, mutta ei ole tullut lähdettyä.

Joten odotan kommentteja sieltä.

Tykkää

Iina • To, 10/20/2011 - 13:38 • 1 tykkää

Mauerparkin markkinat kannattaa teeskata ja metroilla pääsee kätevästi liikkumaan paikasta paikkaan.

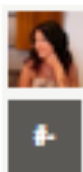
Tykkää

ina • To, 10/20/2011 - 13:39 • 1 tykkää

nän siis Berliinissä

Tykkää

Sonia Lehto • To, 10/20/2011 - 17:42 • 1 tykkää

http://www.romancats.com/index_eng.php Roomassa muinaisten raunoiden keskellä sijaitseva löytökissakoti. Vain kissat pääsevät raunioille ulkollemaan, ihmiset voivat käydä moikkaamassa katteja alueen laidalla olevassa rakennuksessa. Törmäsin vahingossa, kun ihmettelin, että miten näiden raunoiden keskellä voi mennä näin paljon kissoja.

Tykkää

Johanna Juupaluoma • Pe, 10/21/2011 - 18:58 • 1 tykkää

Muita kokemuksia ei ole näistä kohteista kuin että talvella ajettiin autoilla Hebingistä Pietariin. Eli jos autoilla lähtee liikkeelle Karjalaan, niin kannattaa muistaa se että rajan ylitys saattaa kestää.. Eli kannattaa yrittää olla liikenteessä aikaisin aamulla tai sitten ilalla, niin voi välttyä jonoilta.

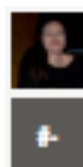
Tykkää

Sonja Rönkä • La, 10/22/2011 - 22:28 • 1 tykkää

Minulla ei ole kokemuksia näistä kohteista, mutta mielelläni kuulsin kokemuksia erityisesti Venäjän Karjalasta.

Tykkää

Meri Hahti • Su, 10/23/2011 - 10:11 • 2 tykkää

Mielelläni odotan kertomuksia Saarenmaailta. En itse ole käynyt koskaan.

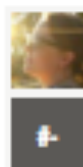
Tykkää

Emmi • Ma, 10/24/2011 - 02:22 • 3 tykkää

Eikö kukaan ole käynyt Lofoteilla? Haluaisin kovasti kuulla niistä. :)

Tykkää

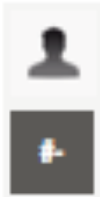
Outi Vainionkulma-Irmonen • Ma, 10/24/2011 - 11:28 • 1 tykkää

Berliinissä, Unter den Lindenin varrella (ihan Brandenburger Torin kupeessa) on kunnianarvoisa Adlon-hotelli, joka nykyisin kuuluu luksusketju-Kempinskiin.

Huoneiden hinnat lienevät tavallisen matkailijan ulottumattomissa (en ole tohtinut edes servitää...), mutta menimme kerran mieheni kanssa hotellin aulabaarin iltapäiväteele. Kaksi teetä ja kaksi kakkupalaa maksoivat muistaakseni noin 50 euroa, eli hukeasta lystistä ei ole kyse, mutta perin tunnin ajan saimme nauttia kosmopolittisesta tunnelmasta, huihasta miijoöstä, moitteettomasta palvelusta ja tietty herkullisista leivonnaisista. :)

<http://www.kempinski.com/en/berlinadlon/Pages/Welcome.aspx>

Tykkää

Helena Sipiläinen · Ma, 10/24/2011 - 18:43 · 5 tykkää

Berlinistä juuri 4 päivän reissulta palanneena on ihan pakko osallistua tähän :)

Asumisen kannalta oma valintamme Friedrichsheim osoittautui nappevalinnaksi; keskustaan 4 metropysäkkiä ja ihan mieletön valikoima kohtuuhintaisia ravintoloita ja illoviettopaikkoja! Alue oli kuitenkin sikäli rauhallinen, että nukkua sai rauhassa ja oman majoipaikkamme naapurissa tuntui asuvan mm. lapsiperheitä. Elävä, mutta levoton kaupunginosa vaikka 2 metrin korkeuteen graffiteilla päällystetyt kivijalat alikai miestyttävään. Oma majoipaikkamme oli ihan normaalin hotellivarauspalvelun kautta löytynyt huoneisto, joka hyvän varustelun ja ihanan talon (1800-luvun kivitalo, jonka lautealustoilla varustetun asunnon huonekorkeus lähentelee 3 metriä!) lisäksi sijaitsi rauhallisella sisäpihalla. Friedrichsheimissa elävöivätkä kadutkai osoittautuivat mm. Gabriel-Max-Strasse sekä Simon-Dach-Strasse. Huoneiston hinta ei myöskään huomannut päätä: 60 euroa/yö kahdelta hengeltä peittoasi kylää kehnomman hotellin mennen tullen, varsinkin kun ruokaa sai ostettua marketeista yömyöhään asti ja aamiaista tarjottiin joka nurkan takana olevissa kuppiloissa.

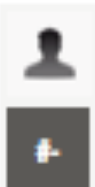
Kinnostavilta alueilta majoittumisen kannalta vaikuttivat myös Kreuzberg sekä Prenzlauer Bergin Danziger Strassen eteläpuoleinen osa. Molemmista on sama, lyhyt metromatka keskustaan ja kiinnostava miljöö ravintoloineen ja baareineen.

Omalta reissulta parhaiten mieleen jäivät parhaat shoppailu- ja ruokapaikat, tosin koko ohjelma oli rakennettu aika paljon näiden varaan. Majoipaikkamme Friedrichsheimissa putiikit olivat pääasiassa pikkuliikkeitä, joista löytyi niin taidetta, sekalaista kitschiä, berliniläisten suunnittelijoiden vaatteita kuin muitakin huonekasta mutta erittäin kohtuuhintaisia muotoja. Parhaat shoppailukadut olivat em. Gabriel-Maxin ja Simon-Dachin lisäksi koko Kopernikusstrassen (loppupäässä Wülichstrassen) alue. Toinen mieleenjäävä paikka em. pikkuputiikoiden osalta löytyi Prenzlauer Bergistä, jossa koko Kastanienalleen paikka on täynnä mitä ihanimpia putiikkeja, joista löytyy laadukkaita, vähän erikoisempia mutta ihan normaaliarvoisajan kukkarolle sopivia merkkejä. Muuten perinteisempiä liikkeitä (mm. Esprit, American Apparel etc.) löytyy mm. Alexanderplatzin tavarataloista, mm. Alexista sekä Alexanderplatzilta lähtevän Münsstrassen varrelta.

Museoista ja arkkitehtuurista kiinnostuneille täytyy sanoa, että omaan mieleen jäivät parhaiten erityisesti vanhempien metrolinjojen upeat, eri arkkitehtuurityylijä edustaneet asemat erityisesti linjan U3 varrelta. Jos mieli nähdä berliniläistä 1900-luvun alun esikaupunki- ja huvila-arkkitehtuuria, esim. Dahlem on ihan mielenkiintoinen vierailupaikka jonne pääsee em. metroinjalla. Toinen ehkä vähän erikoisempi vierailukohta on lämpötilaKarl-Marx-Alleella sijaitseva tietokonepelimuseo (Weberwiesen metroaseman kohdalla), jossa käydään läpi erityisesti pelien ja pelaamisen varhaishistoriaa. Koko Karl-Marx-Allee on sekin neuvostohenkisine kaakelijulkisivuineen varsin mielenkiintoinen ja mahtipontinen kokonaisuus. Hyvällä ilmalla tutustumisen ja vaeltelun arvoinen kohde on myös Brandenburgin portilla lähtävä Tiergarten - kaupunkipuistossa, josta löytyy niin lyhyempiä kuin pidempiäkin lenkkeitä.

Berlinissä julkisen liikenne toimii sen verran loistavasti, että esim. lentokentälle pääsi matkatavaramäärän kanssa aivan loistavasti juna-bussi-yhdistelmällä. Julkisen käytössä kannattaa ehdottomasti suosiä päivälippuja tai Berliini-korttia, jolla saa alennusta mm. museoista (72h kortti laajalla AB-vyöhykkeellä maksaa muistaakseni 23 euroa).

Tykkää

Helena Sipiläinen • Ma, 10/24/2011 - 18:43 • 3 tykkää

Berlinistä juuri 4 päivän reissulta palanneena on ihan pakko osallistua tähän :)

Asumisen kannalta oma valintamme Friedrichshain osoittautui nappivalinnaksi; keskustaan 4 metropysäkkiä ja ihan mielestön valikoima kohtuuhintaisia ravintoloita ja illoviestopakkoja! Alue oli kuitenkin sikäli rauhallinen, että nukkua sai rauhassa ja oman majapaikkamme naapurissa tuntui asuvan mm. lapsiperheitä. Elävä, mutta levoton kaupunginosa vaikkoo 2 metrin korkeuteen graffiteilla päällystetyt kivet alitietä miellettyvätkin. Oma majapaikkamme oli ihan normaali hotellivarauspalvelun kautta löytynyt huoneisto, joka hyvän varustelun ja ihanan talon (1800-luvun kivitalo, jonka lautealustoilla varustetun asunnon huonekorkeus lähentelee 3 metriä!) lisäksi sijaitsi rauhallisella sisäpihalla. Friedrichshainissa elävääkään kaduiksi osoittautuivat mm. Gabriel-Max-Strasse sekä Simon-Dach-Strasse. Huoneiston hinta ei myöskään huijannut päätä: 60 euroa/yö kahdelta hengeltä peittooi kylä keuhonnan hotellin mennessä tullen, varsinkin kun ruokaa sai ostettua marketeista yömyöhään asti ja aamiaista tarjottiin joka nurkan takana olevissa kuppiloissa.

Kinnostavilta alueilta majoittumisen kannalta vaikuttivat myös Kreuzberg sekä Prenzlauer Bergin Danziger Strassen eteläpuolinen osa. Molemmista on sama, lyhyt metromatka keskustaan ja kiinnostava miljöö ravintoloineen ja baareineen.

Omalta reissulta parhaiten mieleen jäivät parhaat shoppailu- ja ruokapaikat, tosin koko ohjelma oli rakennettu aika paljon niiden varaan. Majapaikassamme Friedrichshainissa putiikit olivat pääasiassa pikkuliikkeitä, joista löytyi niin taidetta, sekalaista kitschiä, berliniläisten suunnittelijoiden vaatteita kuin muitakin huonekasta mutta erittäin kohtuuhintaista muotia. Parhaat shoppailukadut olivat em. Gabriel-Maxin ja Simon-Dachin lisäksi koko Kopernikusstrassen (loppupäässä Wühlichstrassen) alue. Toinen mieleenjäädvä paikka em. pikkuputiikien osalta löytyi Prenzlauer Bergistä, jossa koko Kastanienalleen paikka on täynnä mitä ihanimpia putiikkeja, joista löytyy laadukkaita, vähän erikoisempia mutta ihan normaalimatkaajan kukkarolle sopivia merkkejä. Muuten perinteisempiä liikkeitä (mm. Esprit, American Apparel etc.) löytyy mm. Alexanderplatzin tavaratalosta, mm. Alexista sekä Alexanderplatzilta lähtevän Münsstrassen varrelta.

Museoista ja arkkitehtuurista kiinnostuneille täytyy sanoa, että omaan mieleen jäivät parhaiten erityisesti vanhempien metrolinjojen upeat, eri arkkitehtuurityylejä edustaneet asemat erityisesti linjan U3 varrelta. Jos mieli nähdä berliniläistä 1900-luvun aikakaupunki- ja huvila-arkkitehtuuria, esim. Dahlem on ihan mielenkiintoinen vierailupaikka jonne pääsee em. metroinjalla. Toinen ehkä vähän erikoisempi vierailukohta on iläpuolellaKarl-Marx-Alleella sijaitseva tietokonepelin museo (Weberwiesen metroaseman kohdalla), jossa käydään läpi erityisesti pelien ja pelaamisen varhaishistoriaa. Koko Karl-Marx-Allee on sekin neuvostohenkisine kaakelijulkaisuineen varsin mielenkiintoinen ja mahtipontinen kokonaisuus. Hyvällä ilmalla tutustumisen ja vaelluksen arvoinen kohde on myös Brandenburgin portilla lähtävä Tiergarten - kaupunkipuisto, josta löytyy niin lyhyempiä kuin pidempiäkin lenkkejä.

Berlinissä julkinen liikenne toimii sen verran loistavasti, että esim. lentokentälle pääsi matkailijain matkatavaramäärän kanssa aivan loistavasti juna-bussi-yhdistelmällä. Jukkien käytössä kannattaa ehdottomasti suosia päivälippuja tai Berlini-korttia, jolla saa alennusta mm. museoista (72h kortti laajalla AB-vyöhykkeellä maksaa muistaakseni 23 euroa).

👍 Tykkää

Johanna Mäki • Ti, 10/25/2011 - 10:31 • 2 tykkää

Tällaisten majoitusten vinkit ovat kyllä arvoista tietoa. Kaupunkiin pääsee tutustumaan ihan eri näkövinkkeiltä kun majoittuu jossain muualla kuin hotellissa. Arvokasta tietoa on myös miten pääsee liikkumaan julkisilla liikennevälineillä.

Tykkää

Nina J. • Pe, 11/11/2011 - 20:25 • 2 tykkää

Berlinissä kannattaa ehdottomasti suunnata itään. Prenzlauer Berg ja Friedrichshain ovat mielenkiintoisimmat kaupunginosat sekä ostosten että itäelämän suhteen. Varsinkin Kastanienalleen ja sen poikkkatujen (Prenzlauer Berg) varrelta löytyy kivoja putikkeja ja pieniä ravintoloita ja baareja. Myös Odenberger Straßella ja Danziger Straßella kannattaa käydä pyörimässä. Kesällä kannattaa käydä myös Prater-Gartenissa (Kastanienalleella), siellä terrassialueella, josta saa myös ruokaa. Ainakin aiemmin Mauerparkissa järjestettiin sunnuntaisin iso kirpputori, josta voi löytää vaikka mitä. Samoin Kolwitzplatzilla järjestetään (tai ainakin järjestettiin) viikonloppu aamuisin markkinat. Kolwitzplatzilla löytyy myös paljon kahviloita ja aamupalapaikkoja.

Tykkää

Helena Sipiläinen • Ma, 10/24/2011 - 19:08 • 3 tykkää

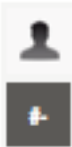

Täytyy jatkaa vielä Saarenmaanikin osalta vaikka siitä reissusta onkin jo vähän pidempi aika :)

Kuussaare itsessään on näkemisen ja viihtymisen arvoinen paikka, sopivan pieni ja kompakti kaupunki jossa saa kulumaan helposti päivän tai kakon. Aivan loistava hotelli löytyy mm. täältä <http://www.grandrose.ee/96/Hotelli> . Hinnat ovat varsin kohtuullisia, 45-80e / 2h riippuen matkustusaajankohdasta. Näkemisen arvoisia kohteita Kuussaareessa ovat mm. keskustan puisto ja sen ympärillä olevat puutalokorttelit sekä Kuussaaren linna, jonka tutkimiseen kannattaa varata kunnolla aikaa ja hyvä eväskori; linnan muurien päältä löytyy mahtavia piknik-paikkoja! Kuussaare sopi muutenkin loistavasti rauhalliseen filateliiin ja pikkukaupunkimaisesta tunnelmasta nauttimiseen.

Auton kanssa liikkuvilla Saarenmaa on mielenkiintoinen kohde ja mm. saaren pikkukylän tutustuminen kannattaa. Saarenmaan pääsee kiertämään autolla, mutta tiet saattavat muuttua yllättäen hiekkapäälysteisiksi, joten satsaa hyvään karttaan tai toimivaan navigaattoriin! Saarenmaan itäreunalla löytyvä Orissaaren kaupunki on myös mielenkiintoinen kohde ainakin arkkitehtuurinsa puolesta; 20- ja 30-luvun kaunis rantakaupunki leveine kaduineen yhdistettynä neuvostomiehityksen aiheuttamaan rappioromantikkaa on mielenkiintoinen vähintäänkin läpiajon arvoinen kohde.

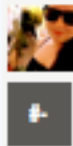
Tykkää

Idu H • To, 10/27/2011 - 09:37 • 1 tykkää

Turha lähteä merta edemmäs kалаan (vaikka yksi pikku lehti pitää yrittääkin.) eli Tallinat Se on kaunis, erlainen, lähellä oleva ja tunnelmallinen kaupunki. Miten kaksituntia kestävän lähdenyhteyden aikana maisema ja atmosfääri voikin muuttua niin paljon? Ja vaikka kaupungissa olisi käyty useampaan otteeseen, aina löytyy jotakin uutta, kun sukeltaa keskiaikaisia turistravintoloita ja superakkoja syvemmälle. Kaupungissa on varmasti monta kymmentä uusia kahviloita, uusia moderneja ravintoloita ja arvan eri teatteritarjontaa kuin meillä.

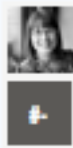
Tykkää

Jade M • To, 10/27/2011 - 19:12 • 1 tykkää

"Tallinna paikallisen tapaan" voi kuvitella mielestäni tällaisen jutun jossa joku paikallinen neuvoo parhaat paikat ja tekemiset. Mieluiten mahdollisimman paikkoja myös keskustan ulkopuolelta. Tallinna on kyllä kiva paikka ja niin erlainen kulttuurin.

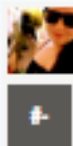
Tykkää

Niini Lehtinen • Ma, 11/07/2011 - 14:49 • 1 tykkää

Hei, Virosta tässä jutussa on tällä kertaa mukana Saaremaa. Olsiko sinulla sieltä kokemuksia jaettavaksi?

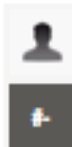
Tykkää

Jade M • Ka, 11/09/2011 - 20:13 • 1 tykkää

Ei ole Saaremaalla tulla käytyä, mutta sinne on kyllä pakko mennä joku päivät Vro(Eesti) noin yleisesti ottaen on äärimmäisen kiinnostava kohde.

Tykkää

Elmi Ketola • Pe, 10/28/2011 - 22:29 • 4 tykkää

Roomassa olimme vuosituhannen vaihteessa. Ihmissaivat ja tungos mikä espanjalaisilla portaila oli kio 24 oli ennen kokematon. Tunnelma oli huipussaan ja lobutus oli NÄYTTÄVÄ! Kaikkein vaikuttavinta viikon matkalla oli se mitä kaivauksissa oli löydetty. Jotenkin kaikki niin uskomaton! Päätettiin että tullaan pian uudelleen mutta vielä ei oo uutta matkaa sinne varattuna.

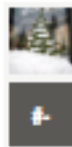
Tykkää

TT • Su, 10/30/2011 - 13:39 • 1 tykkää

Täytyy surkosen todeta etten ole käynyt noissa valituissa kohteissa. Taidan olla enempi tällainen kolkissa jos niin voi sanoa. Mukavaa lueskella muiden matkustajien ja kokemus. Neuvostoliiton aikaan minullakin olisi naapurimaan reisuilla muistoja ja kokemuksia kosoitkin.

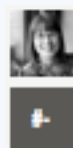
Tykkää

Pirko • Su, 10/30/2011 - 15:16 • 3 tykkää

Tiedän että Lofootit ovat kamaan upea elämys näin on ystäväni kertolleet. Ei ole juurikaan kokemuksia jakaa pilpahdin sitä tutkimaan mitä toiset ovat läinne kirjoitelleet.

Tykkää

Niini Lehtinen • Ma, 11/07/2011 - 14:51 • 1 tykkää

Kannustapa ystäväisi kertomaan kokemuksistaan täällä! Nyt uhkaa käydä niin, että Lofootit jää kokonaan pois jutusta, koska kukaan omaehtoisista ei ole kertonut sieltä mitään.

Tykkää

Annikki Aitamurto • Su, 10/30/2011 - 23:01 • 3 tykkää

Eraikasan matkasuunnitelma on Lofootteilla, siksi odotan kommentteja sieltä!

👍 Tykkää

Elmi Ketola • Ma, 10/31/2011 - 01:11 • 2 tykkää

Toivottavasti joku Lofoottienkävijä antaa meille raporttia - samoja suunnitelmia!
Mikä aika vuodesta olti hyvä sinne matkustaa??

👍 Tykkää

Kia Kalliola • Ma, 10/31/2011 - 18:33 • 3 tykkää

Jos Roomassa ei ole koskaan käynyt, on perunanähtävyydet tietenkin koluttava läpi.
Makemmat jutut saattavat kuitenkin löytyä muualta - esimerkiksi kirkosta mahtipontsin, Il Gesù, on kylä näkemisen arvoinen. Trastevereessä on varsinkin itäisellä upea tunnelma - ja paras ruoka. Viimeksi sieltä käydessäni söin kolmen ruokailijan illallisen viimeiseen 15 euroon!

👍 Tykkää

Anna Z • Ti, 11/01/2011 - 14:24 • 6 tykkää

Yksi parhaista Rooma-muistojeni oli kun olimme Roomassa lukion latinanryhmän kanssa, tosin muisto ei liity Roomaan vaan Vatikaaniin. Latinanopettajamme oli kirjoittanut Vatikaaniin latinaksi kirjeen, josta saimme tulla katsastamaan Pietarinkirkon alla olevia katakombeja. No, kardiinaalit heltyivät innokkaan latinistilauman pyynnöille ja pääsimme katakombeihin. Katakombit olivat osittain jo esikristilliseltä ajalta ja sinne oli haudattu kaikkia egyptiläisistä etruskeihin. Uusimmissa arkuissa oli latinankielisiä muistokirjoituksia, jotka olivat osa kauniita ja osa ihan hupsuja. Kierros huipentui Pietarin haudan nurkille. Itse hauta oli aika heikosti näkyvässä ja lasikoppi ympäröi kompleksia. Haudan kohdalla oli katossa reikä ja tajusimme, että koko Pietarinkirkko, miljoonia ja taas miljoonia kiloja kiveä oli suoraan päin yläpuolella. Pietarin haudasta meni suora linja kirkon kupolin keskelle Michelangelon suunnitteleman alttarin kautta. Huikasta ja harvinaista herkkua!

👍 Tykkää

Laura Nasinen • Ke, 11/02/2011 - 12:45 • 🗨️ 5 tykkää

Vielä tuli mieleen Rooma-aiheinen vinkki, jota voi olla hankalampi löytää matkakooppista:

Roomassa voi viettää ikuisia Ravintolapäiviä esim. Trasteveressa, jossa sijaitsee asiakkaistaan satunnaisesti (hyvillä keileillä?) palveleva epäravintola. Tämä nimetön kotikokkien ruokala löytyy Vicolo dei Cedron päädyssä Trasteveren perukoilta aivan Gianicolole vievien rappujen juuresta. Paikasta saa aterian n. 25 euron hintaan, johon kuuluu perinteiset antipasti, primi, secondi sekä talon viiniä ja jääkäärikai limoncelloa. Listaa ei ole, samat ruoat tarjotaan koko porukoille. Kesäiltä voi illastaa ulos katetuilla pöydillä, mutta talvikaakaan ruokalu ornistuu, sisätiloissa keltion kanssa samassa huoneessa on paikkoja n. kahdeksikymmentä hengelle. Paikalla ei lene virallista ravintolan statusta eikä virallisia aukioloaikoja, pitää vaan saattaa paikalle oikeaan aikaan! Ruokavienasta lahduuttaa talon Aldo-niminen vehnätemari, jonka voi nähdä muina aikoina päivystämässä Trasteveren kadulla.

👍 Tykkää

TT • Ke, 11/02/2011 - 15:27 • 🗨️ 1 tykkää

Niin no olenhan minä Tallinnassa käynyt toki vanhakaupunki oli ihan mukava pakka paitsi ne taikuvargaat siellä karkoittavat kylä matkailijoita en itsekkään tunne sinne enää vetovoimaa. Katselin pikkuputkien ulkopuolella kuinka sisälle menevä nainen oli joutua laukkuryöstäjien kohteeksi, onneksi hänellä tuntui olevan silmät selissänsäkin ja juuri h-hetkellä hän veti laukunsa tukasta eteenpäin.

Nuoret miehet järjestivät ovelle sumpun ja aloittivat nämä tavanomaiset seremoniansa.

👍 Tykkää

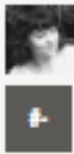
Niina Lehtinen • Ma, 11/07/2011 - 14:52 • 🗨️ 1 tykkää

Hei, Tallinna ei ole mukana tässä jutussa. Olisiko sinulla kokemuksia Saaremaalta?

👍 Tykkää

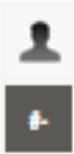

Sanni Kytöjoki • To, 11/03/2011 - 22:22 • 1 tykkää

Mä en oo käynyt nosta missään, mutta Berliiniä on kovasti kehuu lähipiirissäni ja sinne ajattelin suunnata seuraavan kerran kun on aikaa pitkäin viikonloppuun. Täällähän saa sitten hyviä vinkkejä että mitä kannattaa tehdä ja mitä ei :)

Tykkää

Hei V • Su, 11/06/2011 - 19:06 • 2 tykkää

Ite palaan aina Lontoseen. Aina löytyy jotain uutta. Camden town hämmästyttää aina ja pienillä kujilla löytyy iharuuksia. Kannattaa varata Suomen merimieskirkolta majoitus. Puhdasta, seuraa löytää aina, lähellä keskustaa, aivan Thames-joen rannassa, lähellä metroja sekä aamiainen ja internet kuuluu majoitukseen. Myös Roomassa on tullut käytyä pariin oloeseen ja kovasti suunnittelen koimatta näissu sinne. Vaikka kaupunkin ekoykkö on helppo kun on niin sokekolonen niin ihmiset ovat loisia ja auttavat mielellään. Jo yleisen lämpöihin vuokoi sinne haluaa yhä uudestaan. Ja pitäähän Colosseum nähdä ainakin kerran elämässä:)

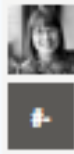
Tykkää

Hei V • Su, 11/06/2011 - 19:07 • 3 tykkää

Ja heman jostai!Meinaan unohtaa ihan Rooman pizza! Jos vien ruokaa sinne niin lähtee jo pizzan takia Roomaan! Kaikki muu on pluskaa mitä siellä on:D

Tykkää

Ninni Lehtinen • Ma, 11/07/2011 - 14:54 • 2 tykkää

Kuulostaa erinomaiselta syytä lähteä Roomaan! Mikä on lempipizzeriasi siellä?

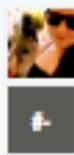
Tykkää

Tia • Ma, 11/07/2011 - 23:10 • 3 tykkää

Juri nuo erikoiset, erilaiset, halvat, mutta mukavat majoituspaikat kiinnostavat! Loka lehdestä olivat ne sitten Roomassa tai Berliinissä tai vaikkapa juuri Lontossa!

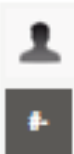
Tykkää

Jade M • Ka, 11/09/2011 - 20:15 • 1 tykkää

Kotimajoitusta olisi kiva kokeilla, mutta suosituksia kyllä kaipaisi ettei nyt ihan minne vaan päädy...

Tykkää

Hei • Ma, 11/07/2011 - 14:54 • 3 tykkää

Itselfä ei ole kokemusta näistä paikoista mutta itseäni eriten kiinnostavat Rooma ja Berlin, koska näihin paikkoihin haluan ainakin mennä käymään tulevaisuudessa.

Tykkää

Elmi Kotola • Pe, 11/11/2011 - 00:54 • 3 tykkää

Varsa aikaa kun menet Roomaan - pajon on nähtävää!

Tykkää

Mimosa • To, 11/10/2011 - 13:00 • 3 tykkää

Parisi. Siinä on vastaus kaikkiin kysymyksiini myös tässä haasteessa:-)

Tykkää

Laura Nasinen • Pe, 11/11/2011 - 12:25 • 2 tykkää

Hei, vaikka näitä kysyinkin Heli Viisä, en voinut olla "sokeutumatta" asiaan. Tä. pari pizzavinkkiä Roomaan: ravintola Dar Poeta Trasteveressa (Vicolo dei Bologna 45) <http://www.darpoeta.com/> & Da Baffetto melko lähellä Piazza Navonaa (Via del Governo Vecchio 114) ovat suosikkijani. Molemmissa paikoissa syytä varaus erikoiseen jonoittamiseen: asiakkaita huudellaan jonosta sisään seuruen koon mukaan. Noin muuten kyllä suosittelin pizzarihimoisia suuntaamaan Roomasta etelään Napolinlahden alueelle syömään sitä aikuperäistä herkkua! Roomalainen pizza on ohutpohjaista, napollainen pakkaus kamaa. Mutta kunhan pizza on paistettu puu-uunissa, niin hyvää on! Ja Roomassa saa myös mainiota parapizzaa, jos välipalaksi sellaista haluaa.

Nille jotka kaipaavat edullisia majoitusvaihtoehtoja, niin tässä muutama:

Villa Maria: <http://www.villamaria.pcn.net/indexen.php>

La Casa Internazionale delle Donne, vain naiset:

<http://www.casainternazionaledelledonne.org/foresteria.htm>

Tykkää

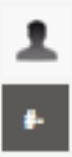
Johanna Mäki • Pe, 11/11/2011 - 20:35 • 2 tykkää

Onko kukaan nähnyt talveta Roomaa tai Berliniä?

Haluaisin matkustaa johonkin boon kaupunkiin talvella, jolloin täällä Suomessa on pimeää ja kylmää. Pitkä viikonloppu euroopan metropolissa virkistäisi...mutta minulla ei ole tietoa, mikä fiilis talvisessa Roomassa on tai onko Berliini tunnelmallinen city talviaikaan. Mitä erityistarjottavaa (paitsi kuvauksellisuus) kaupungilla oisi?

Tykkää

Ninna J. • Pe, 11/11/2011 - 21:53 • 5 tykkää

Talvinen Berliini on myös kylmä ja pimeä. Sää voi tietysti vaihdella vuosittain paljonkin, mutta Berliinin talvi on ehkä melko samankaltainen kuin Suomen mamekkuu. Mutta ennen joulua Berliinissä - ninkuin muualtakin Saksassa - on ihania joulumarkkinoita, joita kannattaa ehdottomasti vierailla Berliinissä joulumarkkinoita löytyy esimerkiksi Potsdamer Platzilla, Gedächtniskirchen ympäristä ja Gendarmenmarktilla, mutta toki muualtakin ympäri kaupunkia.

Tykkää

Johanna Mäki • Pe, 11/11/2011 - 23:11 • 4 tykkää

Joulumarkkinat olit varmasti kaunis kokemus!

Tykkää

Minosa • Ka, 11/18/2011 - 20:08 • 2 tykkää

Sama täällä. Mun tekisi mieli käydä vaikka joululomalla esim. juuri Roomassa. Voisi olla mielenkiintoista maistaa muutoinkin kuin hyvillä säillä lämpimässä. Kertokaa hyvät ihmiset, jos olette olleet talvella kaupunkilomalla:-)

Tykkää

Elmi Katola • Pe, 11/18/2011 - 02:01 • 4 tykkää

Olen ollut talvella siis joulun jälkeen Roomassa. Viileää oli muttei missään tapauksessa pakasta tarvinnut. Ahoja turkkolaiakin tuli vastaan meidän vilakungastakkojamme vaikkoi lunta olitkaan. Fiilis on hyvä ja tunnelma on sanoisinko ainutlaatuinen. Kannattaa lomailla!

Tykkää

Meija K. • Ti, 11/15/2011 - 16:19 • 6 tykkää

Menin muutaman ikkävaverin kanssa ratsastusretkele Saarenmaalle. Ratsastustalilla ei ollut meijotusta, joten otimme netistä parhaimmista. Päädyimme vanhan parakunnan aittaan, jossa nukuimme kolme yötä. Ratsastusretket vapaiden hevosten ja kauniiden maisemien ympäröimänä oli mielellön kokemus, mutta oli myös hienoa tutustua paikallisten arkeen. Parakunnan luona kävi iltaisin tultuja kylillä ja me söimme aina ilallisen heidän seurassaan. Aamuisin heräsimme kellojen kiihtykseen kun lehmät päästettiin laitumelle ja iltaisin nukahtimme kuuntelemalla kylän asukkaiden lauluja tulen äänellä. Tätä reissua en unohda koskaan, kokemus ei olisi ollut hotellissa lainkaan samantainen!

Tykkää

Tanja Aitamurto • Ka, 11/16/2011 - 04:34 • 5 tykkää

Aivan ihanan kuuloinen matkai! Miten onnistuisikin tekemään tällaisen matkan? Tällaista ei voi ostaa tai tilata. Se vain tapahtuu, jos on tapahtuakseen.

Tykkää

Marja Rompponen • Ka, 11/16/2011 - 19:09 • 2 tykkää

Nämä paikat juuri jääneet väliin mutta sehän tässä onkin hyvää voin sitten lukea jostain mielenkiintoisista paikoista tammikuussa ja ehkäpä suunnistaa sinne sitten seuraavalla matkalla...eikös se ole tarkoituskin saamme tietoa ja voimme vinkkien mukaan matkailta. hienoa että tällainenkin artikkeli mahtuu mukaan.

Tykkää

Elina Perkiömäki • To, 11/17/2011 - 22:11 • 🗨️ 1 tykkää

mun berlini-kokemukseni eivät ehkä ole niin spesifejä, sillä hengasin siellä muutama vuosi sitten kavereiden kanssa viikon veman. ihanassa vuokratämpässä ensen itä-saksaan puolella tehtiin kolumbialaisen kaverin toimesta mojitoja (rommi huomattavasti halvempaa kuin suomessa) ja maisteltiin vihreää papajaa suolalla :D käveltiin runsaasti ympärinsä - käveltiin pubsteja, kävältiin deutsches historisches museumbissa ja niin edelleen. unter den linden -katu (jostain saksan oppikirjastakin tuttu...) oli ihana :)

parasta kaupunkilomassa on kiertely, kabeleu, kahviloihin ja pubeihin pysähtyminen, hyvä ruoka, ilmapöytä...minen ainakaan mitään sen ihmeellisempää kaipaa :) kaikki on elämystä!

👍 Tykkää

Elina Perkiömäki • To, 11/17/2011 - 22:12 • 🗨️ 1 tykkää

"mun berlini-kokemukseni eivät ehkä ole niin spesifejä, sillä hengasin siellä muutama vuosi sitten kavereiden kanssa viikon veman." tulipas kirjoitettua pimeästi! haha :D tarkoitin siis, että hengailtiin vaan, ei siis ollut mitään sen suurempaa suunnitelmaa.

👍 Tykkää

Kati Blomqvist • Ti, 11/22/2011 - 16:12 • 🗨️ 8 tykkää

Moi!

Kyllähän mun nyt löytyy sitten se Lofooti-kortti pöytäni iskeä! ;)

Vime heinäkuussa ajettiin mieheni kanssa Helsingistä Kirunan kautta Lofootelle ja sieltä Tromsaan ja Kautokoinon kautta takaisin kotiin.

Vietimme saarilla yhteensä vain kolme päivää, mutta sekin riitti mainioita. Jos lähtee Lofootelle autoilla, niin suosittelisin sisällyttämään reissuun jotain muutakin, kun nyt kerran niin pitkälle on ajelut. Itse tosiaan lähdettiin Lofootelle kohti Jäämerta, kierrettiin Serjen saari, pipahdettiin Tromssaassa, lauttauttiin Lyngenin Appien kautta Altaan ja sieltä Kautokoinon kautta takaisin kotiin. Kilometrejä Helsingistä Heikinkin kertyi yhteensä 4700...

Lofootit koostuu kolmesta pääsaaresta, jotka kaikki on linkitetty toisiinsa ja mantereeseen silloilla. Lautamatkat eivät siis ole välttämättömiä. Lofootella reittiä ei tarvitse sen kummempin suunnitella, ainakaan autoilla: Aja saarten päähän ja takaisin. Pääte on E10, mutta kun eestaas ajellaan niin osa matkasta kannattaa toiseen suuntaan ajaa tietä B15, joka kulkee keskimmäisen saaren etelärannalla (E10 kulkee pohjoisessa). Molemmat tiet ovat kapeita mutta hyväkuntoisia ja liikennettä oli heinäkuussaakin matillisesti, joten autoilua ei tarvitse jännittää. Lofootilla ei myöskään ole tienmaksuja, vaikka niitä yleisesti Norjassa maksetaan.

Yksitysautoilun lisäksi varteenotettava vaihtoehto kiertää Lofootteja on polkupyörä: Pyöräilijöitä näkyi paljon, ja vaikka Lofootit onkin tunnettu jyrkistä kallioistaan, tiet pääosin kiertävät kallioita ja vuoria, joten korkeuserot ovat matillisia ja pyöräilykelpoisia.

Yöymiseen saarilla löytyy useita leirintäalueita. Itse olimme teltalla liikenteessä ja se oikin toimiva vaihtoehto. Yöymispaikkoja ei tarvinnut varata etukäteen ja myöhäänkin saapuessa tilaa löytyi aina. Makuupussit kannattaa ottaa kesälläkin 3-season -mallia, öisin voi olla todella kylmä. Meidän muutaman päivän vierailun aikana säält vaihteli t-paita+shortsit -keleltä villapaita+kuoritakki+pitkät kalsarit -hytiinään. Leirintäalueilta löytyy myös edullisia pieniä "kalastajamökkejä" (käytännössä mikä tahansa punainen pieni tönö), kyltit ajatus tai rufouer viittaavat näihin. Voiipi olla mukava vaihtoehto jos ita äityy kylmäksi ja tuuliseksi. Omat lakanaat on fiksu ratkaisu jos näissä yöpyy. Myös asuntovaunuja ja -autoja oli liikenteessä paljon, joten pienistä tasta huolimatta myös näillä liikkuminen lenee vaivatonta. Erävägvaerin leirintäalue Kabelvågissa on kauniilla paikalla ja sopivasti heti Lofootelle saavuttaessa, jos ajomatka kohteeseen on ollut pitkä. Lisäksi leirintäalueella on huippuystävällinen henkilökunta.

Lofootereissun onnistumisessa sää on yksi iso tekijä. Kun saarten suurin nähtävyys on mahdollavat maisemat, pääsevät ne parhaiten oikeuksiinsa aurinkoisella kelillä. Mutta Lofootella säättä on mahdollon ennustaa kovin paljon etukäteen. Meillä kävi tuuri ja kolmesta päivästä kaksi oli loistavan aurinkoisia ja pilvettömiä, yksi pilvinen mutta sateeton. Sumua voi myös pukea aivan yllättäen, meillä tosin tämä kävi vasta Lofootella postituttamme Serjan saarta kiertäessämme. Ei paljon tarvinnut maseimia kabeilla kun näkyvyys oli perin metrin luokkaa. Ja tunnin päästä oli taas aivan kirkasta. Ainoa neuvo jonka osaan antaa sään suhteen on, että kannattaa varata Lofootelle hieman ylimääräistä aikaa niin voi tarvittaessa odotella sään selkäämistä. Tai tehdä niin kuin enäs leirintäalueella tapaamamme pariskunta: hengaila muualla Norjassa ja tehdä täsmäisku Lofootelle kun säätilaodotus lupaa selkeämpää. Ja jos koko ajan on pilvistä niin uskon Lofootien olevan silti ainutlaatuisen kokemus: pilvinen sää ärsytti vähän lähinnä siksi, kun tiesi mitä maisemat näyttäisivät auringonpaisteessa. :)

Lofootella asutus on keskittynyt aivan tänne pieneksi kalastajakyläksi. Aivan saarten päästä löytyy Å, kylmisen arvoinen eristynyt pikkukylä. Täällä näet myös eriten turistit... Joka tapauksessa tunnelmaltaan ainutlaatuinen paikka. Aja tie loppuun, tunnelin läpi, jättä autosi parkkipaikalle ja kävele kylään. Å:ssa on myös mielenkiintoisen tucakausia vaihtavia turskankuvatauhäkkejä... Ja kuivuvaan turskaan on mahdollista törmätä saarilla muualtakin.

Herringvaerissa oli selkeästi nuorekkaampi tunnelma, varmasti johtuen kylän maineesta kipelijöiden keskuudessa. Kylästä löytyykin kipelykoulu, ja kylään johtavan tien kaifot olivat täynnä kipelijöitä ja heidän telttojaan. Kipelykoulun yhteydessä sataman äärellä on kiva kahvila.

Ramborgissa oli ihmeellinen valkoinen hiekkaranta ja turkoosi vesi. Maisema kuin etelästä mutta turkosen kylmä merivesi... Myös Flakstadissa kannattaa ottaa stoppi ja ihaila maisemia. Nusfjord on postikortin kaunis pieni kylä, mutta teltä myös arvostaa: kylään joutuu maksamaan pääsymaksua... Mutta yhäältä parkkipaikkaa sitä voi ihastella ihan ilmaiseksi.

Ruoka on Norjassa kallista, etenkin ravintoloissa mutta myös ruokakaupoissa. Itse olimme trängia-meiningillä liikenteessä, ja ostimme valtaosan ruoista Ruotin puolelta.

Vaikka Lofootit tuntuu olevan eristyksissä ja kaukana kaikesta, löytyy monesta paikasta ilmainen wlan. Kannattaa siis kysellä tunnukala kahviloista, ravintoloista ja leirintäalueiden respoista.

Lofootit oli häkellyttävän kaunis, ihmeellinen satunaa. Itse tutustuiimme siihen sattuneista syistä (murtunut ajoka torjumassa leikkauksesta) pölyssä autoista käsin, mutta ehdottomasti suositteaisin myös hylkäämään auton hetkeksi ja varaamaan enemmän aikaa kuin kolme päivää: Lofootilla olisi löytynyt myös mainioita kävelyreittejä.

Mutamia kuvia mieheni filmille tallentamana löytyy täältä: <http://www.flickr.com/photos/kalak/tags/lofoten/>.

Pitkä kirjoitus tuli, mutta ehkä se paikkaa vähän sitä että muita Lofootikokemuksia ei vielä ole tullut. :)

 Tykkää

Ninni Lehtinen • Pe, 11/25/2011 - 10:23 • 3 tykkää

Mahtavaa Kiitos! Nyt saadaan sittenkin Lobotit mukaan juttuun!

Tykkää

Annikki Aitamurto • La, 11/28/2011 - 00:28 • 4 tykkää

Kiitos Kati kun löit "kottia" ja kuvaat pöytäsi.

Tykkää

Mervi Haathi • Ke, 11/23/2011 - 22:01 • 2 tykkää

Ihana kertomuksia <3 näistä sais jo hyvän storin alkuseksi!

Tykkää

Päivi K. • To, 11/24/2011 - 21:34 • 2 tykkää

Onko lisää hyviä matkakertomuksia Saarenmaalta tai Venäjän Karjalasta? Ne kiinnostaisivat eniten (juuri erilaisuutensa vuoksi :)

Tykkää

Mervi Haathi • Pe, 11/25/2011 - 05:07 • 2 tykkää

shoppailijana otaisin mielelläni vastaan vinkkejä hyvistä kaupista tai edullisista paikoista?

Tykkää

RAIMO VAHTERISTO • Pe, 11/25/2011 - 10:38 • 2 tykkää

Ihana kertomuksia. Nyt pitää suunnitella matkaa joihinkin näistä paikoista.

Tykkää

Kaisa Hemberg • Ti, 11/29/2011 - 10:47 • 2 tykkää

Roomassa aivan ihana paikka on Villa Borghesin puisto. Siellä on mukava vilvoitella puiden katveessa kuumana päivänä ja ihastella hääpareja, jotka käyvät siellä kuvaustamassa itsään. Puistosta saa myös vuokrata polkupyöriä, joilla on kiva hurbatella hiekkakylästä. Puiston kupeesta löytyy myös hyvä taidemuseo.

Satimme Roomaan viimeksi silloin, kun uutta paavia valittiin. Pietarinkirkon edessä oli valtava ihmislauma ja hirveä määrä toimittajia. Isoilta videoscreeeneiltä näytettiin tapahtuma kirkon sisästä. Aika erikoislaatuinen fiilis.

Pietarinkirkon torniin kipeästä en muuten suosittele kenellekään, joka kärsii korkean tai ahtaan paikan kammosta (tai molemmista niin kuin minä). Meinas happi loppua.

Ja vielä: ystäväit hehkuttivat, että Rooma on parhaimmillaan keuhkolla, joten matkasimme sinne huhtikuussa. Nejä päivää satoi kaatamalla, ja hotellihuoneessa oli tosi kylmä. Sen sijaan enimmäisellä reissulla syyskuun alussa oli mahtavat säät.

Tykkää

Sanna R • Ti, 11/29/2011 - 22:44 • 2 tykkää

Kuukausi sitten vietin Berliinissä pidennetyn viikonlopun. Kaupungin tunnelma oli mahtava, olin voinut jäädä pidemmäksi aikaa. Yksi mielenkiintoisimmista kohteista, jossa tuli käytyä oli vanhaan natsibunkkeriin viety yksityishenkilön taidekokoelma, johon pääse tutustumaan perjantaisin, lauantaisin ja sunnuntaisin ajan varauksella. Bunkkeri oli toiminut aikojen saatossa eräänlaisena vankilana, DDR:n aikaan hedelmävastona ja 1990 -luvulla viilinä yökahvona. Muistaakseni bunkkerissa oli kuusi kerrosta ja taitelijat olivat tehneet työt varta vasten näille yksityishenkilöille juuri tähän tilaan. Teoksia oli paljon ja opas, joka kertoi englanniksi teoksista ja bunkkerin historiasta sekä näistä kokoelman omistajista oli sympaattinen ja erittäin hyvä opas. Suositelen lämpimästi tätä nykytaiteen galleriaa kaikille nykytaiteen ystäville. Lisätietoja

<http://www.sammlung-boros.de/index.php?id=2711&L=1&id=1>

Useista tunnelmallisista ravintoloista mieleen jäi ihana kasvisravintola Avri. Lisätietoja

<http://www.cafe-avri.com/pages/indexpage.html>

Rokkitaikseille tutustumisen arvoinen ravintola on White Trash Fast Food. Siellä pitää ehdottomasti käydä, ei siitä voi edes sanoa mitään. Lisätietoja

<http://www.whitetrashfastfood.com>

Lisäksi valittu taido, Kunstlerhaus Bethanien jossa monenlaisia taidetoimintaa. Ostin kyseisestä paikasta persoonalliset tullaiset. Lisätietoja <http://www.bethanien.de>

Hotellimme Hotel Georghof Berlin sijaiti Frankfurt Alseella. Hotelliaamiainen oli mahtava ja hotellihuoneet siistit ja mukavat.

Berlinin metro- ja rauteliikenne on erittäin toimiva ja periaatteen oppi nopeasti. Omasta Berlinin matkasta jäi päälimmäisenä mieleen, että tänne on pakko päästä uudelleen! Ehdottomasti.

Tykkäsi

« ensimmäinen

« edellinen

1

2

7.4 Liite 4. Mannan Shackles-levyn arvio ja siihen liittyvä keskustelu Nuorgamissa

Manna – Shackles

LUMIKKI RECORDS

02.12.2011, Niko Peltonen

Tykkää 195 [Share](#)

Mannan levy on täynnä prosessoitua ääntä, mustaa ja raskasta mattapintaa.

Miltä maailmanvalloitusyritys kuulostaa kolme kuukautta myöhemmin?

Osta tämä levy CDON.comista hintaan 11.95 €

Alkusyksystä Manna oli joka paikassa tavalla, joka tuntuu melko vaihtoehtoista musiikkia tekevän ja melko vähän levyjä myyneen artistin tapauksessa yllättävältä. Hänestä oltiin kiinnostuneita naistenlehtiä myöten. Nyt-liitteen tapaisten puolitrendikkäiden kaupunkilaismedioiden hehkutus oli itsestään selvää.

Medioiden hetkellinen sekoaminen tarjoaa kiinnostavan näköalan siihen, mikä suomalaisessa musiikkiviennissä on parinkymmenen vuoden aikana muuttunut, ja toisaalta siihenkin, mikä on pysynyt ennallaan. 1980-luvulla Amerikkaan vietiin suunnilleen peukalonkyydillä rähjäisiä

hahmoja Lepakon nurkasta, dumpattiin jonkun halvan motellin kellarikerrokseen ja toivottiin, että kadulla sätkää pummiessa kohdalle osuisi supermanageri, joka tarjoaisi tien tähtiin. Niin ei kenellekään käynyt, mutta huumeongelmien ohella syntyi sentään rapakon takanakin lämmöllä muisteltuja kulttibändejä, joiden muutamit henkiinjäätävät ovat parhaassa tapauksessa päässeet viime aikoina jollain tasolla nauttimaankin menneistä saavutuksistaan.

Nykyään otetaan valmiiksi ainakin hieman mediaseksikäs artisti, varustetaan hänet suunnilleen omalla pr-toimistolla erillistä kahvinkeitäjää myöten, valikoidaan jenkkiään loputtomista varastoista puolinimekäs tuottaja, lennätetään artisti muutamaksi viikoksi Losiin (yöpyminen tietty keskitasoa laadukkaammassa hotellissa), tehdään levy, otetaan paljon elegantisti valotettuja pr-kuvia, lähetetään miljoona sähköpostia, sovitaan aamu-tv:t ja imaget, ollaan haastatteluissa kunnianhimoisia mutta realistisia, puhutaan vaativasta pohjatyöstä ja yleisesti ottaen ollaan niin kauppakorkeakoulua kuin luovuudelle rakentuvan liiketoiminnanalan puitteissa vaan olla voi.

Ja kyllä, tämän rinnastuksen rakentelu on tietysti törkeän ilmeistä jo siksikin, että Mannan isovelji on **Smackissa** aikanaan ansioitunut **Rane Raitsikka**.

Kolmisen kuukautta ilmestymisensä jälkeen Mannan kolmoslevy *Shackles* ei enää juurikaan mainita missään. Se ei syyttänyt listoja tuleen edes Suomessa, ja vaikka maailmanvalloituksen kommentointi voi olla enneaikaistakin, en rehellisesti sanoen jaksa uskoa mihinkään sen tapaiseen. Pohjatyön tekeminen siis jatkuu, ja voi hyvin jatkuakin siihen asti, kunnes tulee lopullisesti selväksi, ettei kovin monia kiinnosta.

Juuri tästä syystä *Shacklesin* musiikilliset ansiot kannattaa punnita nyt.

Huono levy *Shackles* ei ole. Huono levy on kai sellainen, joka yrittää epätoivoisesti jotain eikä onnistu siinä. *Shackles* taas ei edes yritä mitään kovin monimutkaista. Se yrittää olla isosti tuotettu, tummasävyinen moderni rocklevy. Sitä se onkin.

Muun muassa **QOTSA**-yhteyksistä tunnetun tuottaja **Alain Johannesin** kädenjälkeä ei voi moittia objektiivisesta katsannosta tarkastellen. Ammattitaitoinen äänimaisemien rakentaja hän tietysti on. Subjektiiivisesti voisi kyllä todeta, että levyllä on liikaa tukkoisuutta, äänivalleja väärissä paikoissa, liian vähän orgaanisuutta, liian vähän tilaa. Kaikua on kyllä käytetty paljon, mutta tukkoisen äänivallin päälle lisätty kaiku ei tuota muuta tilavaikutelmaa kuin pimeän teollisuushallin, jollaisessa en ihan henkilökohtaisesti kovin hyvin viihdy.

Shackles on täynnä prosessoitua ääntä, soittimia jotka eivät kuulosta itseltään, raskasta mustaa mattapintaa. Jossain vilahtelee jotain orientaalisen oloista, tuhannen efektin läpi ajettuna tietenkä. Tuotannollisesti koko levy on tätä samaa jööttä. Se ei ole kovin pitkä, mutta sen kuunteleminen yhdeltä istumalta on silti hankalaa.

Manna laulaa hyvin: hänen äänessään on sielua, ja sen annetaan sentään soida melko luonnollisena. Se on albumin keskeisin pelastava elementti. Jotkut sävellykset ovat hyviä, ennen kaikkea harras avausraita *Lead Me* ja vaivattoman melodinen *Battleships*-single. Väitän, että nekin olisi kannattanut tuottaa toisin.

Runsaasti hypetetty **Mark Lanegan** -duetto *Wishing Well* vetää draaman tehot täysille ja hupaisuuden rajoille. Kun Laneganin karhunmörinä alkaa, alkaa ryske ja rytinä taustalla. Tehokeino on Hollywoodin toimintaelokuvaa, sen pitkitettyä ja pateettista loppukohtausta.

Uskon, että *Shacklesin* toteutuksessa on syyllistytty kohtalaisen pahoihin virhearviointeihin. Levy koettaa liikkua syvissä vesissä, mutta ei onnistu olemaan sen enempää ajaton kuin trendikäskään: lähinnä tämä kuulostaa 1990-luvun lopulta ja 2000-luvun alulta. Amerikkalaisessa vaihtoehtorockissa on sen jälkeen käyty läpi ties kuinka monta trendinvaihdosta, mutta tämä soundi ei ainakaan vielä ole palannut. Amerikkalaiseen valtavirtaan tällaisella vereslihasynkistelyllä on vielä turhempi yrittää.

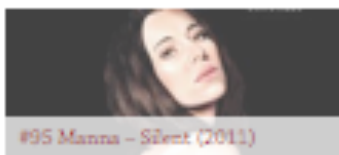

Ehkä Shackles on sittenkin, ensikäsitykseni vastaisesti, nimenomaan epäonnistunut levy. Tuntuu kuin jossain sen ytimessä olisi sielu ja liekki, mutta ne eivät pääse metallipanssarin alta lepattamaan.

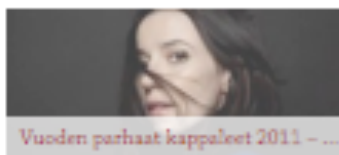

[Pleeri](#) [0](#) [Submit](#) [Twittaa](#) [+1](#) [0](#) [Share](#) [Tykkää](#) [195](#)

SAMASTA AIHEESTA

#95 Manna - Sileet (2011)

Vuoden parhaat kappaleet 2011 - ...

Giffaa heil -special: Lost in Music ...

Lost in Music 2011

5 vuotta Monsters of Popia

Lisää kommentti...

Julkaise Facebookissa

Julkaistaan nimellä Timo Rittamaa (Vaihda)

Kommentoi

Axa Sorjanen · Työskentelee yrityksessä Yleisradio

Joskus 1980-luvun ensimmäisellä puoliskolla, kun opettelin toimittajan ammattia kirjoittamalla elämäksellisiä rokkijuttuja, oikeat alkuiset toimittajat maureskelivat osaamattomuudellemme ja ennen kaikkea laiskuudellemme. Sais sille, että hengen palo oli niin voimakas, että oikean toimittajan lapioityt tauntoja ja faktoja tarkistettaessa jäivät poikkeuksia tekemättä. Omat ennakkoluulot, kavereiden jutut ja levy-yhtiöiden tiedotteet riittivät lähteksi. Tässä järjestyksessä.
Kovin vähän on mikään tuosta muuttunut. Onneksi me meistä, jotka jäivät alalle ja harkkivat toimittajan töistä oikean ammatin sekä leipänsä, oppivat perustyön merkityksen. Jotta on nykynuorisolla siltäkin sentään toivoo tässä setien ja tietien hallitsemassa maailmassa.

Vastaa · 11 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 9:51

Tiina-Rakel Liekki

Arvostelussa on perusteettomia oletuksia, joissa aikuisen naisartistin oletetaan olevan vietävissä ilmeisesti sukupuolen vuoksi? Sanavalmat kuten "otetaan", "varustetaan" ja "lennätetään" tuskin olisivat käytössä jos artisti olisi mies. Jos arvostelija olisi tehnyt taustatyön huolellisesti hän tietäisi, että Manna levyttää omalle levymerkilleen, omalla riskillä. Englanninkielisessä indie-musiikissa myyntiluvut Suomessa tuskin ovat päättä huimaavia, mutta Shacklesin kuvaaminen myynnillisesti epäonnistuneessa valossa on tulkinnallista. Shackles on Mannan ensimmäinen levy joka ylsi listoilla top 15:ta ja käsittääkseni myi jo ensimmäisellä viikolla enemmän kuin edellinen albumi on myynyt tähän mennessä.

Vastaa · 11 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 4. joulukuuta 2011 kello 22:54

Mikael Koskimaa · Tilaa

Don samaa mieltä sun kanssa. Arvostelija ajoi itsensä ensimmäiseen miinaan. Jos tuosta arvostelun kolmannesta kappaleesta kuitenkin poistetaan vähättelevä sävy, niin se aika pitkälle kiteyttää sen kuvan joka levystä on tullut julkisuuteen. Manna on tuskin itse ruokkinut sitä kuvaa, media vaan tarttuisi helposti niihin nyansseihin: Los Angeles, ulkomainen tuottaja blaaah blaaah, ja homma alkaa eellä omaa elämäänsä. Ja se on just se ongelma. Levy on kuitenkin varsin sympaattinen kun sitä kuunnellessa poistaa päästään ne „Amerikan_odotukset_“.

Vastaa · Tykkää · 6. joulukuuta 2011 kello 13:14

Pekka Kuusisto

TÄMÄ KIRJOITUS ON LÄHTÖASETELMAAN NIIN TUNKAISTA PASKAA ETTÄ MENI CAPS LOCK PÄÄLLE OMG WTF.

Vastaa · 7 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 11:21

Jyrki Jantunen · Tilaa

etteepän siskot! ja jätkätkin vois pikkutalijaa ryhdistäytyä.

Vastaa · 6 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 5. joulukuuta 2011 kello 8:10

Kaj Flink · Tilaa

Juu niin ryhdistäydyn jaa klökkasin kamux mut onnex jäi entään eetu norton.

Vastaa · Tykkää · 15. joulukuuta 2011 kello 2:27

Manna Marjam Jäntti · Työskentelee yrityksessä Lumikki Records

Kiitos Vuk. Ketään ei tosiaan "lennätetty" mihinkään tai varustettu minkään asteisella entourageilla kuten tekstissä annettiin ymmärtää. Arvon vasemmassa yläkulmassa lukee oma levymerkkini: Lumikki Records, sitä voi jo arvela, että toiminta oli pienemmässä mittakaavassa ja autonomisempaa. Lisänsöin valmiin levyä Suomessa Sonyn jakeluun, taiteellinen vapaus ja päätäväältä oli siis julkaisuun asti minulla, kuten vastuu kalustakin. Omalla budjetilla ei valitettavasti huippuhoteleja tai kahvinkeitintä juokkailta.

Tuottajaa ei myöskään minulle "valikoitu", vaan oman harkinnan jälkeen tartuin yhteistyömahdollisuuteen arvostamani muusikan kanssa. Jos tekee englanninkielistä musiikkia Suomessa, on muutamaa poikkeusta lukuunottamatta marginaalissa, silloin on mielekästä pyrkiä julkaisemaan myös ulkomaille, jolloin esim: kiertämismahdollisuudet laajenevat jne. Edellinen ajatukseni ja naiivin maailmanvalloitusfantasian välille jää paljon tilaa ja tasoa operoita. Musiikista saa toki olla mitä mieltä tahansa, mutta kirjoituksessa luota kuva lähtökohdistani tai motiiveistani perustai väärin oletuksiin.

Vastaa · 54 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 4. joulukuuta 2011 kello 22:45

Matti Markkola · Tilaa · Huippukommenttoja · Helsinki, Finland

Moi Manna, kiitos palautteestasi! En tiedä, miksi kirjoittaja on päätenyt tekstissä esille tuotuihin oletuksiin eikä sillä ole väliäkään. On menty asiavirheiden puolelle ja Nuorgam luonnollisesti pahottelee niitä.

Ystävällisin terveisin, Matti / Nuorgamin vastaava toimittaja.

Vastaa · 12 · Tykkää · 5. joulukuuta 2011 kello 9:34

Hanna Backända · Huippukommenttoja · Roskilde Festival

Matti Markkola Eihän tässä edes ole menty asiavirheen puolelle. Nyt kaikki ihemmonsä vetäneet unohtavat hyvin olennaisen asian. Sen sanan "suunnilleen".

Vastaa · 1 · Tykkää · 6. joulukuuta 2011 kello 2:33

Matti Markkola · Tilaa · Huippukommenttoja · Helsinki, Finland

Hanna Backända Hups, huomasiin vasta nyt kommenttisi. Maanantaina klo 9:34 tehdyn tulkinnan mukaan oli menty asiavirheiden puolelle. En mä jaksa sitä tulkintaa enää muuttaa.

Vastaa · Tykkää · 8. joulukuuta 2011 kello 23:34

Pauli Kosonen - Helsinki, Finland

Juuri näin Axa, tunnistan minikin tässä nuoren teiniikäisen ehdottomuuden, joka laukoo näppiksen takaa totuuksia - tässä tapauksessa aika kärkeviä hateja myös - vaikkei ole rokkimaailmaa oikeasti nähnytään. Jos olisi, osasi suhteuttaa asioita, ehkä jopa nostaa hattua ihmisille, jotka laittavat tähtäimen rohkeasti kasemmas.

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 5. joulukuuta 2011 kello 10:13

Ville Särmä - Huippukommentoija - Helsinki, Finland

Rock 'n' rollin aitouden kalpau on yhä ajankohtainen ja todella omitainen juttu. 80-luvun maailmanvalloitusyritykset on helppo nähdä juuri tässä valossa, siinä missä 2010-luvun meininki taas edustaa jotain muuta... joka ei ole yhtä rock. Siinä Niko on oikeassa, että artisti ei ehkä enää jää samalla tavalla tienvarsimotelliin oman onnensa nojaan. Maahan arvion sisältöön en ota kantaa. Ikävää jos jengillä vituttaa. Manna itse näköjään vastasi arvioon (vau mitä nykyaikaa!) varsin asiallisesti.

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 6. joulukuuta 2011 kello 19:03

Ville Särmä - Huippukommentoija - Helsinki, Finland

Lisään vielä, että "maailmanvalloitusyrityksiin" suhtaudutaan meillä yhä tosi helposti tyyppillisellä pikkumaan tyyllillä joka on tattu urheilumaailmankin. Ei ne edes ole mitään maailmanvalloitusyrityksiä.

Vastaa - Tykkää - 6. joulukuuta 2011 kello 19:08

Arttu Tolonen - Huippukommentoija - Translator, writer, musician yrityksessä Freelance

Asiavirheet valitettavasti ja niitä saa lukea ihan aikuustenkin toimittajien jutuilta. Sellaisissakin organisaatioissa joilla on varaa järeämpään toimitusprosessiin kuin talkoovoimin tehtävällä saitilla. Tekevälle sattuu.

Kun kiihkein sydämentykytys on laantunut, kannattaa lukea tuo arvio niin, että jättää kaiken lausetta "Huono levy Shackles ei ole" edeltävän lukematta, jolloin kyseessä on täysin toimiva levykriittikki.

Myös Niko Peltonen suhteen voi tehdä taustatyötä. Ei tarvitse mutapohjalta olettaa, että hän on teini tai on kasvattanut amivikset.

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 5. joulukuuta 2011 kello 12:03

Milla Palovaara - Producer of Finnish literature yrityksessä Like Kustannus

Manna, thumbs up for you sister. Olipa oudon tökerö veto tämä "arvio".

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 5. joulukuuta 2011 kello 12:23

Maria Laiho

VMPFI

Vastaa - Tykkää - 5. joulukuuta 2011 kello 13:09

Niko Aslak Peltonen - Huippukommentoija - Yksinäinen ruohonkorsi Töölönlahdella yrityksessä Myöhempien aikojen Tulenkantajat

Pahoittelut omastakin puolestani. Tuo arvostelun kolmas kappale oli toki tarkoitettu satiiniseksi kärjistyksi eikä faktatiedoksi (ihan samalla tapaa kuin kuvaus suomalaisrokkareista 80-luvun Losissa on satiininen kärjisty). Tarkoitos oli havainnollistaa musiikkimaailman ja Suomen musaviennin muuttumista. Nyt kärjistyks tietysti taitoi epäonnistua, koska sen on tulkittu esittävän tosiasiallisuutta Mannan levyntrosta. Se ei ollut tarkoitukseni.

Yhteen kommenttiin haluan vielä vastata erikseen ja alleviivata, että mitään sukupuoleen perustuvia oletuksia tässä ei ole tosiaankaan tehty. Vainnoutuneena tasa-arvoihminen ja feministinäkin yritän kyllä aina pitää tarkkaan huolta siitä, etten arvota kenenkään tekemisiä ainakaan hänen sukupuoleensa perusteella.

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 5. joulukuuta 2011 kello 15:46

Niko Aslak Peltonen - Huippukommentoija - Yksinäinen ruohonkorsi Töölönlahdella yrityksessä Myöhempien aikojen Tulenkantajat

En minä pahoittelekaan kirjoittamaani. Tiedän minkä ajatuksen halusin ilmaista, ja sen ajatuksen takana seison. On vaan ikävää, että se on tulkittu väärin, enkä kirjoittajana voi kuitata tätä väärintulkintaa pelkästään ihmisten tyhmyydellä.

Vastaa - Tykkää - 5. joulukuuta 2011 kello 19:42

Emily Cheeger - Tisch School of the Arts

Aika ilkeämieleisesti alustettu arvio. Ymmärtääkseni Manna ei ole hyyäyty läheskään niin paljon, kuin artikkeli antaa ymmärtää.

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 2. joulukuuta 2011 kello 19:06

Mikko Kiju Kiipeäinen - Vantaa, Finland

No jotain hyötyä tästäkin jututusta on, sillä pakkohan Shackles oli heti mennä ostamaan:) Hieno levy! Kiitos Manna.

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 5. joulukuuta 2011 kello 11:13

Joey Luumäki

Pitää tehdä sitä mistä itse tykkää. Laillisuuden rajoissa.

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 5. joulukuuta 2011 kello 10:25

Christian Bertell - Huippukommentoija - Journalist yrityksessä Sveriges Radio Sjuradio

Totean vaan että pidän Mannasta artistina ja että pidän edellisestä levyistä enemmän. Yllä olevassa tekstissä on myös asiaa.

Vastaa - Tykkää - Seuraa julkaisua - 6. joulukuuta 2011 kello 21:16

Ilari Kivellä · Huippukommentoija · Helsinki, Finland

Kukkahattuvaara defcon kolme.

On lähdetty porukalla kimpaantamaan. Tämähän on jännä. Nyt vasta lain. ja kuulostan Plokilta. Nyt heristyy sormi.

Hanna Backändan satuttavan yksinkertaisen ja toden huomion(December 6, 2011 at 2:33am) lisäksi on arvostellun teoksen päättekin, Mannan, hyvin asiallinen vastine(December 4, 2011 at 10:45pm) jostaikin ainoa kriittinen puheenvuoro, jota ei tarvitse lukea davidbrentiaisen korvaputuksen vallassa. Respect. Te monet muut: rauhoitetaan.

Mitään noista ikkämiehistä/misogynistisistä/valheellisista/kateellisista/fascislaanisista/reptiliaanisista/-mitä sokea metitiraho vielä keksikään>-aanisista pohjustuksellisista maalailusta ei ole esitelty tosina, korkeintaan olettamuksina(lähinnä teosanalyysin valitun tyylin sanelemina astinkivinä, sanoin), jotka - okei - tällä kertaa eivät t...näytä ilua

Vastaa · 5 · Tykkää · Seuraa julkaisua · 13. tammikuuta kello 0:00

Facebookin yhteisöllisnäkökulma

Olemme Facebookissa

Nuorgam

Tykkää · Sinä tykkäät tästä.

5,314 henkilöä tykkää kohteesta Nuorgam

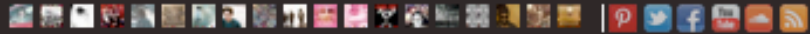

Facebookin yhteisöllisnäkökulma

ETUSIVU ARTIKKELIT GIFFAA HEI TULEVAT SOITTOLISTAT KRITIIKIT KAIKI NUORGAM 30 INFO

Copyright © 2012 MUSIIKKIYHDISTYS HELSINGIN NUORGAM ry, teknikka Tommi Forsström, alustana Wordpress

7.5 Liite 5. Nrgm.fi:n infolaatikko

[ARTIKKELIT](#)[KRITIIKIT](#)[TULEVAT](#)[GIFFAA HEI!](#)

Info

Mikä ihmeen NRGM?

NRGM [Nuorgam] on huhtikuussa 2011 aloittanut, verkossa toimiva, riippumaton ja itsenäinen musiikkimedia.

Lue katsaus Nuorgamin ensimmäisestä toimintakvartaalista [täältä](#).

Kuka sitä tekee?

Nuorgamia julkaisee yhdistys nimeltä Musiikkilyhdistys Helsingin Nuorgam ry, jonka on perustanut joukko musiikista ja musiikkijournalismista innostuneita ihmisiä. Kaikki toiminnassa mukana olevat tekevät Nuorgamia vapaaehtoistyönä. Nuorgamin vastaavana toimittajana toimii Matti Markkola ([matti miukumauku nrgm.fi](#)).

Olen tiedottaja. Minne voin lähettää tiedotteeni?

Voit laittaa niitä osoitteeseen info@nrgm.fi.

Tarvitsetteko avustajia? Voinko kirjoittaa / kuvata / tehdä jotain teidän saitillemme?

Luonnollisesti olemme kiinnostuneita kaikista osaavista ja innostuneista kaltaisistamme musiikkimurteista. Ota yhteyttä, ja esittele itsesi osoitteeseen info@nrgm.fi. Huom! Ennen kuin otat yhteyttä, haluamme varmistaa sinun ymmärtäneen yllä mainittu seikka, että Nuorgamia tehdään vapaaehtoisvoimin ja julkaistuista jutuista ei saa rahaa. Jos ymmärsit tämän, ja haluat silti osallistua, ota yhteyttä!

Olen bändistä X. Voitteko arvostella levyämme?

Valitettavasti emme. Aikamme ja resurssimme ovat rajalliset, mistä syystä teemme kritiikkejä ainoastaan rajatusta määrästä musiikkia – kaikesta sellaisesta, mikä kiinnostaa huomiomme ja innostaa meitä kritiikkiin. Se siis voi olla sinun bändisi, mutta sen päätämme itse!

Voiko teille lähettää demoja arvosteltavaksi?

Ei.

Minne voin ottaa yhteyttä mahdollisesta yhteistyökuvioista?

Laita viestiä osoitteeseen info@nrgm.fi.

Onko teidän palvelussanne mahdollista mainostaa?

Toki. Ota yhteyttä info@nrgm.fi.

Mikä on artikkeleiden lopussa oleva Flattr?

Flattr on mikromaksujärjestelmä. Sen avulla voit palkita sivuiltamme löytyvän hyvän artikkelin tippaamalla sille mikrosumman. Lisätietoja: Flattr.com

Huomasin sivuiltanne teknisen virheen. Mihin voin raportoida?

Ole ystävällinen ja lähetä tiedot siitä, millaisen virheen löysit ja mistä, osoitteeseen tommi@ifsociety.com

Juttuideoa? Palautetta? Muuta asiaa?

Antakaa tulla vaan osoitteeseen info@nrgm.fi.

TWITTER

- oskarioninen:** wish #facevgod appeared in my toast
10 tuntia sitten
- asvama:** my fb app is lagging, what's the point in anything!
12 tuntia sitten
- oskarioninen:** berliinissä joka yd on talteen yd.
12 tuntia sitten
- oskarioninen:** Facebook released new iOS app. Surprisingly, you can call this one smooth.
13 tuntia sitten
- oskarioninen:** xlu xia to play at Korjaamo, Helsinki on October 31.
17 tuntia sitten
- oskarioninen:** Shut Up and Play the Hits to Usää

UUSIMMAT

- Small talk: vierasna
Cass McCombs
31 minuuttia sitten
- Popklassikat 1991
#7 Red Hot Chili Peppers – Under the Bridge
1 tunti sitten
- Jessie Ware – Devotion
22 tuntia sitten
- 2000-luvun kotimaiset pophelimet
#28 Tehosekoitin – Kaikki nuoret tyypit (2000)
29 tuntia sitten
- Cass McCombs: folkin määritelmä ja muita hyveitä
29 tuntia sitten
- Popklassikat 1991
#8 The Future Sound of London – Papua New Guinea
Eilen klo 09:30
- 2000-luvun kotimaiset pophelimet
#29 Parisin kevät – Tämän kylän poikki (2010)
Eilen klo 11:30
- 5 reasons to go see Cass McCombs
Eilen klo 11:00
- Popklassikat 1991
#9 PM Dawn – Set Adrift on Memory Bliss
22.08.09:30
- Small talk: Anthony Anzaldo (Ceremony)
21.08.09:11

PÄIVÄN

SUOSITUIMMAT

- Jessie Ware – Devotion
- 2000-luvun kotimaiset pophelimet
#28 Tehosekoitin – Kaikki nuoret tyypit (2000)

Nuorgam – talkoisiin osallistuneet

Ville Aalto
Miikkomatti Aro
A. Arvaja
Teemu Fiilin
Tommi Forsström (tekniikka)
Markus Hilden
Iida Sofia Hirvonen
Jarkko Immonen
Antti Järvi
Jani Järvinen
Juho Kaitajärvi
Henri Keto-Tokoi
Aleksi Kinnunen
Teemu Kivikangas
Joni Kling
Samuli Knuuti
Antti Koivumäki
Ville Kormilainen
Kimmo K. Koskinen (grafiikka)
Hannu Linkola
Antti Lähde
Matti Markkola (vastaava toimittaja, matti (a) nrgm.fi)
Aku-Tuomas Mattila
Mikael Mattila
Mikko Merilinna
Juha Merimaa
Anna Muurinen
Sami Nieminen (grafiikka)
Tomi Nordlund
Antti Nylén
Oskari Önninen
Harri Palomäki
Tomi "Patonki" Palsa
Niko Peltonen
Vilho Pirttijärvi
Teemu Purhonen
Jean "♥" Ramsay
Santtu Reinikainen
Jukka-Pekka Ronkainen
Sami Sankilampi
Arttu Tolonen
Mikko Valo
Anton Vanha-Majamaa
Kimmo Vanhatalo
Niko Vartiainen
Auroora Vihervalli
Maija Vikman
Marko Virta
Mervi Vuorela
Verna Vuoripuro
Tuomo Yrttiaho
Juho Äijö

Kiitos: Musiikkiyhdistys Helsingin Nuorgam ry

!EFL4MGRN!

- Cass McCombs: folk'n määritelmä ja muita hyveitä
- Popklassikat 1991 #8 The Future Sound of London – Papua New Guinea
- 2000-luvun kotimaiset pophelmet #29 Parisisin kevät – Tämän kylän poikki (2010)
- 5 reasons to go see Cass McCombs
- Popklassikat 1991 #9 PM Dawn – Set Adrift on Memory Bliss
- Popklassikat 1991 #10 Pearl Jam – Alive
- Levyraati #46
- Kerkko Koskinen Kollektiivi – s/t

TYKÄTYVIMMÄT

- Viisi alkoholisoituneinta kotimaista hardcorepunk-pioneeria
- Maailman poliittisesti epäkomekteinat bändit
- Karuimmat festariperuuntumiset ja niiden korvaajat
- R.I.P. Adam Yauch – maailman siistein jätkä
- Top 100 mählanjuoksuattajat – 2000-luvun nerot #1 Mika Rättö ja Jussi Lehtisalo
- Maailmanensilä: Parisisin kevät: Saari -video
- 20 musikkiesitystä, jotka tekivät Muppet Show'sta kuolemattoman
- Arkadianmäen mestarilaulajat
- Scandinavian Music Group – Manner
- Vappureggae O.K.

KOMMENTOIDUIMMAT

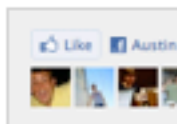
- Nevermind 20 vuotta – muistoja juoksuhaudoista
- Nuorgamin Suuri Bändilempinimisanaki(ja) Vesisuttava Valoo Festival -kilpailut
- Kymmenen oikeasti hyvää eurovisua
- Viisi alkoholisoituneinta kotimaista hardcorepunk-pioneeria
- Karuimmat festariperuuntumiset ja niiden korvaajat
- Scandinavian Music Group – Manner
- Small talk: vierasna M. Ward
- Top 100 mählanjuoksuattajat –

7.6 Liite 6. Facebookin yhteisöliitännäiset

Social Plugins

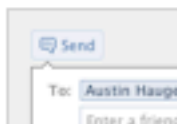
Core Concepts > Social Plugins

Social plugins let you see what your friends have liked, commented on or shared on sites across the web.

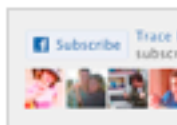
Like Button

The Like button lets users share pages from your site back to their Facebook profile with one click.

Send Button

The Send button allows your users to easily send your content to their friends.

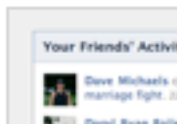
Subscribe Button

The Subscribe button allows people to subscribe to other Facebook users directly from your site.

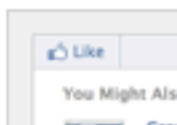
Comments

The Comments plugin lets users comment on any piece of content on your site.

Activity Feed

The Activity Feed plugin shows users what their friends are doing on your site through likes and comments.

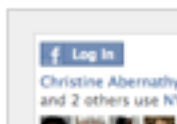
Recommendations

The Recommendations plugin gives users personalized suggestions for pages on your site they might like.

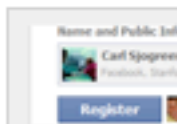
Like Box

The Like Box enables users to like your Facebook Page and view its stream directly from your website.

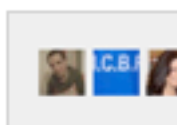
Login Button

The Login Button shows profile pictures of the user's friends who have already signed up for your site in addition to a login button.

Registration

The registration plugin allows users to easily sign up for your website with their Facebook account.

Facepile

The Facepile plugin displays the Facebook profile pictures of users who have liked your page or have signed up for your site.